PSALTIREA

PROOROCULUI ŞI ÎMPĂRATULUI

DAVID

Din Cuvantul-inainte la Psalmi al Sfântului Vasile cel Mare

Toata Scriptura este însuflata de Dumnezeu şi folositoare. Ea a fost scrisa de Duhul Sfânt pentru ca să gasim în ea, întocmai ca într-un spital sufletesc, la care să vina toţi, doctoria potrivita pentru boala fiecaruia. Caci este scris : " doctoria este aceea care va face să înceteze suferintele cele mari ".

Intr-adevar, altceva ne învata cartile profetilor, altceva cele istorice, altceva Legea şi altceva îndemnurile date prin Proverbe. Cartea Psalmilor însa cuprinde în sine tot ceea ce este mai folositor în toate. Ea profetizeaza cele viitoare, însemneaza fapte istorice, da legi pentru viata, arata ce trebuie să facem si, ca să spunem într-un singur cuvant, este o adevarata comoara de învataturi bune, punand la îndemana fiecaruia, dupa sarguinta lui, tot ceea ce îi este de folos. Ea vindeca ranile cele vechi ale sufletului şi aduce cât se poate de grabnic însanatosirea celui de curand ranit. Îngrijeşte de cel bolnav şi pastreaza întreg pe cel sanatos. În genere, ea face ca patimile, care de-a lungul vietii omeneşti cauta să se cuibareasca în suflete, să fie îndepartate, şi la aceasta ajunge prin crearea îngrijita a unei stari sufleteşti pline de bucurie şi de placere, care face ca în suflete să ia fiinta cugetele cele întelepte.

Astfel, fiindca Duhul Sfânt ştie ce greu este să fim îndrumaţi pe calea virtutii, din cauza ca noi dispretuim viata cea înalta, ca unii care suntem înclinaţi întotdeauna către placere, ce a facut ? El a împreună t laolalta cu dogmele placerea cantului, pentru ca, fără de stirea noastra, odata cu bucuria şi frumusetea celor auzite să primim şi folosul care rezulta din cuvintele pe care le auzim. De altfel tot asemenea fac şi doctorii cei întelepţi atunci cand au de dat bolnavilor doctorii amare : caci ei le ameşte.a mai întai cu

miere şi numai dupa aceea le dau celor ce nu ar putea să le ia altfel. Deci, aceasta este cauza care a facut ca să se ajunga şi petru noi la cantarile aceşte. pline de armonie ale psalmilor, pentru ca cei care-i vor ciţi să creada ca fac cantari, iar în realitate sa-si cultive sufletele. Caci adevarul este ca niciodata cineva nu a iesit din biserica pastrand cu usurinta în minte cuvintele apostolice sau profetice, fie ele oricat de simple, în timp ce cuvintele psalmilor le canta toţi credincioşii şi nu arareori s-a întamplat ca cei care din cauza mâniei aratau întocmai ca fiarele salbatice, de îndata ce au început să cante vreun psalm, la un loc cu altii, să se întoarcă apoi de acolo cu salbaticia din suflet imblanzita, datorita canteculuí.

Psalmul este linistea sufletelor, rasplatitorul pacii, potolitorul galagiei şi al valurilor gandurilor. El face să slabeasca mania sufletului şi înfraneaza pornirea către patimi; este tovarasul prieteniei, apropierea celor care stau departe, ca unul care împaca pe cei ce-si poarta vrăjmasie. Caci cine, oare, mai poate fi socotit vrăjmas al altuia, atunci cand isi uneşte glasul la un loc cu el, pentru a da laolalta lauda lui Dumnezeu ? Psalmodia aduce cu sine tot ce poate fi mai bun : iubirea, facand din tovarasia laolalta a glasului un fel de trasura de unire între oameni; adunand pe credincioşi laolalta într-un singur glas de cor, psalmul este alungatorul demonilor, aducatorul ajutorului îngeresc, arma pentru teama de noapte, liniste pentru oboseala zilei, pavaza şi mangaierea oamenilor credincioşi, iar pentru femeile credincioase una din cele mai potrivite podoabe. Psalmul face ca pustiurile să se arate locuite şi patimile să fie înfranate. Început pentru începatori, el este creşte.e pentru cei care propasesc pe calea virtutii şi sprijin pentru cei care merg pe calea desavarsirii. Psalmul este glasul Bisericii; el înveseleşte sarbatorile şi face să se nasca în inima credinciosului dorul dupa Dumnezeu. Chiar şi din inimile de piatra psalmul stoarce lacrimi. El este o fapta îngereasca, o traire cereasca, o mireasma duhovniceasca. Ce

poate fi mai întelept, oare, că aceasta povata a învatatorului care ne îndeamna să cantam, pentru ca în acelasi timp să şi învatam cele ce ne sunt de folos ? Nu se întiparesc, oare, în felul acesta, în sufletele noastre şi mai bine învataturile ? Caci este de stiut ca învataturile care se dau cu sila nu pot să dainuiasca în suflete, pe cand învataturile care patrund în suflet cu placere şi bucurie raman de-a pururi. Ce nu poate învata cineva din psalmi ? Maretia barbatiei, exactitatea dreptatii, însemnatatea înfranarii, desavarsirea judecatii, chipul în care trebuie să rabde şi tot ceea ce se poate spune despre lucrurile cele bune. Numai aici poate să se gaseasca teologia cea desavarsita, aici prezicerea venirii în trup a Domnului Hristos, aici amenintarea judecatii celei vesnice, aici nadejdea învierii, aici teama de iad, aici fagaduinta maririi ce ne asteapta, ca şi dezvaluirea tainelor celor nepatrunse, caci toate se gasesc adunate aici, în Cartea Psalmilor, întocmai ca într-o comoara bogata, care este pusa la îndemana tuturor. Si, dacă este adevarat ca exista mai multe înstrumente muzicale, nu este mai putin adevarat ca profetul a armonizat cartea aceasta cu înstrumentul numit psaltire, pentru ca, dupa cum se pare, el a voit să arate cu aceasta harul Duhului Sfânt care rasuna în ea, întrucat dintre toate înstrumentele muzicale numai psaltirea isi are cauza sunetelor venita din sus. Într-adevar, la chitara şi la lira sunetul rasuna dedesubtul locului unde sunt atinse coardele şi numai psaltirea dintre toate înstrumentele muzicale primeşte sunetele din partea de sus a ei, îndemnandu-ne cu aceasta ca şi noi să ne deprindem a cauta cele de sus şi să nu ne dedam patimior trupului, din cauza placerii ce ne-ar da-o cantecul. Dealtfel, mai cred ca cuvantul profetic, prin constructia înstrumentului acestuia, a voit să ne arate un lucru adanc şi întelept, că adica toţi cei plini de grija şi cu sufletele senine pot fi usor condusi pe calea care duce către cele înalte.

RUGACIUNILE INCEPATOARE

Pentru rugaciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfintilor Parintilor nostri şi ale tuturor Sfintilor, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie !

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie !

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mangaietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlinesţi, Vistierul bunătătilor şi dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăsluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer şi pe pământ.

Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cinstită prăznuire a proorocului Tău, Doamne, cer arată Biserica Ta; că îngerii cu oamenii împreună se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viaţa noastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Multe sunt mulţimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, dar către tine năzuiesc, curată, căutând mântuire; cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru ca să-mi dea iertare de răutăţile ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

După aceea, Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi fă închinăciuni câte poţi. Apoi rosteşte rugăciunea aceasta:

Intrutot Sfântă Treime, Dumnezeule şi Făcătorule a toată lumea, ajută-mi şi îndreptează inima mea, să încep cu înţelepciune şi să sfârşesc cu fapte bune aceşti Psalmi, însuflaţi de Dumnezeu, pe care Duhul Sfânt i-a rostit prin gura lui David şi pe care şi eu, nevrednicul, voiesc să-i rostesc acum. Dar, cunoscându-mi nepriceperea şi căzând înaintea Ta, mă rog Ţie şi cer ajutor de la Tine. Îndreptează mintea mea, Dumnezeule, şi-mi întăreşte inima, să nu mă îngreuiez de graiurile gurii, ci să mă veselesc de înţelegerea cuvintelor şi să mă gândesc la lucrarea faptelor bune, ca luminându-mă cu faptele cele bune, să mă învrednicesc la judecată de şederea de-a dreapta Ta, împreună cu toţi aleşii

Tăi. Deci, binecuvintează-mă, Stăpâne, ca din inimă să rostesc cu limba mea aşa:

Şi să începi a citi Psaltirea încet şi cu multă luare-aminte, fără să te grăbeşti şi cugetând mereu, ca să înţelegi şi cu mintea ce citeşti.

Catisma Întai

Psalmul 1 :

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei

1. Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioşilor şi în calea păcătoşilor nu a stat şi pe scaunul hulitorilor n-a şezut;
2. Ci în legea Domnului e voia lui şi la legea Lui va cugeta ziua şi noaptea.
3. Şi va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa şi frunza lui nu va cădea şi toate câte va face vor spori.
4. Nu sunt aşa necredincioşii, nu sunt aşa! Ci ca praful, ce-l spulberă vântul de pe faţa pământului.
5. De aceea nu se vor ridica necredincioşii la judecată, nici păcătoşii în sfatul drepţilor.
6. Că ştie Domnul calea drepţilor, iar calea necredincioşilor va pieri.

Psalmul 2 :

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei

1. Pentru ce s-au întărâtat neamurile şi popoarele au cugetat deşertăciuni?
2. Ridicatu-s-au împăraţii pământului şi căpeteniile s-au adunat împreună împotriva Domnului şi a Unsului Său, zicând:
3. " Să rupem legăturile lor şi să lepădăm de la noi jugul lor ".
4. Cel Ce locuieşte în ceruri va râde de dânşii, şi Domnul îi va batjocori pe ei!
5. Atunci va grăi către ei în urgia Lui şi întru mânia Lui îi va tulbura pe ei;

6. Iar Eu sunt pus împărat de El peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului.
7. Domnul a zis către Mine : " Fiul Meu eşti Tu, Eu astăzi Te-am născut !
8. Cere de la Mine şi-Ţi voi da neamurile moştenirea Ta; şi stăpânirea Ta, marginile pământului.
9. Paşte-vei pe ele cu toiag de fier; ca pe vasul olarului le vei zdrobi !".
10. Şi acum, împăraţi, înţelegeţi ! Învăţaţi-vă toţi, care judecaţi pământul !
11. Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi de El cu cutremur.
12. Luaţi învăţătura, ca nu cumva să Se mânie Domnul şi să pieriţi din calea cea dreaptă, când se va aprinde degrab mânia Lui! Fericiţi toţi cei ce nădăjduiesc în El!

Psalmul 3:

Un psalm al lui David, când a fugit din fata lui Avesalom, fiul sau.

1. Doamne, cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc! Mulţi se scoală asupra mea;
2. Mulţi zic sufletului meu: "Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui"!
3. Iar Tu Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi Cel ce înalţi capul meu.
4. Cu glasul meu către Domnul am strigat şi m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.
5. Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini.
6. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară.
7. Scoală, Doamne, mântuieşte-mă Dumnezeul meu; că Tu ai bătut pe toţi ce-mi vrăjmăşuiesc mie în deşert; dinţii păcătoşilor ai zdrobit.
8. A Domnului este mântuirea, şi peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 4:

Un psalm al lui David; mai-marelui cântăreţilor, pentru înstrumente cu coarde.

1. Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptăţii mele ! Întru necaz m-ai desfătat ! Milostiveşte-Te spre mine şi ascultă rugăciunea mea.
2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă ? Pentru ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi minciuna ?
3. Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.
4. Mâniaţi-vă, dar nu greşiţi; de cele ce ziceţi în inimile voastre, în aşternuturile voastre vă căiţi.
5. Jertfiţi jertfa dreptăţii şi nădăjduiţi în Domnul.
6. Mulţi zic: " Cine ne va arăta nouă cele bune? ". Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feţei Tale, Doamne !
7. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin şi de untdelemn ce s-a înmulţit.
8. Cu pace, aşa mă voi culca şi voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai aşezat.

Psalmul 5:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru înstrumente de suflat.

1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne ! înţelege strigarea mea !
2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, împăratul meu şi Dumnezeul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne !
3. Dimineaţa vei auzi glasul meu; dimineaţa voi sta înaintea Ta şi mă vei vedea.
4. Că Tu eşti Dumnezeu, Care nu voieşti fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce vicleneşte.
5. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toţi cei ce lucrează fărădelege.
6. Pierde-vei pe toţi cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaş şi pe viclean îi urăşte Domnul.
7. Iar eu întru mulţimea milei tale voi întra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locaşul Tău, întru frica Ta.
8. Doamne, povăţuieşte-mă întru dreptatea Ta, din pricina duşmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta.
9. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deşartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc.
10. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulţimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne.
11. Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura şi le vei fi sălaş lor, şi se vor lăuda cu Tine toţi cei ce iubesc numele Tău.
12. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 6:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru înstrumente cu coarde.

1. Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă certi.
2. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindeca-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele.
3. Şi sufletul meu s-a tulburat foarte, şi Tu, Doamne, până când ?

4. Întoarce-Te, Doamne; izbăveşte sufletul meu, mântuieşte-mă, pentru mila Ta.
5. Că nu este întru moarte cel ce Te pomeneşte pe Tine. Şi în iad cine Te va lăuda pe Tine ?
6. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda.
7. Tulburatu-s-a de întristare ochiul meu, imbătrânit-am între toţi vrăjmaşii mei.
8. Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.
9. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.
10. Să se ruşineze şi să se tulbure foarte toţi vrăjmaşii mei; să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrabă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 7:

Un psalm al lui David, pe care l-a cântat Domnului, pentru cuvintele lui Huşi, fiul lui Iemeni.

1. Doamne, Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit. Mântuieşte-mă de toţi cei ce mă prigonesc şi mă izbăveşte,
2. Ca nu cumva să răpească sufletul meu ca un leu, nefiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască.

3. Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mâinile mele,
4. De am răsplătit cu rău celor ce mi-au făcut mie rău şi de am jefuit pe vrăjmaşii mei fără temei,
5. Să prigonească vrăjmaşul sufletul meu şi să-l prindă, să calce la pământ viaţa mea şi slava mea în ţărână să o aşeze.
6. Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta, înalţă-Te până la hotarele vrăjmaşilor mei; scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca cu care ai poruncit,
7. Şi adunare de popoare Te va înconjura, şi peste ea la înălţime Te întoarce.
8. Domnul va judeca pe popoare; judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea şi după nevinovăţia mea.
9. Sfârşească-se răutatea păcătoşilor şi întăreşte pe cel drept, Cel ce cerci inimile şi rărunchii, Dumnezeule drepte.
10. Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuieşte pe cei drepţi la inimă.
11. Dumnezeu este judecător drept, tare şi îndelung-răbdător, şi nu Se mânie în fiecare zi.
12. De nu vă veţi întoarce, sabia Sa o va luci, arcul Său l-a încordat şi l-a pregătit.
13. Şi în el a gătit unelte de moarte; săgeţile Lui pentru cei ce ard le-a lucrat.
14. Iată, a poftit nedreptatea, a zămislit silnicia şi a născut nelegiuirea.
15. Groapă a săpat şi a adâncit-o, şi va cădea în groapa pe care a făcut-o.
16. Să se întoarcă nedreptatea lui pe capul lui şi pe creştetul lui silnicia lui să se coboare.
17. Lăuda-voi pe Domnul după dreptatea Lui şi voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Psalmul 8:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru ghitith.

1. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul ! Că s-a înălţat slava Ta mai presus de ceruri.

2. Din gura pruncilor şi a celor ce sug ai săvârşit lauda, pentru vrăjmaşii Tăi, ca să amuţeşti pe vrăjmaş şi pe răzbunător.

3. Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna şi stelele pe care Tu le-ai întemeiat, imi zic:

4. Ce este omul că-Ţi aminteşti de el? Sau fiul omului că-l cercetezi pe el?

5. Micşoratu-l-ai pe dânsul cu puţin faţă de îngeri, cu slavă şi cu cinste l-ai încununat pe el.

6. Pusu-l-ai pe dânsul peste lucrul mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui.

7. Oile şi boii, toate; încă şi dobitoacele câmpului;

8. Pasările cerului şi peştii mării, cei ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După întâia catisma:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Intru fărădelegi fiind zămislit, eu, păcătosul, nu cutez a căuta la înălţimea cerului; dar îndrăznind către iubirea Ta de oameni, strig Ţie: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte!

De vreme ce dreptul abia se mântuieşte, cum mă voi arăta eu, păcătosul, cel ce nu am purtat greutatea şi zăduful zilei? Ci numără-mă, Dumnezeule, cu cei din ceasul al unsprezecelea şi mă mântuieşte!

Slavă...

Braţele părinteşti grăbeşte a mi le deschide, că în păcate am cheltuit viaţa mea ! Şi căutând, Mântuitorule, la bogăţia cea neimpuţinată a îndurărilor Tale, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, strig cu umilinţă : greşit-am la cer şi înaintea Ta!

Şi acum...

Preasfântă Fecioară, nădejdea creştinilor, pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut mai presus de minte şi de cuvânt, roagă-L neîncetat, împreună cu puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate şi îndreptarea vieţii, nouă tuturor, celor ce cu credinţă şi cu dragoste te preamărim pururea.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne atotputernice şi necuprins, Putere începătoare de lumină şi nepătrunsă, Părintele Fiinţei celei ipostatice şi Purcezătorul Duhului Tău Celui de o putere, Care pentru îndurările milostivirii şi pentru negrăita bunătate nu ai trecut cu vederea firea omenească cea cuprinsă de întunericul păcatului, ci dumnezeieştile lumini ale sfintelor Tale învăţături le-ai strălucit în lume mai întâi prin lege şi prin prooroci, iar mai apoi prin însuşi Fiul Tău Cel Unul-Născut, Care ai binevoit să ne răsară nouă trupeşte şi la strălucirea

luminii Tale să ne povăţuiască; fie urechile Tale luând aminte la glasul rugăciunii noastre şi ne dăruieşte nouă, Doamne, cu inimă neadormită şi treză să petrecem toată noaptea vieţii acesteia aşteptând venirea Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor, nu culcaţi şi dormind, ci priveghind şi cugetând la lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, şi întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc şi nespusa dulceaţă a celor ce privesc frumuseţea feţei Tale celei negrăite. Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui Celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Catisma a doua

Psalmul 9:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru cele ascunse ale fiului.

1. Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.
2. Veseli-mă-voi şi mă voi bucura de Tine; cânta-voi numele Tău, Preaînalte.
3. Când se vor întoarce vrăjmaşii mei înapoi, slăbi-vor şi vor pieri de la faţa Ta.
4. Că ai făcut judecata mea şi dreptatea mea; şezut-ai pe scaun, Cel ce judeci cu dreptate.
5. Certat-ai neamurile şi au pierit nelegiuiţii; stins-ai numele lor în veac şi în veacul veacului.
6. Vrăjmaşului i-au lipsit de tot săbiile şi cetăţile i le-ai sfărâmat; pierit-a pomenirea lor în sunet.
7. Iar Domnul rămâne în veac; gătit-a scaunul Lui de judecată
8. Şi El va judeca lumea; cu dreptate va judeca popoarele.
9. Şi a fost Domnul scăpare săracului, ajutor la vreme potrivită în necazuri.
10. Să nădăjduiască în Tine cei ce cunosc numele Tău, că n-ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne !
11. Cântaţi Domnului, Celui ce locuieşte în Sion, vestiţi între neamuri faptele Lui.
12. Că Cel ce răzbună sângele lor şi-a adus aminte. N-a uitat sângele săracilor.
13. Miluieşte-mă, Doamne! Vezi smerenia mea, de către vrăjmaşii mei, Cel ce mă înalţi din porţile morţii,
14. Ca să vestesc toate laudele Tale, în porţile fiicei Sionului; veseli-mă-voi de mântuirea Ta!
15. Căzut-au neamurile în groapa pe care au facut-o; în cursa aceasta, pe care au ascuns-o, s-a prins piciorul lor.

16. Se cunoaşte Domnul când face judecată! Întru faptele mâinilor lui s-a prins păcătosul.
17. Să se întoarcă păcătoşii în iad; toate neamurile care uită pe Dumnezeu,
18. Că nu până în sfârşit va fi uitat săracul, iar răbdarea săracilor în veac nu va pieri.
19. Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul; să fie judecate neamurile înaintea Ta!
20. Pune, Doamne, legiuitor peste ele, ca să cunoască neamurile că oameni sunt.
21. Pentru ce, Doamne, stai departe? Pentru ce treci cu vederea la vreme de necaz?
22. Când se mândreşte necredinciosul, se aprinde săracul; se prind în sfaturile pe care le gândesc.
23. Că se laudă păcătosul cu poftele sufletului lui, iar cel ce face strâmbătate pe sine se binecuvintează.
24. Întărâtat-a cel păcătos pe Domnul, după mulţimea mâniei Lui; nu-L va căuta; nu este Dumnezeu înaintea lui.
25. Spurcate sunt căile lui în toată vremea; lepădate sunt judecăţile Tale de la faţa lui, peste toţi vrăjmaşii lui va stăpâni.
26. Că a zis întru inima sa : nu mă voi clătina din neam în neam, rău nu-mi va fi.
27. Gura lui e plină de blestem, de amărăciune şi de vicleşug; sub limba lui, ostenealã şi durere.
28. Stă la pândă în ascuns cu cei bogaţi ca să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac privesc.
29. Pândeşte din ascunziş, ca leul din culcuşul său; pândeşte ca să apuce pe sărac, pândeşte pe sărac ca să-l tragă la el.
30. În laţul lui îi va smeri; se va pleca şi va cădea asupra lui, când va stăpâni pe cei săraci.
31. Că a zis în inima lui: "Uitat-a Dumnezeu ! Întors-a faţa Lui, ca să nu vadă până în sfârşit!"
32. Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu! Înalţă-se mâna Ta! nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit!

33. Pentru ce a mâniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis în inima lui: Domnul nu va cerceta!
34. Vezi, pentru că Tu priveşti la necazuri şi la durere, ca să le ieie în mâinile Tale; căci în Tine se încrede săracul, iar orfanului Tu i-ai fost ajutor.
35. Zdrobeşte braţul celui păcătos şi rău, păcatul lui va fi căutat şi nu se va afla.
36. Împărăţi-va Domnul în veac şi în veacul veacului ! Pieriţi neamuri din pământul Lui.
37. Dorinţa săracilor a auzit-o Domnul; la râvna inimii lor a luat aminte urechea Ta.
38. Judecă pe sărac şi pe smerit, ca să nu se mai mândrească omul pe pământ.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 10:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. În Domnul am nădăjduit. Cum veţi zice sufletului meu: " Mută-te în munţi ca o pasăre? "
2. Că iată păcătoşii au încordat arcul, gătit-au săgeţi în tolbă, ca să săgeteze în întuneric pe cei drepţi la inimă.
3. Că au surpat ceea ce ai aşezat; dar dreptul ce a făcut?
4. Domnul este în Biserica cea sfântă a Lui, Domnul în cer are scaunul Său. Ochii Lui spre sărac privesc, genele Lui

cercetează pe fiii oamenilor.
5. Domnul cercetează pe cel drept şi pe cel necredincios; iar pe cel ce iubeşte nedreptatea îl urăşte sufletul Său.
6. Va ploua peste păcătoşi lături, foc şi pucioasă; iar suflare de vifor este partea paharului lor.
7. Că drept este Domnul şi dreptatea a iubit şi faţa Lui spre cel drept priveşte.

Psalmul 11:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru înstrumente cu opt coarde.

1. Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împuţinat adevărul de la fiii oamenilor.
2. Deşertăciuni a grăit fiecare către aproapele Său, buze viclene în inimă, şi în inimă rele au grăit.
3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene şi limba cea plină de mândrie.
4. Pe cei ce au zis: " Cu limba noastră ne vom mări, căci buzele noastre de la noi sunt; cine ne este Domn?"
5. Pentru necazul săracilor şi suspinul nenorociţilor Mă voi scula, zice Domnul; le voi aduce lor mântuirea şi le voi vorbi pe faţă.
6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lămurit în foc, curăţat de pământ, curăţat de şapte ori.
7. Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei feri de neamul acesta în veac.
8. Căci atunci când se ridică sus oamenii de nimic, nelegiuiţii mişună pretutindeni.

Psalmul 12:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârşit? Până când vei întoarce faţa Ta de la mine?

2. Până când voi pune gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua şi noaptea?
3. Până când se va înălţa vrăjmaşul meu împotriva mea?
4. Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte,
5. Ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu : " Întăritu-m-am asupra lui". Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina.
6. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cănta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine şi voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt

Psalmul 13:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. Zis-a cel nebun în inima sa: "Nu este Dumnezeu!" Stricatu-s-au oamenii şi urâţi s-au făcut întru îndeletnicirile lor. Nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.
2. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înţelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.
3. Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.
4. Oare, nu se vor înţelepţi toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe poporul meu ca pâinea, pe Domnul nu L-au chemat.
5. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, pentru că Dumnezeu este cu neamul drepţilor.
6. Săracul nădăjduieşte în Domnul şi voi aţi râs de nădejdea lui, zicând : Cine va da din Sion mântuire lui Israel ?
7. Dar când va întoarce Domnul pe cei robiţi ai poporului Său, bucura-se-va Iacov şi se va veseli Israel.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 14:

Un psalm al lui David.

1. Doamne, cine va locui în locaşul Tău şi cine se va sălăşlui în muntele cel sfânt al Tău?
2. Cel ce umblă fără prihană şi face dreptate, cel ce are adevărul în inima sa,
3. Cel ce n-a viclenit cu limba lui, nici n-a făcut rău împotriva vecinului Său şi ocară n-a rostit împotriva aproapelui Său.
4. Defăimat să fie înaintea Lui cel ce vicleneşte, iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăveşte; cel ce se jură aproapelui său şi nu se leapădă,
5. Argintul său nu l-a dat cu camătă şi daruri împotriva celor nevinovaţi n-a luat. Cel ce face aceasta nu se va clătina în veac.

Psalmul 15:

Un psalm al lui David.

1. Păzeşte-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjuit.
2. Zis-am Domnului: " Domnul meu eşti Tu, că bunătăţile mele nu-Ţi trebuie ".
3. Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.
4. Înmulţitu-s-au slăbiciunile celor ce aleargă după alţi dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de sânge, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele.

5. Domnul este partea moştenirii mele şi a paharului meu. Tu eşti Cel care imi aşezi mie iarăşi moştenirea mea.
6. Sorţii mi-au căzut între cei puternici, că moştenirea mea este puternică.
7. Binecuvânta-voi pe Domnul, Cel ce m-a înţelepţit; la aceasta şi noaptea mă îndeamnă inima mea.
8. Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin.
9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea şi s-a bucurat limba mea, dar încă şi trupul meu va sălăşlui întru nădejde.
10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciunea.
11. Cunoscute mi-ai făcut căile vieţii; umplea-mă-vei de veselie cu faţa Ta şi la dreapta Ta de frumuseţi veşnice mă voi sătura.

Psalmul 16:

O rugăciune a lui David.

1. Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie.
2. De la faţa Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte.
3. Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat în mine nedreptate.
4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre.
5. Îndreaptă picioarele mele în cărările Tale, ca să nu şovăie paşii mei.
6. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine şi auzi cuvintele mele.
7. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuieşti pe cei ce nădăjduiesc în Tine de cei ce stau împotriva dreptei tale.
8. Păzeşte-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale acoperă-mă

9. De faţa necredincioşilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmaşii mei sufletul meu l-au cuprins;

10. Cu grăsime inima lor şi-au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat; ochii lor şi-au aţintit ca să mă plece la pământ.

12. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuieşte în ascunzişuri.

13. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei şi împiedică-i. Izbăveşte sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta.

14. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-şi iau partea în viaţă, căci s-a umplut pântecele lor de bunătăţile Tale; săturatu-s-au fiii lor şi au lăsat rămăşiţele pruncilor.

15. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feţei Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a doua:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăinţă nu aduc şi mă tem de tăiere şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog Ţie: mai înainte de împrejurarea aceea, întoarce-mă şi mă mântuieşte!

Ca valurile mării s-au ridicat asupra mea fărădelegile mele şi ca o corabie pe luciul mării mă înviforez de mulţimea greşelilor: Tu, Doamne, îndreptează-mă prin pocăinţă la limanul cel lin şi mă mântuieşte!

Slavă...

Miluieşte-mă! a zis David. Şi eu strig către Tine: greşit-am, Mântuitorule, ci ştergându-mi păcatele prin pocăinţă, miluieşte-mă!

Şi acum...

Mijlocitoarea cea fierbinte a creştinilor, roagă pe Fiul Tău, Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească de toată răutatea şi necazul vrăjmaşului şi să ne dea iertare de cele ce am greşit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia-Născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte trează, cunoştinţă nerătăcită şi venirea Duhului Sfânt, spre câştigarea şi încredinţarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ţi se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

Catisma a treia

Psalmul 17:

Mai-marelui cântăreţilor. Un psalm al lui David, sluga Domnului, care a grăit Domnului cuvintele cântării acesteia, în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul din mâna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul. Şi a zis :

1. Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea şi scăparea mea şi izbăvitorul meu,
2. Dumnezeul meu, ajutorul meu, şi voi nădăjdui spre Dânsul;
3. Apărătorul meu şi puterea mântuirii mele, şi sprijinitorul meu.
4. Lăudând voi chema pe Domnul şi de vrăjmaşii mei mă voi izbăvi.
7. Şi când mă necăjeau am chemat pe Domnul şi către Dumnezeul meu am strigat.
8. Auzit-a din locaşul Lui cel sfânt glasul meu şi strigarea mea, înaintea Lui, va întra în urechile Lui.
9. Şi s-a clătinat şi s-a cutremurat pământul şi temeliile munţilor s-au tulburat şi s-au clătinat că S-a mâniat pe ele Dumnezeu.
10. Întru mânia Lui fum s-a ridicat şi pară de foc de la faţa Lui, cărbuni aprinşi de la El.
11. Şi a plecat cerurile şi S-a pogorât şi negura sub picioarele Lui.
12. Şi S-a suit pe heruvimi şi a zburat; zburat-a pe aripile vântului.
13. Şi Şi-a pus întunericul acoperământ, împrejurul Lui cortul Lui, apa întunecoasă în norii văzduhului.
14. De strălucirea feţei Lui norii au fugit, glasul Lui prin gridină şi cărbuni de foc.
15. Şi a tunat din cer Domnul şi Cel Preaînalt a dat glasul Său.

16. Trimis-a săgeţi şi i-a risipit pe ei, şi fulgere a înmulţit şi i-a tulburat pe ei.
17. Şi s-au arătat izvoarele apelor şi s-au descoperit temeliile lumii,
18. De certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului mâniei Tale.
19. Trimis-a din înălţime şi m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe.
20. Izbăveşte-mă de vrăjmaşii mei cei tari şi de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine.
21. Întâmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea.
22. Şi m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit.
23. Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, şi după curăţia mâinilor mele imi va răsplăti mie.
24. Că am păzit căile Domnului şi n-am fost necredincios Dumnezeului meu.
25. Că toate judecăţile Lui sunt înaintea mea, şi îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.
26. Şi voi fi fără prihană cu Dânsul, şi mă voi păzi de fărădelegea mea.
27. Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, şi după curăţia mâinilor mele înaintea ochilor Lui.
28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; şi cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.
29. Şi cu cel ales, ales vei fi; şi cu cel îndărătnic, Te vei îndătrătnici.
30. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui, şi ochii mândrilor îi vei smeri.
31. Că Tu vei aprinde făclia mea, Doamne, Dumnezeul meu, şi vei lumina întunericul meu.
32. Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită şi cu Dumnezeul meu voi trece zidul.
33. Dumnezeul meu, fără de prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Şi cine este Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru?
35. Dumnezeu, cel ce mă încinge cu putere şi a pus fără prihană calea mea.
36. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului şi peste cele înalte mă pune.
37. Cel ce întăreşti mâinile mele în vreme de război şi ai pus arc de aramă în braţele mele.
38. Şi mi-ai dat mie scutul mântuirii mele şi dreapta Ta m-a sprijinit.
39. Şi certarea Ta m-a îndreptat până în sfârşit, şi certarea Ta însăşi mă va învăţa.
40. Lărgit-a paşii mei sub mine, şi n-au slăbit picioarele mele.
41. Urmări-voi pe vrăjmaşii mei şi-i voi prinde pe dânşii şi nu mă voi întoarce până ce se vor sfârşi.
42. Zdrobi-i-voi pe ei şi nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele.
43. Şi m-ai încins cu putere spre război, şi ai împiedicat pe toţi cei ce se sculau împotriva mea.
44. Şi pe vrăjmaşii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc i-ai nimicit.
45. Strigat-au către Domnul şi nu era cel ce mântuieşte; şi nu i-a auzit pe ei.
46. Şi-i voi sfărâma pe ei ca praful în faţa vântului, ca tina uliţelor îi voi zdrobi pe ei.
47. Izbăveşte-mă de răzvrătirile poporului; pusu-m-ai căpetenie neamurilor.
48. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit.
49. Fiii străini m-au minţit pe mine. Fiii străini au îmbătrânit şi au şchiopătat din cărările lor.
50. Viu este Domnul şi binecuvântat este Dumnezeul meu şi să se înalţe Dumnezeul mântuirii mele.
51. Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda şi mi-ai supus popoarele; izbăvitorul meu de vrăjmaşii cei furioşi,

52. De la cei ce se ridică împotriva mea înalţă-mă, de omul nedrept izbăveşte-mă.
53. Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne; şi numele Tău îl voi cânta.
54. Cel ce măreşti mântuirea împăratului Tău şi faci mila unsului Tău, lui David şi seminţiei lui până în veac.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 18:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.
2. Ziua zilei spune cuvânt şi noaptea nopţii vesteşte ştiinţa.
3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă.
4. În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.
5. În soare şi-a pus locaşul Său; şi El e ca un mire ce iese din cămara sa.
6. Bucura-se-va ca un uriaş, care aleargă drumul lui.
7. De la marginea cerului ieşirea lui, şi oprirea lui până la marginea cerului; şi nu este cine să se ascundă de căldura lui.

8. Legea Domnului e fără prihană, întoarce sufletele; mărturia Domnului e credincioasă, înţelepţeşte pruncii;
9. Judecăţile Domnului sunt drepte, veselesc inima; porunca Domnului e strălucitoare, luminează ochii;
10. Frica de Domnul este curată, rămâne în veacul veacului; judecăţile Domnului sunt adevărate, îndreptăţite toate.
11. Dorite-s mai mult decât aurul şi decât piatra cea de mare preţ şi mai dulci decât mierea şi fagurele.
14. Şi de cele străine fereşte pe robul Tău; de nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi şi mă voi curăţi de păcat mare.
15. Şi vor bineplăcea cuvintele gurii mele şi cugetul inimii mele înaintea Ta pururea; Doamne, ajutorul meu şi izbăvitorul meu.

Psalmul 19:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. Să te audă Domnul în ziua necazului, şi să-ţi fie scut numele Dumnezeului lui Iacob.
2. Trimită ţie ajutor din locaşul Lui cel sfânt, şi din Sion sprijinească-te pe tine.
3. Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie.
4. Dea ţie Domnul după inima ta, şi tot sfatul Tău să-l plinească.
5. Bucura-ne-vom de mântuirea Ta, şi întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale.
6. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său cu puterea dreptei Sale.
7. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui.
8. Unii se laudă cu căruţele lor, alţii cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru.

9. Aceştia s-au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat.
10. Doamne, mântuieşte pe împăratul şi ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul şi întru mântuirea Ta se va bucura foarte.
2. După dorirea inimii lui i-ai dat lui, şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el.
3. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătăţii, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.
4. Viaţă a cerut de la Tine şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.
5. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă şi mare cuviinţă vei pune peste el.
6. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului; veseli-l-vei pe Dânsul întru bucurie cu faţa Ta.
7. Că împăratul nădăjduieşte în Domnul şi întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti.
8. Află-se mâna Ta, peste toţi vrăjmaşii Tăi, dreapta Ta să afle pe toţi cei ce Te urăsc pe Tine.
9. Pune-i vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale;
10. Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, şi-i va mânca pe ei focul.
11. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, şi sămânţa lor dintre fiii oamenilor.
12. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea.
13. Că îi vei pune pe ei pe fugă şi cu arcul Tău vei ţinti capul lor.
14. Înalţă-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 21:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru sprijinul cel de dimineaţa.

1. Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine, pentru ce m-ai părăsit ? Departe sunt de mântuirea mea cuvintele greşalelor mele.
2. Dumnezeul meu, striga-voi ziua, şi nu vei auzi, şi noaptea, şi nu Te vei gândi la mine.
3. Iar Tu întru cele sfinte locuieşti, lauda lui Israel.
4. În Tine au nădăjduit părinţii noştri, nădăjduit-au întru Tine şi i-ai izbăvit pe ei.
5. Către Tine au strigat şi s-au mântuit, în Tine au nădăjduit şi nu s-au ruşinat.
6. Iar eu sunt vierme şi nu om, ocara oamenilor şi defăimarea poporului.
7. Toţi cei ce m-au văzut m-au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătinat-au capul, zicând :
8. "Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe el, mântuiască-l pe el, că-l voieşte pe el".
9. Că Tu eşti Cel ce m-ai scos din pântecele maicii mele, Dumnezeul meu eşti Tu.
10. Spre Tine m-am aruncat de la naştere, din pântecele maicii mele Dumnezeul meu eşti Tu.

11. Nu Te depărta de la mine, că necazul este aproape şi nu este cine să-mi ajute.
12. Înconjuratu-m-au viţei mulţi, tauri graşi m-au împresurat.
13. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răcneşte.
14. Ca apa m-am vărsat şi s-au risipit toate oasele mele.
15. Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topeşte în mijlocul pântecelui meu.
16. Uscatu-s-a ca un vas de lut tăria mea, şi limba mea s-a lipit de cerul gurii mele şi în ţărâna morţii m-ai pogorât.
17. Că m-au înconjurat câini mulţi, adunarea celor vicleni m-a împresurat.
18. Străpuns-au mâinile şi picioarele mele.
19. Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau şi se uitau la mine.
20. Impărţit-au hainele Mele loruşi şi pentru cămaşa Mea au aruncat sorţii.
21. Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijinul meu ia aminte.
22. Izbăveşte de sabie sufletul meu, şi din gheara câinelui viaţa mea.
23. Izbăveşte-mă din gura leului, şi din coarnele taurilor smerenia mea.
24. Spune-voi numele Tău fraţilor mei, în mijlocul adunării Te voi lăuda, zicând :
25. Cei ce vă temeţi de Domnul lăudaţi-L pe El, toată seminţia lui Iacob slăviţi-L pe el !
26. Să se teamă de Dânsul toată seminţia lui Israel.
27. Că n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului,
28. Nici n-a întors faţa Lui de la mine, şi când am strigat către Dânsul, m-a auzit.
29. De la Tine este lauda mea în adunare mare, rugăciunile mele le voi face înaintea celor ce se tem de El.
30. Mânca-vor săracii şi se vor sătura şi vor lăuda pe Domnul, iar cei ce-L caută pe Dânsul vii vor fi inimile lor în

veacul veacului.
31. Işi vor aduce aminte şi se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.
32. Şi se vor închina înaintea Lui toate seminţiile neamurilor.
33. Că a Domnului este împărăţia şi El stăpâneşte peste neamuri.
34. Mâncat-au şi s-au închinat toţi graşii pământului; înaintea Lui vor cădea toţi cei ce se coboară în pământ.
35. Şi sufletul meu în El viază. Şi seminţia mea va sluji Lui.
36. Se va vesti Domnului neamul ce va să vină. Şi vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naşte şi ce a făcut Domnul.

Psalmul 22:

Un psalm al lui David.

1. Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi.
2. La loc cu păşune, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit.
3. Sufletul meu l-a întors, povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui.
4. Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti.
5. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat.
6. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.
7. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23:

Un psalm al lui David, al uneia din sambete.

1. Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea.

2. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el.
3. Cine se va sui în muntele Domnului, şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui?
4. Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său
5. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.
6. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob.
7. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice, şi va întra împăratul slavei.
8. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război.
9. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice, şi va întra împăratul slavei.
10. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este împăratul slavei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După a treia catisma:
Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...
Apoi troparele:

Nevrednic fiind eu pe pământ, suflete al meu, pocăieşte-te! Ţărâna în mormânt nu laudă şi de greşeli nu se izbăveşte. Strigă, dar, către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am; ci mai înainte de a mă osândi, Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă mântuieşte!

Până când, suflete al meu, petreci în păcat? Până când tot amâi pocăinţa? Adu-ţi aminte de judecata ce va să fie şi strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Ci Tu, Doamne, cel ce eşti fără de păcate, miluieşte-mă!

Slavă...

La înfricoşătoarea judecată, fără de pârâşi voi fi vădit şi fără de martori voi fi osândit, că se vor deschide cărţile conştiinţei şi lucrurile cele ascunse se vor descoperi. De aceea, mai înainte de a se cerceta cele lucrate de mine, în priveliştea aceea a toată lumea, Dumnezeule, curăţeşte-mă şi mă miluieşte!

Şi acum...

Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, neînţeleasă şi necuprinsă este taina cea înfricoşătoare ce s-a lucrat întru tine: că pe Cel necuprins zămislindu-L, L-ai născut îmbrăcat în trup, din preacinstitul Tău sânge. Pe Acela, curată, roagă-L, ca pe Fiul Tău, să mântuiască pe toţi cei ce-ţi cântă ţie!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne atotţiitorule, Cuvinte al Tatălui Celui fără de început şi însuţi Dumnezeu desăvârşit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei nemăsurate niciodată nu Te desparţi de robii Tăi, ci pururea Te odihneşti întru ei, nu mă părăsi pe mine robul Tău, împărate întru tot sfinte, ci dă-mi mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale şi-mi luminează mintea cu lumina cunoştinţei Evangheliei Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea Crucii Tale. Trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobeşte. Gândurile mele le împacă. Picioarele mele le fereşte de alunecare. Nu mă pierde cu

fărădelegile mele, Preabunule Doamne, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, caută şi află cărările mele şi de mă aflu pe calea fărădelegii, abate-mă de la ea şi mă îndreptează pe calea cea veşnică. Că Tu eşti calea şi adevărul şi viaţa şi Ţie slavă iţi înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Catisma a patra

Psalmul 24:

Un psalm al lui David.

1. Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.
2. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmaşii mei,
3. Pentru că toţi cei ce Te aşteaptă pe Tine nu se vor ruşina; să se ruşineze toţi cei ce fac fărădelegi în deşert.
4. Căile tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învaţă.
5. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua.
6. Adu-ţi aminte de îndurările şi milele Tale, Doamne, că din veac sunt.
7. Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni.
8. După mila Ta, pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.
9. Bun şi drept este Domnul, pentru aceasta, lege va pune celor ce greşesc în cale.
10. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţa-va pe cei blânzi căile Sale.
11. Toate căile Domnului sunt milă şi adevăr pentru cei ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui.
12. Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul meu, că mult este.
13. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o.
14. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul.

15. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, aşezământul Lui îl va arăta lor.
16. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laţ picioarele mele.
17. Caută spre mine şi mă miluieşte, că părăsit şi sărac sunt eu.
18. Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă.
19. Vezi smerenia mea şi osteneala mea, şi-mi iartă toate păcatele mele.
20. Vezi pe vrăjmaşii mei, că s-au înmulţit şi cu ură nedreaptă m-au urât.
21. Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit în Tine.
22. Cei fără răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne.
23. Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 25:

Al lui David.

1. Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat; şi în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.
2. Cercetează-mă, Doamne, şi mă cearcă; aprinde rărunchii şi inima mea.
3. Că mila Ta este înaintea ochilor mei, şi bine mi-a plăcut adevărul Tău.
4. Nu am şezut în adunarea deşertăciunii, şi cu călcătorii de lege nu voi întra.
5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, şi cu cei necredincioşi nu voi şedea.
6. Spăla-voi întru cele nevinovate mâinile mele, şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne,
7. Ca să aud glasul laudei Tale şi să spun toate minunile Tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul locaşului slavei Tale.
9. Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu, şi cu vărsătorii de sânge viaţa mea,
10. Întru ale căror mâini sunt fărădelegi, şi dreapta cărora e plină de daruri.
11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte,
12. Căci piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

Psalmul 26:

Al lui David.

1. Domnul este luminarea mea şi mântuirea mea; de cine mă voi teme?
2. Domnul este apărătorul vieţii mele; de cine mă voi înfricoşa?
3. Când se vor apropia de mine cei ce imi fac rău, ca să mănânce trupul meu;
4. Cei ce mă necăjesc şi vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut.
5. De s-ar rândui împotriva mea oştire, nu se va înfricoşa inima mea;
6. De s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc.
7. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta : ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieţii mele,
8. Ca să văd frumuseţea Domnului şi să cercetez locaşul Lui.
9. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui;
10. Pe piatră m-a înălţat. Şi acum, iată, a înălţat capul meu peste vrăjmaşii mei.
11. Înconjurat-am şi am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Il voi lăuda şi voi cânta Domnului.

12. Auzi, Doamne, glasul meu, cu care am strigat; miluieşte-mă şi mă ascultă.
13. Ţie a zis inima mea : Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat faţa mea; faţa Ta, Doamne, voi căuta.
14. Să nu-Ţi întorci faţa Ta de la mine şi să nu Te abaţi întru mânie de la robul Tău;
15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine şi să nu mă laşi, Dumnezeule, Mântuitorul meu,
16. Că tatăl meu şi mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat.
17. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, şi mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmaşilor mei,
18. Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepţi şi nedreptatea a minţit sieşi.
19. Cred că voi vedea bunătăţile Domnului, în pământul celor vii.
20. Aşteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, şi să se întărească inima ta şi aşteaptă pe Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 27:

Al lui David.

1. Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte ! Că de nu mă vei auzi, mă voi asemăna cu cei care se pogoară în groapă.
2. Ascultă glasul rugăciuniii mele când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către locaşul Tău cel sfânt.
3. Să nu tragi cu cei păcătoşi sufletul meu, şi cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi;
4. Cu cei ce grăiesc pace către aproapele lor, dar cele rele sunt în inimile lor.
5. Dă-le lor după faptele lor şi după vicleşugul gândului lor.
6. După lucrul mâinilor lor, dă-le lor; răsplăteşte-i după faptele lor.
7. Că n-au înţeles lucrările Domnului şi faptele mâinilor Lui; îi vei dărâma şi nu îi vei zidi.
8. Binecuvântat este Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele.
9. Domnul este ajutorul şi apărătorul meu; în El a nădăjduit inima mea şi mi-a ajutat.
10. Săltat-a inima mea şi cu cântări de laudă Îl preamăresc.
11. Domnul este întărirea poporului Său şi apărător mântuirilor Unsului Său.
12. Mântuieşte poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta; paşte-i pe ei şi-i ridică până în veac.

Psalmul 28:

Un psalm al lui David la scoaterea Cortului.

1. Aduceţi Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceţi Domnului mieii oilor, aduceţi Domnului slavă şi cinste;
2. Aduceţi Domnului slava numelui Său; închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.
3. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviinţă.
5. Glasul Domnului, cel ce sfărâmă cedrii şi va zdrobi Domnul cedrii Libanului.
6. Şi-i va fărâmiţa pe ei ca pe viţelul Libanului, iar cel iubit ca puiul de rinocer.
7. Glasul Domnului, cel ce varsă para focului.
8. Glasul Domnului, cel ce cutremură pustiul, şi va cutremura Domnul pustiul Cadesului.
9. Glasul Domnului cel ce îndoaie cedrii şi va descoperi dumbrăvile şi în locaşul Lui, fiecare va spune: Slavă!
10. Domnul va împărăţi peste potop şi va şedea Domnul împărat în veac.
11. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Psalmul 29:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor pentru sfinţirea casei.

1. Înălţa-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat şi n-ai veselit pe vrăjmaşul meu împotriva mea.
2. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine şi m-ai vindecat.
3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cel ce se coboară în groapă.
4. Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui.
5. Că iuţime este întru mânia Lui şi viaţă întru voia Lui; seara se va sălăşlui plângerea, iar dimineaţa bucuria.
7. Doamne, întru voia Ta, dat-ai frumuseţii mele putere; dar când ţi-ai întors faţa Ta, eu m-am tulburat.
8. Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga.
9. Ce folos ai de sângele meu de mă pogor în stricăciune? Oare, Te va lăuda pe Tine ţărâna, sau va vesti adevărul Tău?

10. Auzit-a Domnul şi m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu !
11. Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie,
12. Ca slava mea să-Ţi cânte Ţie şi să nu mă mâhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 30:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru uimire.

1. Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu ruşinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate.
2. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător şi casă de scăpare ca să mă mântuieşti.
3. Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu şi pentru numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni.
4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu eşti apărătorul meu.
5. În mâinile Tale imi voi da duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.
6. Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit.

7. Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu,
8. Şi nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmaşului, pus-ai în loc desfătat picioarele mele.
9. Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu şi inima mea.
10. Că s-a stins întru durere viaţa mea şi anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea şi oasele mele s-au tulburat.
11. La toţi vrăjmaşii mei m-am făcut de ocară şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine.
12. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat,
13. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.
14. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am : " Tu eşti Dumnezeul meu!"
15. În mâinile Tale, soarta mea, izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă prigonesc.
16. Arată faţa Ta peste robul Tău, mântuieşte-mă cu mila Ta!
17. Doamne, să nu fiu ruşinat, că Te-am chemat pe Tine; să se ruşineze necredincioşii şi să se coboare în iad.
18. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăimare.
19. Cât este de mare mulţimea bunătăţii Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor.
20. Ascunde-i-vei pe dânşii cu acoperământul feţei Tale de tulburarea oamenilor.
21. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor.
22. Binecuvîntat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea : Lepădat sunt de la faţa ochilor Tăi.
24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine.
25. Iubiţi pe Domnul toţi cuvioşii Lui, că adevărul caută Domnul şi răsplăteşte celor ce se mândresc, cu prisosinţă.
26. Îmbărbătaţi-vă şi să se întărească inima voastră, toţi cei ce nădăjduiţi în Domnul.

Psalmul 31:

Un psalm al lui David, pentru pricepere.

1. Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.
2. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleşug.
3. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua.
4. Că ziua şi noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta şi am căzut în suferinţă când ghimpele Tău mă împungea.
5. Păcatul meu l-am cunoscut şi fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea.
6. Zis-am : «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului» ; şi Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu.
7. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia.
8. Tu eşti scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea ; izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat.
9. Înţelepţi-te-voi şi te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge ; aţinti-voi spre tine ochii Mei.
10. Nu fi ca un cal şi ca un catâr, la care nu este pricepere ; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor voi strânge ca să nu se apropie de tine.
11. Multe sunt bătăile păcătosului ; iar pe cel ce nădăjduieşte în Domnul, mila îl va înconjura.

12. Veseliţi-vă în Domnul şi vă bucuraţi, drepţilor, şi vă lăudaţi toţi cei drepţi la inimă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a patra:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Smeritul meu suflet, cel ce şi-a cheltuit toată viaţa întru păcate, cercetează-l şi, ca pe femeia cea păcătoasă, mă primeşte şi pe mine şi mă mântuieşte!

Înotând pe luciul acestei vieţi, imi aduc aminte de adâncul răutăţilor mele celor multe şi neavând gândul ocărmuitor, ca Petru strig către Tine: Mântuieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte-mă, ca un Iubitor de oameni!

Slavă...

Degrab să întrăm în cămara lui Hristos, ca să auzim toţi fericitul glas al Dumnezeului nostru: " Veniţi cei ce iubiţi slava cea cerească !", şi ne va face părtaşi cu fecioarele cele înţelepte, de ne vom lumina candelele noastre prin credinţă.

Şi acum...

Suflete, pocăieşte-te mai înainte de ieşirea ta, că Judecătorul este nemitarnic şi înfricoşător celor ce păcătuiesc. Strigă dar, către Domnul, cu inimă umilită: greşit-am Ţie cu ştiinţă şi cu neştiinţă, Îndurate. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostiveşte-Te şi mă miluieşte!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Ţie, Doamne, Celui singur bun şi nepomenitor de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: greşit-am, Doamne, greşit-am şi nu sunt vrednic să caut la înălţimea cerului, din pricina mulţimii nedreptăţilor mele! Ci Tu, Doamne al meu, dăruieşte-mi lacrimi de pocăinţa, Cel ce eşti singur bun şi milostiv, ca întru ele să mă rog Ţie, ca să mă curăţeşti mai înainte de sfârşit de tot felul de păcate. Că prin înfricoşătoare şi groaznice locuri va să trec, despărţindu-mă de trup, şi mulţime de diavoli înfricoşători şi fără omenie mă vor întâmpina şi nimeni nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute, sau să mă scoată. Pentru aceasta, cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat celor ce-mi fac strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmaşul meu, Bunule Doamne! Nici să zică: iată, ne-ai venit în mâinile noastre şi ne-ai fost dat nouă! Nu, Doamne, nu-Ţi uita îndurările Tale; nici nu-mi răsplăti după fărădelegile mele şi nici faţa Ta nu ţi-o întoarce de la mine! Ci pedepseşte-mă Tu, Doamne, însă cu milă şi îndurare, iar vrăjmaşul să nu se bucure de mine, ci stinge înfricoşarea ce mi-o însuflă şi toată lucrarea lui o fă deşartă, şi-mi dă nedefăimată calea cea către Tine, Bunule Doamne! Căci de am şi greşit, dar la alt doctor nu am năzuit, nici nu mi-am întins mâinile către vreun dumnezeu străin. Deci, nu lepăda rugăciunea mea, ci mă ascultă, pentru bunătatea Ta şi întăreşte inima mea întru frica Ta! Facă-se darul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, care să ardă gândurile mele cele necurate. Că Tu eşti, Doamne, lumina cea mai presus de

toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viaţa cea adevărată şi mintuirea care dăinuieşte în vecii vecilor. Amin.

Catisma a cincea

Psalmul 32:

Al lui David, nescris deasupra la evrei.

1. Bucuraţi-vă, drepţilor ; celor drepţi li se cuvine laudă.
2. Lăudaţi pe Domnul în alăută, în psaltire cu zece strune cântaţi-I Lui.
3. Cântaţi-I Lui cântare nouă, cântaţi-I frumos, cu strigăt de bucurie.
4. Că drept este cuvântul Domnului şi toate lucrurile Lui întru credinţă.
5. Iubeşte milostenia şi judecata, Domnul ; de mila Domnului plin este pământul.
6. Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit şi cu duhul gurii Lui toată puterea lor.
7. Adunat-a ca într-un burduf apele mării, pus-a în vistierii adâncurile.
8. Să se teamă de Domnul tot pământul şi de El să se cutremure toţi locuitorii lumii.
9. Că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit.
10. Domnul risipeşte sfaturile neamurilor, leapădă gândurile popoarelor şi defaimă sfaturile căpeteniilor.
11. Iar sfatul Domnului rămâne în veac, gândurile inimii Lui, din neam în neam.
12. Fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, poporul pe care l-a ales de moştenire Lui.
13. Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toţi fiii oamenilor.
14. Din locaşul Său, cel gata, privit-a spre toţi cei ce locuiesc pământul.
15. Cel ce a zidit îndeosebi inimile lor, Cel ce pricepe toate lucrurile lor.
16. Nu se mântuieşte împăratul cu oştire multă şi uriaşul nu se va mântui cu mulţimea tăriei lui.

17. Mincinos este calul spre scăpare şi cu mulţimea puterii lui nu te va izbăvi.
18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila Lui. Ca să izbăvească de moarte sufletele lor şi să-i hrănească pe ei în foamete.
19. Şi sufletul nostru aşteaptă pe Domnul, că ajutorul şi apărătorul nostru este.
20. Că în El se va veseli inima noastră şi în numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.
21. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit şi noi întru Tine.

Psalmul 33:

Un psalm al lui David, când şi-a schimbat faţa sa înaintea lui Abimelec şi i-a dat drumul şi s-a dus.

1. Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.
2. În Domnul se va lăuda sufletul meu ; să audă cei blânzi şi să se veselească.
3. Slăviţi pe Domnul împreună cu mine şi să înălţăm numele Lui împreună.
4. Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit şi din toate necazurile mele m-a izbăvit.
5. Apropiaţi-vă de El şi vă luminaţi ; şi feţele voastre să nu se ruşineze.
6. Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pe el şi din toate necazurile lui l-a izbăvit.
7. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El şi-i va izbăvi pe ei.
8. Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul ; fericit bărbatul care nădăjduieşte în El.
9. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El.
10. Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniţi fiilor, ascultaţi-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăţa pe voi ;
12. Cine este omul cel ce voieşte viaţa, care iubeşte să vadă zile bune ? Opreşte-ţi limba de la rău şi buzele tale să nu grăiască vicleşug.
13. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pe ea.
14. Ochii Domnului spre cei drepţi şi urechile Lui spre rugăciunea lor.
15. Iar faţa Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor.
16. Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit şi din toate necazurile lor i-a izbăvit.
17. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mântui.
18. Multe sunt necazurile drepţilor şi din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul.
19. Domnul păzeşte toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.
20. Moartea păcătoşilor este cumplită şi cei ce urăsc pe cel drept vor greşi.
21. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 34:

Al lui David.

1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate ; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine ;
2. Apucă arma şi pavăza şi scoală-Te întru ajutorul meu ;
3. Scoate sabia şi închide calea celor ce mă prigonesc ; spune sufletului meu : «Mântuirea ta sunt Eu !»
4. Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi cei ce caută sufletul meu ; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce gândesc rău de mine.
5. Să fie ca praful în faţa vântului şi îngerul Domnului să-i necăjească. Să fie calea lor întuneric şi alunecare şi îngerul Domnului să-i prigonească.
6. Că în zadar au ascuns de mine groapa laţului lor, în deşert au ocărât sufletul meu.
7. Să vină asupra lor laţul pe care nu-l cunosc şi cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei ; şi chiar în laţul lor să cadă.
8. Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea lui.
9. Toate oasele mele vor zice : Doamne, cine este asemenea ţie ? Cel ce izbăveşte pe sărac din mâna celor mai tari decât el şi pe sărac şi pe sărman de cei ce-l răpesc pe el.
10. S-au sculat martori nedrepţi şi de cele ce nu ştiam m-au întrebat.
11. Răsplătit-au mie rele pentru bune şi au vlăguit sufletul meu.
12. Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac şi am smerit cu post sufletul meu şi rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.
13. Ca şi cu un vecin, ca şi cu un frate al nostru aşa de bine m-am purtat ; ca şi cum aş fi jelit şi m-aş fi întristat, aşa m-am smerit.

14. Dar împotriva mea s-au veselit şi s-au adunat ; adunatu-s-au împotriva mea cu bătăi şi n-am ştiut ; risipiţi au fost şi nu s-au căit.
15. M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâşnit împotriva mea cu dinţii lor.
16. Doamne, când vei vedea ? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei, viaţa mea.
17. Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda.
18. Să nu se bucure de mine cei ce mă duşmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar şi fac semn cu ochii.
19. Că mie de pace îmi grăiau şi asupra mea vicleşuguri gândeau.
20. Lărgitu-şi-au împotriva mea gura lor ; zis-au : «Bine, bine, văzut-au ochii noştri».
21. Văzut-ai, Doamne, să nu taci ; Doamne, nu Te depărta de la mine.
22. Scoală-Te, Doamne şi ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre pricina mea.
23. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu şi să nu se bucure de mine.
24. Să nu zică întru inimile lor : «Bine, bine, sufletului nostru», nici să zică : «L-am înghiţit pe el».
25. Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi deodată cei ce se bucură de necazurile mele ; să se îmbrace cu ruşine şi ocară cei ce se laudă împotriva mea.
26. Să se bucure şi să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea şi să spună pururea : «Slăvit să fie Domnul, Cel ce voieşte pacea robului Său !»
27. Şi limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

Psalmul 35:

Un psalm al lui David, robul Domnului, mai-marelui cântăreţilor.

1. Necredinţa călcătorului de lege spune inimii mele, că nu este într-însul frica de Dumnezeu.
2. El singur se amăgeşte în ochii săi, când zice că ar fi urmărind fărădelegea şi ar fi urând-o.
3. Graiurile gurii lui fărădelege şi vicleşug ; n-a vrut să priceapă ca să facă bine.
4. Fărădelege a gândit în aşternutul său, în toată calea cea bună n-a stat şi răutatea n-a urât.
5. Doamne, în cer este mila Ta şi adevărul Tău până la nori.
6. Dreptatea Ta ca munţii lui Dumnezeu, judecăţile Tale adânc mare ; oameni şi dobitoace vei izbăvi Doamne.
7. Că ai înmulţit mila Ta, Dumnezeule, iar fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.
8. Sătura-se-vor din grăsimea casei Tale şi din izvorul desfătării Tale îi vei adăpa pe ei.
9. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.
10. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine şi dreptatea Ta celor drepţi la inimă.
11. Să nu vină peste mine picior de mândrie şi mâna păcătoşilor să nu mă clatine.
12. Acolo au căzut toţi cei ce lucrează fărădelegea ; izgoniţi au fost şi nu vor putea să stea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 36:

Al lui David.

1. Nu râvni la cei ce viclenesc, nici nu urma pe cei ce fac fărădelegea.
2. Căci ca iarba curând se vor usca şi ca verdeaţa ierbii degrab se vor trece.
3. Nădăjduieşte în Domnul şi fă bunătate şi locuieşte pământul şi hrăneşte-te cu bogăţia lui.
4. Desfătează-te în Domnul şi îţi va împlini ţie cererile inimii tale.
5. Descoperă Domnului calea ta şi nădăjduieşte în El şi El va împlini.
6. Şi va scoate ca lumina dreptatea ta şi judecata ca lumina de amiază.
7. Supune-te Domnului şi roagă-L pe El ; nu râvni după cel ce sporeşte în calea sa, după omul care face nelegiuirea.
8. Părăseşte mânia şi lasă iuţimea ; nu căuta să vicleneşti.
9. Că cei ce viclenesc de tot vor pieri ; iar cei ce aşteaptă pe Domnul vor moşteni pământul.
10. Şi încă puţin şi nu va mai fi păcătosul şi vei căuta locul lui şi nu-l vei afla.
11. Iar cei blânzi vor moşteni pământul şi se vor desfăta de mulţimea păcii.
12. Pândi-va păcătosul pe cel drept şi va scrâşni asupra lui, cu dinţii săi.
13. Iar Domnul va râde de el, că mai înainte vede că va veni ziua lui.
14. Sabia au scos păcătoşii, întins-au arcul lor ca să doboare pe sărac şi pe sărman, ca să junghie pe cei drepţi la inimă.
15. Sabia lor să intre în inima lor şi arcurile lor să se frângă.
16. Mai bun este puţinul celui drept, decât bogăţia multă a păcătoşilor.

17. Că braţele păcătoşilor se vor zdrobi, iar Domnul întăreşte pe cei drepţi.
18. Cunoaşte Domnul căile celor fără prihană şi moştenirea lor în veac va fi.
19. Nu se vor ruşina în vremea cea rea şi în zilele de foamete se vor sătura.
20. Că păcătoşii vor pieri, iar vrăjmaşii Domnului, îndată ce s-au mărit şi s-au înălţat, s-au stins, ca fumul au pierit.
21. Împrumută păcătosul şi nu dă înapoi, iar dreptul se îndură şi dă.
22. Că cei ce-L binecuvântează pe El vor moşteni pământul, iar cei ce-L blesteamă pe El, de tot vor pieri.
23. De la Domnul paşii omului se îndreptează şi calea lui o va voi foarte.
24. Când va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întăreşte mâna lui.
25. Tânăr am fost şi am îmbătrânit şi n-am văzut pe cel drept părăsit, nici seminţia lui cerând pâine ;
26. Toată ziua dreptul miluieşte şi împrumută şi seminţia lui binecuvântată va fi.
27. Fereşte-te de rău şi fă binele şi vei trăi în veacul veacului.
28. Că Domnul iubeşte judecata şi nu va părăsi pe cei cuvioşi ai Săi ; în veac vor fi păziţi. Iar cei fără de lege vor fi izgoniţi şi seminţia necredincioşilor va fi stârpită.
29. Iar drepţii vor moşteni pământul şi vor locui în veacul veacului pe el.
30. Gura dreptului va deprinde înţelepciunea şi limba lui va grăi judecată.
31. Legea Dumnezeului său în inima lui şi nu se vor poticni paşii lui.
32. Pândeşte păcătosul pe cel drept şi caută să-l omoare pe el ;
33. Iar Domnul nu-l va lăsa pe el, în mâinile lui, nici nu-l va osândi, când se va judeca cu el.

34. Aşteaptă pe Domnul şi păzeşte calea Lui ! Şi te va învăţa pe tine ca să moşteneşti pământul ; când vor pieri păcătoşii vei vedea.

35. Văzut-am pe cel necredincios fălindu-se şi înălţându-se ca cedrii Libanului.

36. Şi am trecut şi iată nu era şi l-am căutat pe el şi nu s-a aflat locul lui.

37. Păzeşte nerăutatea şi caută dreptatea, că urmaşi are omul făcător de pace.

38. Iar cei fără de lege vor pieri deodată şi urmaşii necredincioşilor vor fi stârpiţi.

39. Iar mântuirea drepţilor de la Domnul, că apărătorul lor este în vreme de necaz.

40. Şi-i va ajuta pe ei Domnul şi-i va izbăvi pe ei şi-i va scoate pe ei din mâna păcătoşilor şi-i va mântui pe ei că au nădăjduit în El.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a cincea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Înfricoşător este scaunul Tău, iar viaţa mea e plină de răutăţi: cine, dar, mă va izbăvi de nevoia cea de atunci, de nu Te vei milostivi spre mine Tu, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat şi de oameni iubitor?

Slavă...

Grija vieţii m-a scos din rai şi ce voi face eu, deznădăjduitul? De aceea bat la uşa Ta, Doamne, şi strig: Doamne, deschide-mi, şi prin pocăinţă mă mântuieşte!

Şi acum...

Cum voi numi biserica ta, Născătoare de Dumnezeu: liman duhovnicesc, raiul hranei celei cereşti, pricina vieţii celei nesfârşite? Că toate bunătăţile le ai. Roagă-te, dar, totdeauna lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel drept şi lăudat! Dumnezeule cel mare şi puternic! Dumnezeule cel mai înainte de veci, Care asculţi rugăciunea omului păcătos: ascultă-mă întru acest ceas şi pe mine, Cel ce ai făgăduit să asculţi pe cei ce Te vor chema întru adevăr. Să nu Te îngreţoşezi de mine, cel ce am buze necurate şi sunt cuprins de păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, apucă arma şi pavăza şi Te scoală întru ajutorul meu! Scoate sabia şi stai împotriva celor ce mă prigonesc! Ceartă duhurile cele necurate şi le alungă de la faţa mea, a nepriceputului! Să se depărteze de la gândul meu duhul urâciunii şi al pomenirii de rău, duhul zavistiei şi al vicleniei, duhul îngrozirii şi al lenevirii, duhul mândriei şi al oricărui fel de răutate, să mi se stingă toată aprinderea şi pornirea trupească, care se stârneşte prin lucrarea diavolească, să mi se lumineze sufletul şi trupul şi duhul meu cu lumina cunoştinţei Tale cele dumnezeieşti. Că prin mulţimea îndurărilor Tale ajungând la unirea credinţei, întru bărbat

desăvârşit şi la măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Catisma a şasea

Psalmul 37:

Un psalm al lui David, pentru pomenirea sâmbetei.

1. Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă cerţi.
2. Că săgeţile Tale s-au înfipt în mine şi ai întărit peste mine mâna Ta.
3. Nu este vindecare în trupul meu de la faţa mâniei Tale ; nu este pace în oasele mele de la faţa păcatelor mele.
4. Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine.
5. Împuţitu-s-au şi au putrezit rănile mele, de la faţa nebuniei mele.
6. Chinuitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.
7. Că şalele mele s-au umplut de ocări şi nu este vindecare în trupul meu.
8. Necăjitu-m-am şi m-am smerit foarte ; răcnit-am din suspinarea inimii mele.
9. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.
10. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea şi lumina ochilor mei şi aceasta nu este cu mine.
11. Prietenii mei şi vecinii mei în preajma mea s-au apropiat şi au şezut ; şi cei de aproape ai mei departe au stat.
12. Şi se sileau cei ce căutau sufletul meu şi cei ce căutau cele rele mie grăiau deşertăciuni şi vicleşuguri toată ziua cugetau.
13. Iar eu ca un surd nu auzeam şi ca un mut ce nu-şi deschide gura sa.

14. Şi m-am făcut ca un om ce nu aude şi nu are în gura lui mustrări.
15. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit ; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu,
16. Că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmaşii mei ; şi când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semeţit.
17. Că eu spre bătăi gata sunt şi durerea mea înaintea mea este pururea.
18. Că fărădelegea mea eu o voi vesti şi mă voi îngriji pentru păcatul meu ;
19. Iar vrăjmaşii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult decât mine şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.
20. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune, mă defăimau, că urmam bunătatea.
21. Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine ;
22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 38:

Intru sfârşit, lui Iditum, o cântare a lui David.

1. Zis-am : «Păzi-voi căile mele, ca să nu păcătuiesc eu cu limba mea ;
2. Pus-am gurii mele pază, când a stat păcătosul împotriva mea».
3. Amuţit-am şi m-am smerit şi nici de bine n-am grăit şi durerea mea s-a înnoit.
4. Înfierbântatu-s-a inima mea înăuntrul meu şi în cugetul meu se va aprinde foc.
5. Grăit-am cu limba mea : «Fă-mi cunoscut, Doamne, sfârşitul meu,
6. Şi numărul zilelor mele care este, ca să ştiu ce-mi lipseşte».

7. Iată, cu palma ai măsurat zilele mele şi statul meu ca nimic înaintea Ta.
8. Dar toate sunt deşertăciuni ; tot omul ce viază.
9. Deşi ca o umbră trece omul, dar în zadar se tulbură.
10. Strânge comori şi nu ştie cui le adună pe ele.
11. Şi acum cine este răbdarea mea ? Oare, nu Domnul ? Şi statul meu de la Tine este.
12. De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă ; ocară celui fără de minte nu mă da.
13. Amuţit-am şi n-am deschis gura mea, că Tu eşti Cel ce m-ai făcut pe mine. Depărtează de la mine bătăile Tale.
14. De tăria mâinii Tale, eu m-am sfârşit. Cu mustrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om
15. Şi ai subţiat ca pânza de păianjen sufletul său ; dar în deşert se tulbură tot pământeanul.
16. Auzi rugăciunea mea, Doamne, şi cererea mea ascult-o ; lacrimile mele să nu le treci,
17. Căci străin sunt eu la Tine şi străin ca toţi părinţii mei.
18. Lasă-mă ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce şi de a nu mai fi.

Psalmul 39:

Intru sfârşit, un psalm al lui David.

1. Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi S-a plecat spre mine.
2. A auzit rugăciunea mea. M-a scos din groapa ticăloşiei şi din tina noroiului
3. Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei.
4. Şi a pus în gura mea cântare nouă, cântare Dumnezeului nostru ;
5. Vedea-vor mulţi şi se vor teme şi vor nădăjdui în Domnul.
6. Fericit bărbatul, a cărui nădejde este numele Domnului şi n-a privit la deşertăciuni şi la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale, şi nu este cine să se asemene gândurilor Tale ;
8. Vestit-am şi am grăit : înmulţitu-s-au peste număr.
9. Jertfă şi prinos n-ai voit, dar trup mi-ai întocmit ;
10. Ardere de tot şi jertfă pentru păcat n-ai cerut. Atunci am zis : «Iată vin !
11. În capul cărţii este scris despre mine. Ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit şi legea Ta înăuntru inimii mele».
12. Bine am vestit dreptate în adunare mare ; iată buzele mele nu le voi opri ; Doamne, Tu ai cunoscut.
13. Dreptatea Ta n-am ascuns-o în inima mea, adevărul Tău şi mântuirea Ta am spus.
14. N-am ascuns mila Ta şi adevărul Tău în adunare mare.
15. Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine, mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă sprijinească.
16. Că m-au împresurat rele, cărora nu este număr ; ajunsu-m-au fărădelegile mele şi n-am putut să văd ;
17. Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu şi inima mea m-a părăsit.
18. Binevoieşte, Doamne, ca să mă izbăveşti ; Doamne, spre ajutorul meu ia aminte.
19. Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi deodată cei ce caută să ia sufletul meu.
20. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele ;
21. Să fie ruşinaţi îndată cei ce-mi zic mie : «Bine, bine».
22. Să se bucure şi să se veselească de Tine, toţi cei ce Te caută pe Tine, Doamne, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta : «Slăvit să fie Domnul !»
23. Iar eu sărac sunt şi sărman ; Domnul se va îngriji de mine.
24. Ajutorul meu şi apărătorul meu eşti Tu ; Dumnezeul meu nu zăbovi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 40:

Un psalm al lui David, spre înţelepţire, fiilor lui Core.

1. Fericit cel care caută la sărac şi la sărman ; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul.
2. Domnul să-l păzească pe el şi să-l vieze şi să-l fericească pe pământ şi să nu-l dea în mâinile vrăjmaşilor lui.
3. Domnul să-l ajute pe el pe patul durerii lui ; în aşternutul bolii lui să-l întărească pe el.
4. Eu am zis : «Doamne, miluieşte-mă ; vindecă sufletul meu, că am greşit ţie».
5. Vrăjmaşii mei m-au grăit de rău zicând : «Când va muri şi va pieri numele lui ?»
6. Iar de venea cineva să mă vadă, minciuni grăia ; inima lui aduna fărădelege sieşi, ieşea afară şi grăia.
7. Împreună împotriva mea şopteau toţi vrăjmaşii mei ; împotriva mea gândeau de mine rele.
8. Cuvânt nelegiuit spuneau împotriva mea, zicând : «Nu zace, oare ? Nu se va mai scula !»
9. Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăjduit, care a mâncat pâinea mea, a ridicat împotriva mea călcâiul.
10. Iar Tu, Doamne, miluieşte-mă şi mă scoală şi voi răsplăti lor.
11. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrăjmaşul meu de mine.

12. Iar pe mine pentru nerăutatea mea m-ai sprijinit şi m-ai întărit înaintea Ta, în veac.
13. Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israel din veac şi până în veac. Amin. Amin.

Psalmul 41:

Intru sfârşit, un psalm al lui David.

1. În ce chip doreşte cerbul izvoarele apelor, aşa Te doreşte sufletul meu pe Tine, Dumnezeule.
2. Însetat-a sufletul meu de Dumnezeul cel viu ; când voi veni şi mă voi arăta feţei lui Dumnezeu ?
3. Făcutu-mi-s-au lacrimile mele pâine ziua şi noaptea, când mi se zicea mie în toate zilele : «Unde este Dumnezeul tău ?»
4. De acestea mi-am adus aminte cu revărsare de inimă, când treceam cu mulţime mare spre casa lui Dumnezeu,
5. În glas de bucurie şi de laudă şi în sunet de sărbătoare.
6. Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi ?
7. Nădăjduieşte în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El ; mântuirea feţei mele este Dumnezeul meu.
8. În mine sufletul meu s-a tulburat ; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului, din muntele cel mic.
9. Adânc pe adânc cheamă în glasul căderilor apelor Tale.
10. Toate talazurile şi valurile Tale peste mine au trecut.
11. Ziua va porunci Domnul milei Sale, iar noaptea cântare Lui de la mine.
12. Rugăciunea Dumnezeului vieţii mele, spune-voi lui Dumnezeu : «Sprijinitorul meu eşti Tu, pentru ce m-ai uitat ?»
13. Pentru ce umblu mâhnit când mă necăjeşte vrăjmaşul meu ?
14. Când se sfărâmau oasele mele mă ocărau asupritorii mei.

15. Când îmi ziceau mie în toate zilele : «Unde este Dumnezeul tău ?»
16. Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi ?
17. Nădăjduieşte în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El ; mântuirea feţei mele este Dumnezeul meu.

Psalmul 42:

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei.

1. Judecă-mă, Dumnezeule, şi apără dreptatea mea de neamul necuvios, de omul nedrept şi viclean, şi izbăveşte-mă.
2. Că Tu eşti, Dumnezeule, întărirea mea ; pentru ce m-ai lepădat ? Pentru ce umblu mâhnit când mă necăjeşte vrăjmaşul meu ?
3. Trimite lumina Ta şi adevărul Tău ; acestea m-au povăţuit şi m-au condus la muntele cel sfânt al Tău şi la locaşurile Tale.
4. Şi voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul Cel ce veseleşte tinereţile mele ;
5. Lăuda-Te-voi în alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.
6. Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi ?
7. Nădăjduieşte în Dumnezeu că-L voi lăuda pe El ; mântuirea feţei mele este Dumnezeul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 43:

Intru sfârşit, fiilor lui Core, spre întelegere.

1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinţii noştri ne-au spus nouă
2. Lucrul pe care l-ai făcut în zilele lor, în zilele cele de demult.
3. Mâna Ta popoare a nimicit, iar pe părinţi i-ai sădit ; bătut-ai popoare, iar pe ei i-ai înmulţit.
4. Că nu cu sabia lor au moştenit pământul şi braţul lor nu i-a izbăvit pe ei,
5. Ci dreapta Ta şi braţul Tău şi luminarea feţei Tale, că bine ai voit întru ei.
6. Tu eşti Însuţi Împăratul meu şi Dumnezeul meu, Cel ce porunceşti mântuirea lui Iacob ;
7. Cu Tine pe vrăjmaşii noştri îi vom lovi şi cu numele Tău vom nimici pe cei ce se scoală asupra noastră.
8. Pentru că nu în arcul meu voi nădăjdui şi sabia mea nu mă va mântui.
9. Că ne-ai izbăvit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi şi pe cei ce ne urăsc pe noi i-ai ruşinat.
10. Cu Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua şi numele Tău îl vom lăuda în veac.
11. Iar acum ne-ai lepădat şi ne-ai ruşinat pe noi şi nu vei ieşi cu oştirile noastre ;
12. Întorsu-ne-ai pe noi înapoi de la duşmanii noştri şi cei ce ne urăsc pe noi ne-au jefuit.
13. Datu-ne-ai pe noi ca oi de mâncare şi întru neamuri ne-ai risipit ;
14. Vândut-ai pe poporul Tău fără de preţ şi nu l-ai preţuit când l-ai vândut.
15. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru ;

16. Pusu-ne-ai pe noi pildă către neamuri, clătinare de cap între popoare.
17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este şi ruşinea obrazului meu m-a acoperit,
18. De către glasul celui ce ocărăşte şi cleveteşte, de către faţa vrăjmaşului şi prigonitorului.
19. Acestea toate au venit peste noi şi nu Te-am uitat şi n-am călcat legământul Tău
20. Şi nu s-a dat înapoi inima noastră ; iar paşii noştri nu s-au abătut de la calea Ta,
21. Că ne-ai smerit pe noi în loc de durere şi ne-a acoperit pe noi umbra morţii.
22. De am fi uitat numele Dumnezeului nostru şi am fi întins mâinile noastre spre dumnezeu străin,
23. Oare, Dumnezeu n-ar fi cercetat acestea ? Că El ştie ascunzişurile inimii.
24. Că pentru Tine suntem ucişi toată ziua, socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere.
25. Deşteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne ? Scoală-Te şi nu ne lepăda până în sfârşit.
26. Pentru ce întorci faţa Ta ? Uiţi de sărăcia noastră şi de necazul nostru ?
27. Că s-a plecat în ţărână sufletul nostru, lipitu-s-a de pământ pântecele nostru.
28. Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă şi ne izbăveşte pe noi, pentru numele Tău.

Psalmul 44:

Un psalm al lui David, pentru cei ce se vor schimba. Fiilor lui Core, spre înţelegere, cântare pentru cel iubit.

1. Cuvânt bun răspuns-a inima mea ; grăi-voi cântarea mea Împăratului.
2. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit.
3. Împodobit eşti cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor ; revărsatu-s-a har pe buzele tale. Pentru aceasta

te-a binecuvântat pe tine Dumnezeu, în veac.
4. Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice,
5. Cu frumuseţea ta şi cu strălucirea ta. Încordează-ţi arcul, propăşeşte şi împărăţeşte,
6. Pentru adevăr, blândeţe şi dreptate, şi te va povăţui minunat dreapta ta.
7. Săgeţile tale ascuţite sunt puternice în inima duşmanilor împăratului ; popoarele sub tine vor cădea.
8. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate toiagul împărăţiei Tale.
9. Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea ; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtaşii Tăi.
10. Smirna şi aloea îmbălsămează veşmintele Tale ; din palate de fildeş cântări de alăută Te veselesc ; fiice de împăraţi întru cinstea Ta ;
11. Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită şi prea înfrumuseţată.
12. Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău,
13. Că a poftit Împăratul frumuseţea ta, că El este Domnul tău.
14. Şi se vor închina Lui fiicele Tirului cu daruri, feţei Tale se vor ruga mai-marii poporului.
15. Toată slava fiicei Împăratului este înăuntru, îmbrăcată cu ţesături de aur şi prea înfrumuseţată.
16. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce ţie.
17. Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie
18. Aduce-se-vor în palatul Împăratului.
19. În locul părinţilor tăi s-au născut ţie fii ; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul.
20. Pomeni-vor numele tău în tot neamul ;
21. Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac şi în veacul veacului.

Psalmul 45:

Un psalm al lui David, fiilor lui Core, pentru cele ascunse.

1. Dumnezeu este scăparea şi puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoară.
2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va cutremura pământul şi se vor muta munţii în inima mărilor.
3. Venit-au şi s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munţii de tăria lui.
4. Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu ; Cel Preaînalt a sfinţit locaşul Lui.
5. Dumnezeu este în mijlocul cetăţii, nu se va clătina ; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineaţă.
6. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărăţiile ; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pământul.
7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.
8. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ.
9. Pune-va capăt războaielor până la marginile pământului, arcul va sfărâma şi va frânge arma, iar pavezele în foc le va arde.
10. Opriţi-vă şi cunoaşteţi că Eu sunt Dumnezeu, înălţa-Mă-voi pe pământ.
11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a şasea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Cântare iţi aduc Ţie Doamne, şi greşalele mele toate le mărturisesc înaintea Ta. Şi Tu, întorcându-Te, miluieşte-mă!

Slavă...

Mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, cum ai mântuit oarecând pe vameşul şi lacrimile păcătoasei nu le-ai trecut cu vederea; primeşte şi suspinele mele, Mântuitorul meu, şi mă mântuieşte!

Şi acum...

Cu rugăciune mă apropii acum sub acoperământul Tău, preanevinovată! Scoate-mă, Născătoare de Dumnezeu, din tulburarea patimilor mele, ca ceea ce ai născut pe Pricinuitorul nepătimirii!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, pentru toate facerile Tale de bine, pe care ni le-ai arătat nouă, nevrednicilor, din vârsta cea dintâi, până întru aceasta de acum, pentru care le ştim şi pentru care nu le ştim, pentru cele arătate şi pentru cele nearătate, ce ni s-au făcut nouă cu lucrul şi cu cuvântul. Cel ce ne-ai iubit până întru atât, încât şi pe însuşi Fiul Tău, Cel Unul-Nascut, L-ai dat pentru noi, învredniceşte-ne ca şi noi să ne facem vrednici de dragostea Ta! Dă-ne înţelepciune prin cuvântul Tău şi prin frica Ta însuflă-ne tărie, cu puterea cea de la Tine! Şi

orice am greşit, cu voie sau fără de voie, iartă-ne şi nu ni le socoti! Păzeşte sufletul nostru sfânt şi-l pune înaintea divanului Tău, având ştiinţă curată şi sfârşit vrednic de iubirea de oameni a Ta. Adu-Ţi aminte, Doamne, de toţi cei ce cheamă întru adevăr numele Tău, de toţi cei ce ne voiesc binele şi de toţi cei ce ne voiesc răul, că toţi suntem oameni şi deşertăciune e tot omul. Şi ne mai rugăm Ţie, Doamne, dăruieşte-ne marea milă a milostivirii Tale. Amin!

Catisma a şaptea

Psalmul 46:

Mai-marelui cântăreţilor, un psalm pentru fiii lui Core.

1. Toate popoarele bateţi din palme, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.
2. Că Domnul este Preaînalt, înfricoşător, Împărat mare peste tot pământul.
3. Supusu-ne-a nouă popoare şi neamuri sub picioarele noastre ;
4. Alesu-ne-a nouă moştenirea Sa, frumuseţea lui Iacob, pe care a iubit-o.
5. Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.
6. Cântaţi Dumnezeului nostru, cântaţi ; cântaţi Împăratului nostru, cântaţi.
7. Că Împărat a tot pământul este Dumnezeu ; cântaţi cu înţelegere.
8. Împărăţit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu şade pe tronul cel sfânt al Său.
9. Mai-marii popoarelor s-au adunat cu poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului ; El S-a înălţat foarte.

Psalmul 47:

O cântare de psalm, pentru fiii lui Core, pentru a doua zi a sâmbetei.

1. Mare este Domnul şi lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui ;
2. Bine întemeiată spre bucuria întregului pământ. Muntele Sionului, coastele de miazănoapte, cetatea Împăratului Celui mare.
3. Dumnezeu în palatele ei se cunoaşte, când o apără pe ea.

4. Că iată împăraţii s-au adunat, strânsu-s-au împreună.
5. Aceştia văzând-o aşa, s-au minunat, s-au tulburat, s-au cutremurat ;
6. Cutremur i-a cuprins pe ei acolo ; dureri ca ale celei ce naşte. Cu vânt puternic va sfărâma corăbiile Tarsisului.
7. Precum am auzit, aşa am şi văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.
8. Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. Primit-am, Dumnezeule, mila Ta, în mijlocul locaşului Tău.
9. După numele Tău, Dumnezeule, aşa şi lauda Ta peste marginile pământului ; dreapta Ta este plină de dreptate.
10. Să se veselească Muntele Sionului, să se bucure fiicele lui Iuda pentru judecăţile Tale, Doamne.
11. Înconjuraţi Sionul şi-l cuprindeţi pe el, povestiţi despre turnurile lui.
12. Puneţi-vă inimile voastre întru puterea lui şi străbateţi palatele lui, ca să povestiţi neamului ce vine,
13. Că Acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veac şi în veacul veacului ; El ne va paşte pe noi în veci.

Psalmul 48:

Mai-marelui cantaretior, un psalm pentru fiii lui Core.

1. Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume :
2. Pământenii şi fiii oamenilor, împreună bogatul şi săracul.
3. Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.
4. Pleca-voi spre pildă urechea mea, tâlcui-voi în sunet de psaltire gândul meu.
5. Pentru ce să mă tem în ziua cea rea, când mă va înconjura fărădelegea vrăjmaşilor mei ?
6. Ei se încred în puterea lor şi cu mulţimea bogăţiei lor se laudă.

7. Nimeni însă nu poate să scape de la moarte, nici să plătească lui Dumnezeu preţ de răscumpărare,
8. Că răscumpărarea sufletului e prea scumpă şi niciodată nu se va putea face,
9. Ca să rămână cineva pe totdeauna viu şi să nu vadă niciodată moartea.
10. Fiecare vede că înţelepţii mor, cum mor şi cei neînţelepţi şi nebunii, şi lasă altora bogăţia lor.
11. Mormântul lor va fi casa lor în veac, locaşurile lor din neam în neam, deşi numit-au cu numele lor pământurile lor.
12. Şi omul, în cinste fiind, n-a priceput ; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte şi s-a asemănat lor.
13. Această cale le este sminteală lor şi celor ce vor găsi de bune spusele lor.
14. Ca nişte oi în iad sunt puşi, moartea îi va paşte pe ei.
15. Şi-i vor stăpâni pe ei cei drepţi şi ajutorul ce-l nădăjduiau din slava lor, se va învechi în iad.
16. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.
17. Să nu te temi când se îmbogăţeşte omul şi când se înmulţeşte slava casei lui.
18. Că la moarte el nu va lua nimic, nici nu se va coborî cu el slava lui.
19. Chiar dacă sufletul lui se va binecuvânta în viaţa lui şi te va lăuda când îi vei face bine,
20. Totuşi intra-va până la neamul părinţilor lui şi în veac nu va vedea lumină.
21. Omul în cinste fiind n-a priceput ; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte şi s-a asemănat lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 49:

Al lui Asaf.

1. Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit şi a chemat pământul,
2. De la răsăritul soarelui până la apus. Din Sion este strălucirea frumuseţii Lui.
3. Dumnezeu strălucit va veni, Dumnezeul nostru, şi nu va tăcea.
4. Foc înaintea Lui va arde şi împrejurul Lui vifor mare.
5. Chema-va cerul de sus şi pământul, ca să judece pe poporul Său.
6. Adunaţi-I Lui pe cuvioşii Lui, pe cei ce au făcut legământ cu El pentru jertfe.
7. Şi vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.
8. «Ascultă, poporul Meu şi-ţi voi grăi ţie, Israele !... Şi voi mărturisi ţie : Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.
9. Nu pentru jertfele tale te voi mustra, iar arderile de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea.
10. Nu voi primi din casa ta viţei, nici din turmele tale ţapi,
11. Că ale Mele sunt toate fiarele câmpului, dobitoacele din munţi şi boii.
12. Cunoscut-am toate păsările cerului şi frumuseţea ţarinii cu Mine este.
13. De voi flămânzi, nu-ţi voi spune ţie, că a Mea este lumea şi plinirea ei.
14. Oare, voi mânca carne de taur, sau sânge de ţapi voi bea ?

15. Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă şi împlineşte Celui Preaînalt făgăduinţele tale.
16. Şi Mă cheamă pe Mine în ziua necazului şi te voi izbăvi şi Mă vei preaslăvi».
17. Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu : «Pentru ce tu istoriseşti dreptăţile Mele şi iei legământul Meu în gura ta ?
18. Tu ai urât învăţătura şi ai lepădat cuvintele Mele înapoia ta.
19. De vedeai furul, alergai cu el şi cu cel desfrânat partea ta puneai.
20. Gura ta a înmulţit răutate şi limba ta a împletit vicleşug.
21. Şezând împotriva fratelui tău cleveteai şi împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.
22. Acestea ai făcut şi am tăcut, ai cugetat fărădelegea, că voi fi asemenea ţie ; mustra-te-voi şi voi pune înaintea feţei tale păcatele tale.
23. Înţelegeţi dar acestea cei ce uitaţi pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă răpească şi să nu fie cel ce izbăveşte.
24. Jertfa de laudă Mă va slăvi şi acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea».

Psalmul 50:

Mai-marelui cântăreţilor, un psalm al lui David, când a venit profetul Natan, ca sa-l mustre pentru femeia lui Urie.

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit ; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale, mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi ; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie ; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele ; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, ţi-aş fi dat ; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu : duhul umilit ; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot ; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 51:

Mai-marelui cântăreţilor, un psalm al lui David, când a venit Doig Idumeul şi a vestit lui Saul şi l-a zis : venit-a David în casa lui Abimelec.

1. Ce te făleşti întru răutate, puternice ? Fărădelege toată ziua, nedreptate a vorbit limba ta ; ca un brici ascuţit a făcut vicleşug.
2. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea, nedreptatea mai mult decât a grăi dreptatea.
3. Iubit-ai toate cuvintele pierzării, limbă vicleană !
4. Pentru aceasta Dumnezeu te va doborî până în sfârşit, te va smulge şi te va muta din locaşul tău şi rădăcina ta din pământul celor vii.
5. Vedea-vor drepţii şi se vor teme şi de el vor râde şi vor zice : «Iată omul care nu şi-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui,
6. Ci a nădăjduit în mulţimea bogăţiei sale şi s-a întărit întru deşertăciunea sa».
7. Dar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, am nădăjduit în mila lui Dumnezeu, în veac şi în veacul veacului.
8. Slăvi-Te-voi în veac, că ai făcut aceasta şi voi aştepta numele Tău, că bun este înaintea cuvioşilor Tăi.

Psalmul 52:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru maelet, un înstrument muzical; un psalm al priceperii.

1. Zis-a cel nebun întru inima sa : «Nu este Dumnezeu !»

2. Stricatu-s-au şi urâţi s-au făcut întru fărădelegi. Nu este cel ce face bine.
3. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înţelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.
4. Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut ; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.
5. Oare, nu vor cunoaşte, toţi cei ce lucrează fărădelegea ? Cei ce mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă pâinea,
6. Pe Domnul nu L-au chemat. Acolo s-au temut de frică unde nu era frică,
7. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor ; ruşinatu-s-au, că Dumnezeu i-a urgisit pe ei.
8. Cine va da din Sion mântuirea lui Israel ? Când va întoarce Domnul pe cei robiţi ai poporului Său, bucura-se-va Iacob şi se va veseli Israel.

Psalmul 53:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru înstrumente cu coarde; un psalm al priceperii. Cind au venit zefeii şi au zis lui Saul: Iata, oare, nu s-a ascuns David la noi?

1. Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă.
2. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele !
3. Că străinii s-au ridicat împotriva mea şi cei tari au căutat sufletul meu şi n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor.
4. Dar iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinul sufletului meu.
5. Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei ; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei.
6. De bunăvoie voi jertfi ţie ; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun,
7. Că din tot necazul m-ai izbăvit şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru înstrumente cu coarde, un psalm al priceperii.

1. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea şi nu trece cu vederea ruga mea.
2. Ia aminte spre mine şi mă ascultă ; mâhnitu-m-am întru neliniştea mea şi m-am tulburat de glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului.
3. Că a abătut asupra mea fărădelege şi întru mânie m-a vrăjmăşit.
4. Inima mea s-a tulburat întru mine şi frica morţii a căzut peste mine ;
5. Teamă şi cutremur au venit asupra mea şi m-a acoperit întunericul.
6. Şi am zis : Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor şi să mă odihnesc ?
7. Iată m-aş îndepărta fugind şi m-aş sălăşlui în pustiu.
8. Aşteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuieşte de puţinătatea sufletului şi de vifor.
9. Nimiceşte-i, Doamne şi împarte limbile lor, că am văzut fărădelege şi dezbinare în cetate.
10. Ziua şi noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei ; fărădelege şi ostenealã în mijlocul ei şi nedreptate ;
11. Şi n-a lipsit din uliţele ei camătă şi vicleşug.
12. Că de m-ar fi ocărât vrăjmaşul, aş fi răbdat ;
13. Şi dacă cel ce mă urăşte s-ar fi făIit împotriva mea, m-aş fi ascuns de el.
14. Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea şi cunoscutul meu,
15. Care împreună cu mine te-ai îndulcit de mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat în acelaşi gând !
16. Să vină moartea peste ei şi să se coboare în iad de vii,
17. Căci vicleşug este în locaşurile lor, în mijlocul lor.
18. Iar eu, către Dumnezeu am strigat, şi Domnul m-a auzit pe mine.

19. Seara şi dimineaţa şi la amiezi spune-voi, voi vesti, şi va auzi glasul meu.
20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulţi erau împotriva mea.
21. Auzi-va Dumnezeu şi-i va smeri pe ei, Cel ce este mai înainte de veci.
22. Că nu este în ei îndreptare şi nu s-au temut de Dumnezeu. Întins-au mâinile împotriva aliaţilor lor,
23. Întinat-au legământul Lui. Risipiţi au fost de mânia feţei Lui şi s-au apropiat inimile lor ;
24. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeţi.
25. Aruncă spre Domnul grija ta şi El te va hrăni ; nu va da în veac clătinare dreptului.
26. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii.
27. Bărbaţii vărsători de sânge şi vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor ; iar eu voi nădăjdui spre Tine, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a şaptea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Când va şedea Judecătorul pe scaunul Său şi îngerii vor sta de faţă; când trâmbiţa va răsuna şi văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Căci atunci răutăţile tale vor sta de faţă şi greşalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceasta, mai înainte de sfârşit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă miluieşte !

Slavă...

Toţi să priveghem şi să întâmpinăm pe Hristos cu mulţime de untdelemn şi cu candele aprinse, ca să ne învrednicim a fi înăuntrul cămării Mirelui. Că cel ce va rămâne afară, în deşert va striga către Dumnezeu: miluieşte-mă!

Şi acum...

In patul a multe păcate zăcând, mă dezbrac de nădejdea mântuirii mele. Că somnul lenevirii mele pricinuieşte chinuri sufletului meu. Dar Tu, Dumnezeule, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă spre cântarea Ta, ca să Te slăvesc pe Tine.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun şi de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, pe care nu mă aşteptam să le văd. Cu ce, oare, voi răsplăti bunătăţile Tale, Doamne, Doamne al meu! Mulţumesc numelui Tău celui mult lăudat, mulţumesc milostivirii Tale celei negrăite ce o ai spre mine, mulţumesc îndelungii Tale răbdări celei neasemănate, şi Te rog sprijineşte-mă şi de acum înainte, şi mă ajută! Fereşte-mă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greşesc înaintea Ta! Că Tu cunoşti alunecarea cea lesnicioasă a firii mele. Tu ştii nepriceperea mea, Tu cunoşti cele făptuite de mine, cele întru cunoştinţă şi întru necunostinţă, cele de voie şi cele fără de voie, cele din noapte şi cele din zi, cele cu mintea şi cu gândul. De, aceea, ca un Dumnezeu bun şi de oameni

iubitor, şterge-le, Preabunule Doamne, cu roua milei Tale şi ne mântuieşte, pentru Sfânt numele Tău, cu judecăţile care ştii! Pentru că Tu eşti lumina şi adevărul şi viaţa şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Catisma a opta

Psalmul 55:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor, pentru poporul ce se depărtase de la cele sfinte. Când l-au prins pe el cei de alt neam în Gat.

1. Mântuieşte-mă, Doamne, că m-a necăjit omul ; toată ziua războindu-se m-a necăjit.
2. Călcatu-m-au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulţi sunt cei ce se luptă cu mine, din înălţime.
3. Ziua când mă voi teme, voi nădăjdui în Tine.
4. În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua ; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme : Ce-mi va face mie omul ?
5. Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău.
6. Locui-vor lângă mine şi se vor ascunde ; ei vor păzi călcâiul meu, ca şi cum ar căuta sufletul meu.
7. Pentru nimic nu-i vei mântui pe ei ; în mânie popoare vei sfărâma, Dumnezeule.
8. Viaţa mea am spus-o ţie ; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduinţa Ta.
9. Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti Tu.
10. În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvântul ;
11. În Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme : Ce-mi va face mie omul ?
12. În mine sunt, Dumnezeule, făgăduinţele pe care le voi aduce laudei Tale,
13. Că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Psalmul 56:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. Sa nu strici! Când a fugit de la faţa lui Saul în pestera.

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu
2. Şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea.
3. Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul Care mi-a făcut bine.
4. Trimis-a din cer şi m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine.
5. Trimis-a Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său şi a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat.
6. Fiii oamenilor, dinţii lor sunt arme şi săgeţi şi limba lor sabie ascuţită.
7. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta !
8. Curse au gătit sub picioarele mele şi au împilat sufletul meu ;
9. Săpat-au înaintea mea groapă şi au căzut în ea.
10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea ! Cânta-voi şi voi lăuda slava Ta.
11. Deşteaptă-te mărirea mea ! Deşteaptă-te psaltire şi alăută ! Deştepta-mă-voi dimineaţa.
12. Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi ţie între neamuri,
13. Că s-a mărit până la cer mila Ta şi până la nori adevărul Tău.
14. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta !

Psalmul 57:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. Să nu strici!

1. De grăiţi într-adevăr dreptate, drept judecaţi, fii ai oamenilor.

2. Pentru că în inimă fărădelege lucraţi pe pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc.
3. Înstrăinatu-s-au păcătoşii de la naştere, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni.
4. Mânia lor după asemănarea şarpelui, ca a unei vipere surde, care-şi astupă urechile ei,
5. Care nu va auzi glasul descântătoarelor, al vrăjitorului care vrăjeşte cu iscusinţă.
6. Dumnezeu va zdrobi dinţii lor în gura lor ; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.
7. De nimic se vor face, ca apa care trece ; întinde-va arcul Său până ce vor slăbi.
8. Ca ceara ce se topeşte vor fi nimiciţi ; a căzut foc peste ei şi n-au văzut soarele.
9. Înainte ca spinii voştri să se aprindă, ca pe nişte vii întru mânie îi va înghiţi pe ei.
10. Veseli-se-va dreptul când va vedea răzbunarea împotriva necredincioşilor ; mâinile lui le va spăla în sângele păcătosului.
11. Şi va zice omul : «Da, este răsplată pentru cel drept ! Da, este Dumnezeu Care îi judecă pe ei în viaţă !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 58:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. Când a trimis Saul si a păzit casa lui, ca să-l omoare pe el.

1. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală împotriva mea, izbăveşte-mă.
2. Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea şi de bărbaţii vărsărilor de sânge mă izbăveşte.
3. Că iată au vânat sufletul meu, stătut-au împotriva mea cei tari.
4. Nici fărădelegea şi nici păcatul meu nu sunt pricină, Doamne. Fără de nelegiuire am alergat şi m-am îndreptat spre Tine ;
5. Scoală-Te, întru întâmpinarea mea şi vezi. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel,
6. Ia aminte să cercetezi toate neamurile ; să nu Te milostiveşti de toţi cei ce lucrează fărădelegea.
7. Întoarce-se-vor spre seară şi vor flămânzi ca un câine şi vor înconjura cetatea.
8. Iată, vor striga cu gura lor şi sabie în buzele lor, că cine i-a auzit ?
9. Şi Tu, Doamne, vei râde de ei, vei face de nimic toate neamurile.
10. Puterea mea în Tine o voi păzi, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti. Dumnezeul meu, mila Ta mă va întâmpina ;
11. Dumnezeu îmi va arăta înfrângerea duşmanilor mei.
12. Să nu-i omori pe ei, ca nu cumva să uite legea Ta ;
13. Risipeşte-i pe ei cu puterea Ta şi doboară-i pe ei, apărătorul meu, Doamne.
14. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, să se prindă întru mândria lor şi de blestemul şi minciuna lor se va duce vestea.
15. Nimiceşte-i, întru mânia Ta nimiceşte-i, ca să nu mai fie !
16. Şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpâneşte pe Iacob şi marginile pământului.

17. Întoarce-se-vor spre seară şi vor flămânzi ca un câine şi vor înconjura cetatea.
18. Ei se vor risipi să mănânce ; iar de nu se vor sătura, vor murmura.
19. Iar eu voi lăuda puterea Ta şi mă voi bucura dimineaţa de mila Ta.
20. Că Te-ai făcut sprijinitorul meu şi scăparea mea în ziua necazului meu.
21. Ajutorul meu eşti, ţie-Ţi voi cânta, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila mea.

Psalmul 59:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. Pentru cei ce se vor schimba, spre învatatura. Când a ars Mesopotamia Siriei şi Sova Siriei şi s-a întors Iacob şi a bătut pe Edom în Valea Sării, douăsprezece mii.

1. Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi şi ne-ai doborât ; mâniatu-Te-ai şi Te-ai milostivit spre noi.
2. Cutremurat-ai pământul şi l-ai tulburat pe el ; vindecă sfărâmăturile lui, că s-a cutremurat.
3. Arătat-ai poporului Tău asprime, adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul umilinţei.
4. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn ca să fugă de la faţa arcului ;
5. Ca să se izbăvească cei iubiţi ai Tăi. Mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi.
6. Dumnezeu a grăit în locul cel sfânt al Său : «Bucura-Mă-voi şi voi împărţi Sichemul şi valea Sucot o voi măsura.
7. Al Meu este Galaadul şi al Meu este Manase şi Efraim, tăria capului Meu,
8. Iuda împăratul Meu ; Moab vasul nădejdii Mele.
9. Spre Idumeea voi întinde încălţămintea Mea ; Mie cei de alt neam Mi s-au supus».
10. Cine mă va duce la cetatea întărită ? Cine mă va povăţui până la Idumeea ?

11. Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi ? Oare, nu vei ieşi Dumnezeule, cu oştirile noastre ?
12. Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoţi din necaz, că deşartă este izbăvirea de la om.
13. Cu Dumnezeu vom birui şi El va nimici pe cei ce ne necăjesc pe noi.

Psalmul 60:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. Pentru înstrumente cu coarde.

1. Auzi, Dumnezeule, cererea mea, ia aminte la rugăciunea mea !
2. De la marginile pământului către Tine am strigat ; când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălţat.
3. Povăţuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în faţa vrăjmaşului.
4. Locui-voi în locaşul Tău în veci ; acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale,
5. Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele ; dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău.
6. Zile la zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în neam.
7. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu ; mila şi adevărul va păzi.
8. Aşa voi cânta numelui Tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduinţele mele zi de zi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 61:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. Pentru Iditum.

1. Oare nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu ? Că de la El este mântuirea mea ;
2. Pentru că El este Dumnezeul meu, Mântuitorul meu şi Sprijinitorul meu ; nu mă voi clătina mai mult.
3. Până când vă ridicaţi asupra omului ? Căutaţi toţi a-l doborî, socotindu-l ca un zid povârnit şi ca un gard surpat !
4. S-au sfătuit să doboare cinstea mea, alergat-au cu minciună ; cu gura lor mă binecuvântau şi cu inima lor mă blestemau.
5. Dar lui Dumnezeu supune-te, suflete al meu, că de la El vine răbdarea mea ;
6. Că El este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, Sprijinitorul meu ; nu mă voi strămuta.
7. În Dumnezeu este mântuirea mea şi slava mea ; Dumnezeu este ajutorul meu şi nădejdea mea este în Dumnezeu.
8. Nădăjduiţi în El toată adunarea poporului ; revărsaţi înaintea Lui inimile voastre, că El este ajutorul nostru.
9. Dar deşertăciune sunt fiii oamenilor, mincinoşi sunt fiii oamenilor ; în balanţă, toţi împreună sunt deşertăciune.
10. Nu nădăjduiţi spre nedreptate şi spre jefuire nu poftiţi ; bogăţia de ar curge nu vă lipiţi inima de ea.
11. O dată a grăit Dumnezeu, aceste două lucruri am auzit : că puterea este a lui Dumnezeu şi a Ta, Doamne, este mila ; că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Psalmul 62:

Un psalm al lui David, când a fost în pustiul Iudeii.

1. Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineaţă.
2. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu,
3. În pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă. Aşa în locul cel sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi slava Ta.
4. Că mai bună este mila Ta decât viaţa ; buzele mele Te vor lăuda.
5. Aşa Te voi binecuvânta în viaţa mea şi în numele Tău voi ridica mâinile mele.
6. Ca de seu şi de grăsime să se sature sufletul meu şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.
7. De mi-am adus aminte de Tine în aşternutul meu, în dimineţi am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu
8. Şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.
9. Iar ei în deşert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului ; da-se-vor în mâinile sabiei, părţi vulpilor vor fi.
10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu ; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

Psalmul 63:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog Ţie ; de la frica vrăjmaşului scoate sufletul meu.
2. Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulţimea celor ce lucrează fărădelege,
3. Care şi-au ascuţit ca sabia limbile lor şi ca nişte săgeţi aruncă vorbele lor veninoase ca să săgeteze din ascunzişuri pe cel nevinovat.
4. Fără de veste îl vor săgeta pe el şi nu se vor teme. Întăritu-s-au în gânduri rele.

5. Grăit-au ca să ascundă curse ; spus-au : «Cine ne va vedea pe noi ?»
6. Iscodit-au fărădelegi şi au pierit când le iscodeau,
7. Ca să pătrundă înlăuntrul omului şi în adâncimea inimii lui.
8. Dar Dumnezeu îi va lovi cu săgeata şi fără de veste îi va răni, că ei singuri se vor răni cu limbile lor.
9. Tulburatu-s-au toţi cei ce i-au văzut pe ei ; şi s-a temut tot omul.
10. Şi au vestit lucrurile lui Dumnezeu şi faptele Lui le-au înţeles.
11. Veseli-se-va cel drept de Domnul şi va nădăjdui în El şi se vor lăuda toţi cei drepţi la inimă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După a opta catisma:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Furtuna deznădăjduirii mă viscoleşte pe mine, cel ce am alunecat spre adâncul păcatului. Dar apucă înainte, Hristoase, ca un Cârmuitor puternic a toată lumea şi mă

îndreptează la limanul cel lin al nepătimirii, pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, şi mă miluieşte!

Slavă...

Suflete, acestea de aici sunt vremelnice, iar cele de dincolo veşnice. Văd divanul şi pe Judecătorul şezând pe scaun şi mă cutremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neiertătoare este judecata.

Şi acum...

Nădejdea celor deznădăjduiţi, ajutorul celor neajutoraţi, sprijinul celor ce nădăjduiesc în tine, Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, trimite-ne nouă ajutorul Tău !

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, îndurate şi milostive, ascultă rugăciunea mea şi ia aminte la glasul cererii mele: Fă cu mine semn spre bine, povăţuieşte-mă pe calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău! Veseleşte inima mea ca să se teamă de numele Tău cel sfânt, că mare eşti şi faci minuni. Tu singur eşti Dumnezeu şi nu este asemenea Ţie, între dumnezei, Doamne : puternic întru milă şi bun întru tărie, spre a ajuta şi a mângâia şi a mântui pe toţi cei ce nădăjduiesc întru numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin!

Catisma a noua

Psalmul 64:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. Cântarea lui Ieremia şi a lui Iezechiel din timpul şederii în pământ străin, când avea să iasă din Babilon.

1. Ţie Ţi se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion şi Ţie ţi se va împlini făgăduinţa în Ierusalim.
2. Auzi rugăciunea mea, către Tine tot trupul va veni.
3. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi şi nelegiuirile noastre Tu le vei curăţi.
4. Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit ; locui-va în curţile Tale.
5. Umplea-ne-vom de bunătăţile casei Tale ; sfânt este locaşul Tău, minunat în dreptate.
6. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor de pe mare departe ;
7. Cel ce găteşti munţii cu tăria Ta, încins fiind cu putere ; Cel ce tulburi adâncul mării şi vuietul valurilor ei.
8. Tulbura-se-vor neamurile şi se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui ; ieşirile dimineţii şi ale serii le vei veseli.
9. Cercetat-ai pământul şi l-ai adăpat pe el, bogăţiile lui le-ai înmulţit ;
10. Râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă ; gătit-ai hrana lor, că aşa este gătirea Ta.
11. Adapă brazdele lui, înmulţeşte roadele lui şi se vor bucura de picături de ploaie, răsărind.
12. Vei binecuvânta cununa anului bunătăţii Tale şi câmpiile Tale se vor umple de roade grase.
13. Îngrăşa-se-vor păşunile pustiei şi cu bucurie dealurile se vor încinge.
14. Îmbrăcatu-s-au păşunile cu oi şi văile vor înmulţi grâul ; vor striga şi vor cânta.

Psalmul 65:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. O cântare a învierii.

1. Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul. Cântaţi numele Lui ; daţi slavă laudei Lui.
2. Ziceţi lui Dumnezeu : Cât sunt de înfricoşătoare lucrurile Tale ! Pentru mulţimea puterii Tale, Te vor linguşi vrăjmaşii Tăi.
3. Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte ţie, să cânte numelui Tău.
4. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, înfricoşător în sfaturi mai mult decât fiii oamenilor.
5. Cel ce preface marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de El,
6. De Cel ce stăpâneşte cu puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc ; cei ce se răzvrătesc, să nu se înalţe întru sine.
7. Binecuvântaţi neamuri pe Dumnezeul nostru şi faceţi să se audă glasul laudei Lui,
8. Care a dat sufletului meu viaţă şi n-a lăsat să se clatine picioarele mele.
9. Că ne-ai cercetat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul.
10. Prinsu-ne-ai pe noi în cursă ; pus-ai necazuri pe umărul nostru ;
11. Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc şi prin apă şi ne-ai scos la odihnă.
12. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi ţie făgăduinţele mele,
13. Pe care le-au rostit buzele mele şi le-a grăit gura mea, întru necazul meu.
14. Arderi de tot grase voi aduce ţie, cu tămâie şi berbeci ; Îţi voi jertfi boi şi ţapi.
15. Veniţi de auziţi toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu şi vă voi povesti câte a făcut El sufletului meu.

16. Către Dânsul cu gura mea am strigat şi L-am lăudat cu gura mea.
17. Nedreptate de am avut în inima mea să nu mă audă Domnul.
18. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu ; luat-a aminte glasul rugăciunii mele.
19. Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea şi mila Lui de la mine.

Psalmul 66:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. Pentru înstrumente cu coarde.

1. Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează, luminează faţa Ta spre noi şi ne miluieşte !
2. Ca să cunoaştem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.
3. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate !
4. Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate şi neamurile pe pământ le vei povăţui.
5. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pământul şi-a dat rodul său.
6. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, şi să se teamă de Tine toate marginile pământului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 67:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. Să se scoale Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe El.
2. Precum se stinge fumul, să se stingă ; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu,
3. Iar drepţii să se bucure şi să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze în veselie.
4. Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi numelui Lui, gătiţi calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui,
5. Şi vă bucuraţi înaintea Lui. Să se tulbure de faţa Lui, a Părintelui orfanilor şi a Judecătorului văduvelor.
6. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui ; Dumnezeu aşază pe cei singuratici în casă,
7. Scoate cu vitejie pe cei legaţi în obezi, la fel pe cei amărâţi, pe cei ce locuiesc în morminte.
8. Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu prin pustiu,
9. Pământul s-a cutremurat şi cerurile s-au topit şi Sinaiul s-a clătinat de la faţa Dumnezeului lui Israel.
10. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moştenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o.
11. Vietăţile Tale locuiesc în ea ; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac.
12. Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă.
13. Împăratul puterilor, poporului iubit va împărţi prăzile.
14. Dacă veţi dormi în mijlocul moştenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiţei şi spatele vostru va străluci ca aurul.

15. Când Împăratul Cel ceresc va împrăştia pe regi în ţara Sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon.
16. Munte al lui Dumnezeu este muntele Vasan, munte de piscuri este muntele Vasan.
17. Pentru ce, munţi cu piscuri, pizmuiţi muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârşit ?
18. Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii ; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locaşul Său cel sfânt.
19. Suitu-Te-ai la înălţime, robit-ai mulţime, luat-ai daruri de la oameni, chiar şi cu cei răzvrătiţi îngăduiţi au fost să locuiască.
20. Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi ; să sporească între noi, Dumnezeul mântuirii noastre.
21. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii şi ale Domnului Dumnezeu sunt ieşirile morţii.
22. Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor Săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşelile lor.
23. Zis-a Domnul : «Din Vasan îl voi întoarce, întoarce-voi pe vrăjmaşii tăi din adâncurile mării,
24. Pentru ca să se afunde piciorul tău în sângele lor şi limba câinilor tăi în sângele vrăjmaşilor tăi.
25. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului şi Împăratului meu în locaşul cel sfânt :
26. Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele bătând din timpane şi zicând :
27. «În adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel !»
28. Acolo era Veniamin cel mai tânăr, în uimire ; căpeteniile lui Iuda, povăţuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului şi ziceau :
29. «Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale ; întăreşte Dumnezeule această lucrare pe care ai făcut-o nouă.

30. Pentru locaşul Tău, din Ierusalim, Îţi vor aduce împăraţii daruri.
31. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunaţi împotriva junincilor popoarelor, ca să nu fie depărtaţi cei care au fost încercaţi ca argintul.
32. Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie». Veni-vor soli din Egipt ; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mâna ei, zicând :
33. «Împărăţiile pământului cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi Domnului.
34. Cântaţi Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit ; iată va da glasul Său, glas de putere.
35. Daţi slavă lui Dumnezeu ! Peste Israel măreţia Lui şi puterea Lui în nori.
36. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Lui, Dumnezeul lui Israel ; Însuşi va da putere şi întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu».

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 68:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. Pentru cei ce se vor schimba.

1. Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.
2. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care nu are fund ;

3. Intrat-am în adâncurile mării şi furtuna m-a potopit.
4. Ostenit-am strigând, amorţit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu.
5. Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.
6. Întăritu-s-au vrăjmaşii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept ; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit.
7. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea şi greşelile mele de la Tine nu s-au ascuns.
8. Să nu fie ruşinaţi, din pricina mea, cei ce Te aşteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntaţi pentru mine, cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel.
9. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu.
10. Înstrăinat am fost de fraţii mei şi străin fiilor maicii mele,
11. Că râvna casei Tale m-a mâncat şi ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea.
12. Şi mi-am smerit cu post sufletul meu şi mi-a fost spre ocară mie.
13. Şi m-am îmbrăcat cu sac şi am ajuns pentru ei de batjocură.
14. Împotriva mea grăiau cei ce şedeau în porţi şi despre mine cântau cei ce beau vin.
15. Iar eu întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bine-plăcut.
16. Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale.
17. Mântuieşte-mă din noroi, ca să nu mă afund ; izbăveşte-mă de cei ce mă urăsc şi din adâncul apelor,
18. Ca să nu mă înece vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine adâncul gura lui.
19. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta ; după mulţimea îndurărilor Tale caută spre mine.
20. Să nu-ţi întorci faţa Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrabă mă auzi.

21. Ia aminte la sufletul meu şi-l mântuieşte pe el ; din mâinile vrăjmaşilor mei izbăveşte-mă,
22. Că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea ;
23. Înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări şi necaz,
24. Şi am aşteptat pe cel ce m-ar milui şi nu era şi pe cei ce m-ar mângâia şi nu i-am aflat.
25. Şi mi-au dat spre mâncarea mea fiere şi în setea mea m-au adăpat cu oţet.
26. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire şi smintealã ;
27. Să se întunece ochii lor, ca să nu vadă şi spinarea lor pururea o gârboveşte ;
28. Varsă peste ei urgia Ta şi mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei ;
29. Facă-se curtea lor pustie şi în locaşurile lor să nu fie locuitori ;
30. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit şi au înmulţit durerea rănilor lui.
31. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor şi să nu intre întru dreptatea Ta ;
32. Şterşi să fie din cartea celor vii şi cu cei drepţi să nu se scrie.
33. Sărac şi îndurerat sunt eu ; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească !
34. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare şi-L voi preamări pe El cu laudă ;
35. Şi-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, căruia îi cresc coarne şi unghii.
36. Să râdă săracii şi să se veselească ; cântaţi lui Dumnezeu şi viu va fi sufletul vostru !
37. Că a auzit pe cei săraci Domnul şi pe cei ferecaţi în obezi ai Săi nu i-a urgisit.
38. Să-L laude pe El cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc în ea.

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetăţile lui Iuda şi vor locui acolo şi-l vor moşteni pe el ;
40. Şi seminţia credincioşilor Lui îl va stăpâni pe el şi cei ce iubesc numele Lui vor locui în el.

Psalmul 69:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor. Spre aducere aminte. Ca să mă mântuiască Domnul.

1. Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte ! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te !
2. Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu ;
3. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele ;
4. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie : «Bine, bine !»
5. Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta : «Slăvit să fie Domnul !»
6. Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă !
7. Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a noua:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Mă gândesc la ziua cea înfricoşătoare şi plâng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde împăratului celui fără de moarte? Şi cu ce îndrăzneală voi căuta la Judecătorul eu, păcătosul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut şi Duhule Sfinte, miluieşte-mă!

Slavă...

În valea plângerii, la locul ce ai rânduit, când vei şedea, Milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor, ci cruţă-mă, Doamne, şi mă miluieşte !

Şi acum...

Preabună Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoarea lumii, nădejdea şi acoperământul cel tare al celor ce aleargă la tine, roagă, stăruitor, împreună cu cei fără de trup, pe Dumnezeul cel Iubitor de oameni, pe care L-ai născut, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, ceea ce eşti una binecuvântată!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care singur ştii suferinţa ticălosului meu suflet şi leacul acesteia, tămăduieşte-l cum ştii, după mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale! Căci din faptele mele nu-i cu putinţă a pune peste el alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci Tu, Cel ce ai venit să chemi la pocăinţă, nu pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, ai milă şi îndurare şi Te milostiveşte spre dânsul; rupe zapisul faptelor mele celor rele şi urâte şi mă povăţuieşte la calea cea dreaptă, ca umblând întru adevărul

Tău, să pot scăpa de săgeţile vicleanului şi aşa să stau fără de osândă înaintea înfricoşătorului Tău divan, slăvind şi lăudând preasfântul Tău nume, în vecii vecilor. Amin

Catisma a zecea

Psalmul 70:

Un psalm al lui David, fiilor lui Ionadav şi ai celor ce s-au robit mai întâi.

1. Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac.
2. Întru dreptatea Ta, izbăveşte-mă şi mă scoate, pleacă urechea Ta către mine şi mă mântuieşte.
3. Fii mie Dumnezeu apărător şi loc întărit, ca să mă mântuieşti,
4. Că întărirea şi scăparea mea eşti Tu.
5. Dumnezeul meu, izbăveşte-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege şi a celui ce face strâmbătate,
6. Că Tu eşti aşteptarea mea, Doamne ; Domnul este nădejdea mea din tinereţile mele.
7. Întru Tine m-am întărit din pântece ; din pântecele maicii mele Tu eşti acoperitorul meu ; întru Tine este lauda mea pururea.
8. Ca o minune m-am făcut multora, iar Tu eşti ajutorul meu cel tare.
9. Să se umple gura mea de lauda Ta, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviinţa Ta.
10. Nu mă lepăda la vremea bătrâneţilor ; când va lipsi tăria mea, să nu mă laşi pe mine.
11. Că au zis vrăjmaşii mei mie şi cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună,
12. Zicând : Dumnezeu l-a părăsit pe el, urmăriţi-l şi-l prindeţi pe el, că nu este cel ce izbăveşte.
13. Dumnezeule, nu Te depărta de la mine ; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte !
14. Să se ruşineze şi să piară cei ce defăimează sufletul meu, să se îmbrace cu ruşine şi înfruntare cei ce caută să-mi facă rău.

15. Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine şi voi înmulţi lauda Ta.
16. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta, al căror nume nu-l cunosc.
17. Intra-voi întru puterea Domnului ; Doamne, îmi voi aduce aminte numai de dreptatea Ta.
18. Dumnezeule, m-ai învăţat din tinereţile mele şi eu şi astăzi vestesc minunile Tale.
19. Până la bătrâneţe şi căruntеţe,
20. Dumnezeule, să nu mă părăseşti,
21. Ca să vestesc braţul Tău la tot neamul ce va să vină,
22. Puterea Ta şi dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele înalte, măreţiile pe care le-ai făcut. Dumnezeule, cine este asemenea Ţie ?
23. Multe necazuri şi rele ai trimis asupra mea, dar întorcându-Te mi-ai dat viaţă şi din adâncurile pământului iarăşi m-ai scos.
24. Înmulţit-ai spre mine mărirea Ta şi întorcându-Te m-ai mângâiat şi din adâncurile pământului iarăşi m-ai scos.
25. Că eu voi lăuda cu instrumente de cântare adevărul Tău, Dumnezeule, cânta-voi ţie din alăută, Sfântul lui Israel.
26. Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta ţie şi sufletul meu pe care l-ai mântuit.
27. Încă şi limba mea toată ziua va rosti dreptatea Ta, când vor fi ruşinaţi şi înfruntaţi cei ce caută să-mi facă rău.

Psalmul 71:

Despre Solomon.

1. Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului şi dreptatea Ta fiului împăratului,
2. Ca să judece pe poporul Tău cu dreptate şi pe săracii Tăi cu judecată.
3. Să aducă munţii pace poporului Tău şi dealurile dreptate.

4. Judeca-va pe săracii poporului şi va milui pe fiii săracilor şi va umili pe clevetitor.
5. Şi se vor teme de Tine cât va fi soarele şi cât va fi luna din neam în neam.
6. Pogorâ-se-va ca ploaia pe lână şi ca picăturile ce cad pe pământ.
7. Răsări-va în zilele lui dreptatea şi mulţimea păcii, cât va fi luna.
8. Şi va domni de la o mare până la alta şi de la râu până la marginile lumii.
9. Înaintea lui vor îngenunchia etiopienii şi vrăjmaşii lui ţărâna vor linge.
10. Împăraţii Tarsisului şi insulele daruri vor aduce, împăraţii arabilor şi ai reginei Saba prinoase vor aduce.
11. Şi se vor închina lui toţi împăraţii pământului, toate neamurile vor sluji lui.
12. Că a izbăvit pe sărac din mâna celui puternic şi pe sărmanul care n-avea ajutor.
13. Va avea milă de sărac şi de sărman şi sufletele săracilor va mântui ;
14. De camătă şi de asuprire va scăpa sufletele lor şi scump va fi numele lor înaintea lui.
15. Şi va fi viu şi se va da lui din aurul Arabiei şi se vor ruga pentru el pururea ; toată ziua îl vor binecuvânta pe el.
16. Fi-va belşug de pâine pe pământ până-n vârful munţilor ; pomii roditori se vor înălţa ca cedrii Libanului ; şi vor înflori cei din cetate ca iarba pământului.
17. Numele lui va dăinui pe vecie ; cât va fi soarele va fi pomenit numele lui.
18. Se vor binecuvânta întru el toate seminţiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe el.
19. Binecuvântat este Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, singurul Care face minuni.
20. Binecuvântat este numele slavei Lui în veac şi în veacul veacului.
21. Tot pământul se va umple de slava Lui. Amin. Amin.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 72:

Al lui Asaf.

1. Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei drepţi la inimă.
2. Iar mie, puţin a fost de nu mi-au alunecat picioarele, puţin a fost de nu s-au poticnit paşii mei.
3. Că am pizmuit pe cei fără de lege, când vedeam pacea păcătoşilor.
4. Că n-au necazuri până la moartea lor şi tari sunt când lovesc ei.
5. De osteneli omeneşti n-au parte şi cu oamenii nu sunt biciuiţi.
6. Pentru aceea îi stăpâneşte pe ei mândria şi se îmbracă cu nedreptatea şi silnicia.
7. Din răutatea lor iese nedreptatea şi cugetele inimii lor ies la iveală.
8. Gândesc şi vorbesc cu vicleşug, nedreptate grăiesc de sus.
9. Până la cer ridică gura lor şi cu limba lor străbat pământul.
10. Pentru aceasta poporul meu se ia după ei şi găseşte că ei sunt plini de zile bune

11. Şi zice : «Cum ? ştie aceasta Dumnezeu ? Are cunoştinţă Cel Preaînalt ?
12. Iată, aceştia sunt păcătoşi şi sunt îndestulaţi. Veşnic sunt bogaţi».
13. Iar eu am zis : «Deci, în deşert am fost drept la inimă şi mi-am spălat întru cele nevinovate mâinile mele,
14. Că am fost lovit toată ziua şi mustrat în fiecare dimineaţă».
15. Dacă aş fi grăit aşa, iată aş fi călcat legământul neamului fiilor Tăi.
16. Şi mă frământam să pricep aceasta, dar anevoios lucru este înaintea mea.
17. Până ce am intrat în locaşul cel sfânt al lui Dumnezeu şi am înţeles sfârşitul celor răi :
18. Într-adevăr pe drumuri viclene i-ai pus pe ei şi i-ai doborât când se înălţau.
19. Cât de iute i-ai pustiit pe ei ! S-au stins, au pierit din pricina nelegiuirii lor.
20. Ca visul celui ce se deşteaptă, Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimic l-ai făcut.
21. De aceea s-a bucurat inima mea şi rărunchii mei s-au potolit.
22. Că eram fără de minte şi nu ştiam ; ca un dobitoc eram înaintea Ta. Dar eu sunt pururea cu Tine.
23. Apucatu-m-ai de mâna mea cea dreaptă. Cu sfatul Tău m-ai povăţuit şi cu slavă m-ai primit.
24. Că pe cine am eu în cer afară de Tine ? Şi afară de Tine, ce am dorit pe pământ ?
25. Stinsu-s-a inima mea şi trupul meu, Dumnezeul inimii mele şi partea mea, Dumnezeule, în veac.
26. Că iată cei ce se depărtează de Tine vor pieri ; nimicit-ai pe tot cel ce se leapădă de Tine.
27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune în Domnul nădejdea mea, ca să vestesc toate laudele Tale în porţile fiicei Sionului.

Psalmul 73:

Un psalm al lui Asaf. Al priceperii.

1. Pentru ce m-ai lepădat, Dumnezeule, până în sfârşit ? Aprinsu-s-a inima Ta peste oile păşunii Tale.
2. Adu-ţi aminte de poporul Tău, pe care l-ai câştigat de la început.
3. Izbăvit-ai toiagul moştenirii Tale, muntele Sionului, acesta în care ai locuit.
4. Ridică mâinile Tale împotriva mândriilor lor, până la sfârşit, că rău a făcut vrăjmaşul în locul cel sfânt al Tău.
5. Şi s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul locului de prăznuire al Tău, pus-au semnele lor drept semne ;
6. Sfărâmat-au intrarea cea de deasupra.
7. Ca în codru cu topoarele au tăiat uşile locaşului Tău, cu topoare şi ciocane l-au sfărâmat.
8. Ars-au cu foc locaşul cel sfânt al Tău, până la pământ ; spurcat-au locul numelui Tău.
9. Zis-au în inima lor împreună cu neamul lor : «Veniţi să ardem toate locurile de prăznuire ale lui Dumnezeu de pe pământ».
10. Semnele noastre nu le-am văzut ; nu mai este profet şi pe noi nu ne va mai cunoaşte.
11. Până când, Dumnezeule, Te va ocărî vrăjmaşul, până când va huli potrivnicul numele Tău, până în sfârşit ?
12. Pentru ce întorci mâna Ta şi dreapta Ta din sânul Tău, până în sfârşit ?
13. Dar Dumnezeu, Împăratul nostru înainte de veac, a făcut mântuire în mijlocul pământului.
14. Tu ai despărţit, cu puterea Ta, marea ; Tu ai zdrobit capetele balaurilor din apă ;
15. Tu ai sfărâmat capul balaurului ; datu-l-ai pe el mâncare popoarelor pustiului.
16. Tu ai deschis izvoare şi pâraie ; Tu ai secat râurile Itanului.

17. A Ta este ziua şi a Ta este noaptea. Tu ai întocmit lumina şi soarele.
18. Tu ai făcut toate marginile pământului ; vara şi primăvara Tu le-ai zidit.
19. Adu-Ţi aminte de aceasta : Vrăjmaşul a ocărât pe Domnul şi poporul cel fără de minte a hulit numele Tău.
20. Să nu dai fiarelor sufletul ce Te laudă pe Tine ; sufletele săracilor Tăi să nu le uiţi până în sfârşit.
21. Caută spre legământul Tău, că s-au umplut ascunzişurile pământului de locuinţele fărădelegilor.
22. Să nu se întoarcă ruşinat cel umilit ; săracul şi sărmanul să laude numele Tău.
23. Scoală-Te, Dumnezeule, apără pricina Ta ; adu-Ţi aminte de ocara de fiecare zi, cu care Te necinsteşte cel fără de minte.
24. Nu uita strigătul vrăjmaşilor Tăi ! Răzvrătirea celor ce Te urăsc pe Tine se urcă pururea spre Tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 74:

Un psalm al lui Asaf, mai-marelui cântăreţilor. Să nu strici!

1. Lăuda-Te-vom pe Tine, Dumnezeule, lăuda-Te-vom şi vom chema numele Tău.

2. Voi spune toate minunile Tale. «Când va fi vremea, zice Domnul, cu dreptate voi judeca.
3. Cutremuratu-s-a pământul şi toţi cei ce locuiesc pe el ; Eu am întărit stâlpii lui».
4. Şi am zis celor fără de lege : «Nu faceţi fărădelege !» şi păcătoşilor : «Nu înălţaţi fruntea !
5. Nu ridicaţi la înălţime fruntea voastră, să nu grăiţi nedreptate împotriva lui Dumnezeu».
6. Că nici de la răsărit, nici de la apus, nici din munţii pustiei, nu vine ajutorul ;
7. Ci Dumnezeu este judecătorul ; pe unul îl smereşte şi pe altul îl înalţă.
8. Paharul este în mâna Domnului, plin cu vin curat bine-mirositor, şi îl trece de la unul la altul, dar drojdia lui nu s-a vărsat ; din ea vor bea toţi păcătoşii pământului.
9. Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacob.
10. Şi toate frunţile păcătoşilor voi zdrobi şi se va înălţa fruntea dreptului.

Psalmul 75:

Un psalm al lui Asaf, mai-marelui cântăreţilor. Pentru înstrumentele cu coarde. Cântare către asirieni.

1. Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu ; în Israel mare este numele Lui.
2. Că s-a făcut în Ierusalim locul Lui şi locaşul Lui în Sion.
3. Acolo a zdrobit tăria arcurilor, arma şi sabia şi războiul.
4. Tu luminezi minunat din munţii cei veşnici.
5. Tulburatu-s-au toţi cei nepricepuţi la inimă, dormit-au somnul lor şi toţi cei războinici nu şi-au mai găsit mâinile.
6. De certarea Ta, Dumnezeule al lui Iacob, au încremenit călăreţii pe cai.
7. Tu înfricoşător eşti şi cine va sta împotriva mâniei Tale ?
8. Din cer ai făcut să se audă judecată ; pământul s-a temut şi s-a liniştit,

9. Când s-a ridicat la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toţi blânzii pământului.
10. Că gândul omului Te va lăuda şi amintirea gândului Te va prăznui.
11. Faceţi făgăduinţe şi le împliniţi Domnului Dumnezeului vostru. Toţi cei dimprejurul Lui vor aduce daruri
12. Celui înfricoşător şi Celui ce ia duhurile căpeteniilor, Celui înfricoşător împăraţilor pământului.

Psalmul 76:

Un psalm al lui Asaf, mai-marelui cântăreţilor. Pentru Iditum.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu şi a căutat spre mine.
2. În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat ; chiar şi noaptea mâinile mele stau întinse înaintea Lui şi n-am slăbit ; sufletul n-a vrut să se mângâie.
3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu şi m-am cutremurat ; gândit-am şi a slăbit duhul meu.
4. Ochii mei au luat-o înainte, treji ; tulburatu-m-am şi n-am grăit.
5. Gândit-am la zilele cele de demult şi de anii cei veşnici mi-am adus aminte şi cugetam ;
6. Noaptea în inima mea gândeam şi se frământa duhul meu zicând :
7. Oare, în veci mă va lepăda Domnul şi nu va mai binevoi în mine ?
8. Oare, până în sfârşit mă va lipsi de mila Lui, din neam în neam ?
9. Oare, va uita să Se milostivească Dumnezeu ? Sau va închide în mâinile Lui îndurările Sale ?
10. Şi am zis : Acum am început să înţeleg ; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.
11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului şi-mi voi aduce aminte de minunile Tale, dintru început.

12. Şi voi cugeta la toate lucrurile Tale şi la faptele Tale mă voi gândi.

13. Dumnezeule, în sfinţenie este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru ? Tu eşti Dumnezeu, Care faci minuni !

14. Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta. Izbăvit-ai cu braţul Tău poporul Tău, pe fiii lui Iacob şi ai lui Iosif.

15. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat şi s-au tulburat adâncurile.

16. Glas au dat norii că săgeţile Tale trec.

17. Glasul tunetului Tău în vârtej, luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-a şi s-a cutremurat pământul.

18. În mare este calea Ta şi cărările Tale în ape multe şi urmele Tale nu se vor cunoaşte.

19. Povăţuit-ai ca pe nişte oi pe poporul Tău, cu mâna lui Moise şi a lui Aaron.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a zecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

De înfricoşătoarea zi a venirii Tale şi de dreapta judecată temându-mă, Doamne, mă spàimântez şi tremur, ca unul ce am mulţime de păcate. Ci, ca un Dumnezeu milostiv, mai înainte de sfârşit întoarce-mă şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu, mult-Indurate!

Slavă...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, şi oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atunci nu va fi mai de cinste împăratul decât ostaşul, nici stăpânul nu va fi mai presus de robul său, că fiecare din faptele lor, sau se va slăvi, sau se va ruşina !

Şi acum...

Preacurată Fecioară, Maica lui Hristos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri, căci ai născut cu trup pe unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, pentru mântuirea sufletelor noastre.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat întru milă şi necuprins întru îndurare, Care singur eşti din fire fără de păcat, şi fără de păcat Te-ai făcut om pentru noi, ascultă în ceasul de acum, această rugăciune umilită a mea. Sărac şi lipsit sunt de fapte bune şi inima mea mi s-a tulburat întru mine, Iar Tu, Doamne, Preaînalte împărate al cerului şi al pământului, ştii că toate tinereţile mele le-am cheltuit în păcate şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut bucurie demonilor şi am urmat în totul diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Ştii că întunecându-mi-se gândul, din copilărie şi până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci robit fiind cu totul de poftele ce mă cuprind, m-am făcut de râs şi batjocură demonilor, nesocotind nicidecum cu mintea mea, că-i nesuferită urgia mâniei Tale asupra păcătoşilor.

Acum, gătită fiind gheena focului şi din această pricină căzând în deznădăjduire, încă n-am venit la simţul pocăinţei, ci sunt puţin şi gol de dragostea Ta. Că ce fel de păcat n-am făcut? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvârşit cu sârguinţă şi peste măsură? Mintea mi-am întinat-o cu totul prin cugete trupeşti; trupul mi l-am spurcat prin împreunări şi de tot felul; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea la păcat; toate membrele ticălosului meu trup le-am pus să lucreze şi să slujească păcatului. Cine dar, nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va jeli pe mine, osânditul? Pentru că singur eu, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând pe toţi păcătoşii ce au fost în decursul veacurilor, păcătuind fără asemănare şi de neiertat.

Dar de vreme ce eşti milostiv şi mult-indurat, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea păcătoşilor, iată şi eu mă arunc înaintea înfricoşătorului şi groaznicului Tău divan şi, ca şi când m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, strig din adâncul sufletului către Tine: milostiveşte-Te, Doamne, iartă-mă, împărate, ajută neputinţei mele, fă pogorământ faţă de nedumerirea mea, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele nu le trece cu vederea! Primeşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc şi rătăcit fiind, întoarce-mă; imbrăţişează-mă când mă întorc şi mă iartă, căci Ţie mă rog. Pentru că nu ai pus pocăinţa pentru cei drepţi, nici iertarea pentru cei ce nu au greşit, ci ai pus pocăinţa asupra mea, păcătosul, pentru cele ce am lucrat spre întărâtarea mâniei Tale.

Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să privesc înălţimea cerului, fiind copleşit de povara păcatelor mele. Ci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, că astfel cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire să păşesc spre lumea cea de acolo,

lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Catisma a unsprezecea

Psalmul 77:

Un psalm al lui Asaf. Al întelegerii.

1. Luaţi aminte, poporul meu, la legea mea, plecaţi urechile voastre spre graiurile gurii mele.
2. Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi cele ce au fost dintru început,
3. Câte am auzit şi am cunoscut şi câte părinţii noştri ne-au învăţat.
4. Nu s-au ascuns de la fiii lor, din neam în neam,
5. Vestind laudele Domnului şi puterile Lui şi minunile pe care le-a făcut.
6. Şi a ridicat mărturie în Iacob şi lege a pus în Israel.
7. Câte a poruncit părinţilor noştri ca să le arate pe ele fiilor lor, ca să le cunoască neamul ce va să vină,
8. Fiii ce se vor naşte şi se vor ridica, şi le vor vesti fiilor lor,
9. Ca să-şi pună în Dumnezeu nădejdea lor şi să nu uite binefacerile lui Dumnezeu şi poruncile Lui să le ţină,
10. Ca să nu fie ca părinţii lor neam îndărătnic şi răzvrătit,
11. Neam care nu şi-a îndreptat inima sa şi nu şi-a încredinţat lui Dumnezeu duhul său.
12. Fiii lui Efraim, arcaşi înarmaţi, întors-au spatele, în zi de război.
13. N-au păzit legământul lui Dumnezeu şi în legea Lui n-au vrut să umble.
14. Şi au uitat facerile Lui de bine şi minunile Lui, pe care le-a arătat lor,
15. Minunile pe care le-a făcut înaintea părinţilor lor, în pământul Egiptului, în câmpia Taneos.
16. Despicat-a marea şi i-a trecut pe ei ; stătut-au apele ca un zid ;

17. Povăţuitu-i-a pe ei cu nor ziua şi toată noaptea cu lumină de foc ;
18. Despicat-a piatră în pustie şi i-a adăpat pe ei cu bogăţie de apă.
19. Scos-a apă din piatră şi au curs apele ca nişte râuri.
20. Dar ei încă au greşit înaintea Lui, amărât-au pe Cel Preaînalt, în loc fără de apă.
21. Şi au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerând mâncare sufletelor lor.
22. Şi au grăit împotriva lui Dumnezeu şi au zis : «Va putea, oare, Dumnezeu să gătească masă în pustiu ?»
23. - Pentru că a lovit piatra şi au curs ape şi pâraiele s-au umplut de apă.
24. «Oare, va putea da şi pâine, sau va putea întinde masă poporului Său ?»
25. Pentru aceasta a auzit Domnul şi S-a mâniat şi foc s-a aprins peste Iacob şi mânie s-a suit peste Israel.
26. Căci n-au crezut în Dumnezeu, nici n-au nădăjduit în izbăvirea Lui.
27. Şi a poruncit norilor de deasupra şi uşile cerului le-a deschis
28. Şi a plouat peste ei mană de mâncare şi pâine cerească le-a dat lor.
29. Pâine îngerească a mâncat omul ; bucate le-a trimis lor din destul.
30. Poruncit-a El, din cer, vânt dinspre răsărit şi a adus cu puterea Lui vânt dinspre miazăzi.
31. Şi a plouat peste ei ca pulberea cărnuri şi ca nisipul mării păsări zburătoare.
32. Şi au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul corturilor lor.
33. Şi au mâncat şi s-au săturat foarte şi pofta lor şi-au împlinit-o.
34. Nimic nu le lipsea din cele ce pofteau şi mâncarea le era încă în gura lor,

35. Când mânia lui Dumnezeu s-a ridicat peste ei şi a ucis pe cei sătui ai lor şi pe cei aleşi ai lui Israel i-a doborât.
36. Cu toate acestea încă au mai păcătuit şi n-au crezut în minunile Lui.
37. Şi s-au stins în deşertăciune zilele lor şi anii lor degrabă.
38. Când îi ucidea pe ei, Îl căutau şi se întorceau şi reveneau la Dumnezeu.
39. Şi şi-au adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor şi Dumnezeul Cel Preaînalt este izbăvitorul lor.
40. Dar L-au înşelat pe El, cu gura lor şi cu limba lor L-au minţit.
41. În inima lor n-au fost drepţi cu El, nici n-au crezut în legământul Lui.
42. Iar El este îndurător, va curăţi păcatele şi nu-i va nimici.
43. Îşi va întoarce de multe ori mânia Lui şi nu va aprinde toată urgia Lui.
44. Şi-a adus aminte că trup sunt ei, suflare ce trece şi nu se mai întoarce.
45. De câte ori L-au amărât în pustiu, L-au mâniat în pământ fără de apă ?
46. Şi s-au întors şi au ispitit pe Dumnezeu şi pe Sfântul lui Israel L-au întărâtat.
47. Nu şi-au adus aminte de braţul Lui, de ziua în care i-a izbăvit pe ei din mâna asupritorului.
48. Că a făcut în Egipt semnele Lui şi minunile Lui în câmpia Taneos :
49. El a prefăcut în sânge râurile lor şi apele lor, ca să nu bea.
50. El a trimis asupra lor tăuni şi i-a mâncat pe ei ; şi broaşte şi i-a prăpădit pe ei.
51. Dat-a stricăciunii rodul lor şi ostenelile lor, lăcustelor.
52. Bătut-a cu grindină via lor şi duzii lor cu piatră.
53. Dat-a grindinii dobitoacele lor şi averea lor focului.

54. Trimis-a asupra lor urgia mâniei Lui ; mânie, urgie şi necaz trimis-a prin îngeri nimicitori.
55. Făcut-a cale mâniei Lui ; n-a cruţat de moarte sufletele lor şi dobitoacele lor morţii le-a dat.
56. Lovit-a pe toţi cei întâi-născuţi din Egipt, pârga ostenelilor lor, în locaşurile lui Ham.
57. Ridicat-a ca pe nişte oi pe poporul Său şi i-a dus pe ei, ca pe o turmă, în pustiu.
58. Povăţuitu-i-a pe ei cu nădejde şi nu s-au înfricoşat şi pe vrăjmaşii lor i-a acoperit marea.
59. Dusu-i-a pe ei la hotarul sfinţeniei Lui, muntele pe care l-a dobândit dreapta Lui.
60. Izgonit-a dinaintea lor neamuri şi le-a dat lor prin sorţi pământul de moştenire ;
61. Şi a aşezat în corturile lor seminţiile lui Israel.
62. Dar ei au ispitit şi au amărât pe Dumnezeul Cel Preaînalt şi poruncile Lui nu le-au păzit.
63. Şi s-au întors şi au călcat legământul ca şi părinţii lor, întorsu-s-au ca un arc strâmb.
64. Şi L-au mâniat pe El cu înălţimile lor şi cu idolii lor L-au întărâtat pe El.
65. Auzit-a Dumnezeu şi S-a mâniat şi a urgisit foarte pe Israel.
66. A lepădat cortul Său din Şilo, locaşul Lui, în care a locuit printre oameni.
67. Şi a robit tăria lor şi frumuseţea lor a dat-o în mâinile vrăjmaşului.
68. Şi a dat sabiei pe poporul Său şi de moştenirea Lui n-a ţinut seama.
69. Pe tinerii lor i-a mistuit focul şi fecioarele lor n-au fost înconjurate cu cinste.
70. Preoţii lor de sabie au căzut şi văduvele lor nu vor plânge.
71. Şi S-a deşteptat Domnul ca cel ce doarme, ca un viteaz ameţit de vin,

72. Şi a lovit din spate pe vrăjmaşii Săi ; ocară veşnică le-a dat lor.
73. Şi a lepădat cortul lui Iosif şi seminţia lui Efraim n-a ales-o ;
74. Ci a ales seminţia lui Iuda, Muntele Sion, pe care l-a iubit.
75. Şi a zidit locaşul Său cel sfânt, ca înălţimea cerului ; pe pământ l-a întemeiat pe el în veac.
76. Şi a ales pe David robul Său şi l-a luat pe el de la turmele oilor.
77. De lângă oile ce nasc l-a luat pe el, ca să pască pe Iacob, poporul Său, şi pe Israel, moştenirea Sa.
78. Şi i-a păscut pe ei întru nerăutatea inimii lui şi în priceperea mâinii lui i-a povăţuit pe ei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 78:

Al lui Asaf.

1. Dumnezeule, intrat-au neamurile în moştenirea Ta, pângărit-au locaşul Tău cel sfânt, făcut-au din Ierusalim ruină.
2. Pus-au cadavrele robilor Tăi mâncare păsărilor cerului, trupurile celor cuvioşi ai Tăi, fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului şi nu era cine să-i îngroape.
4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru.
5. Până când, Doamne, Te vei mânia până în sfârşit ? Până când se va aprinde ca focul mânia Ta ?
6. Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc şi peste împărăţiile care n-au chemat numele Tău.
7. Că au mâncat pe Iacob şi locul lui l-au pustiit.
8. Să nu pomeneşti fărădelegile noastre cele de demult ; degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, că am sărăcit foarte.
9. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău ; Doamne, izbăveşte-ne pe noi şi curăţeşte păcatele noastre pentru numele Tău.
10. Ca nu cumva să zică neamurile : «Unde este Dumnezeul lor ?» Să se cunoască între neamuri, înaintea ochilor noştri,
11. Răzbunarea sângelui vărsat, al robilor Tăi ; să intre înaintea Ta suspinul celor ferecaţi.
12. După măreţia braţului Tău, păzeşte pe fiii celor omorâţi.
13. Răsplăteşte vecinilor noştri de şapte ori, în sânul lor, ocara lor cu care Te-au ocărât pe Tine, Doamne.
14. Iar noi, poporul Tău şi oile păşunii Tale, mărturisi-ne-vom ţie, în veac, din neam în neam vom vesti lauda Ta.

Psalmul 79:

Un psalm al lui Asaf, mai-marelui cântăreţilor. Pentru cei ce se vor schimba. Psalm pentru asirieni.

1. Cel ce paşti pe Israel, ia aminte ! Cel ce povăţuieşti ca pe o oaie pe Iosif,
2. Cel ce şezi pe heruvimi, arată-Te înaintea lui Efraim şi Veniamin şi Manase.
3. Deşteaptă puterea Ta şi vino să ne mântuieşti pe noi.

4. Dumnezeule, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta, şi ne vom mântui !
5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia de ruga robilor Tăi ?
6. Ne vei hrăni pe noi cu pâine de lacrimi şi ne vei adăpa cu lacrimi, peste măsură ?
7. Pusu-ne-ai în ceartă cu vecinii noştri şi vrăjmaşii noştri ne-au batjocorit pe noi.
8. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta şi ne vom mântui.
9. Via din Egipt ai mutat-o ; izgonit-ai neamuri şi ai răsădit-o pe ea.
10. Cale ai făcut înaintea ei şi ai răsădit rădăcinile ei şi s-a umplut pământul.
11. Umbra ei şi mlădiţele ei au acoperit cedrii lui Dumnezeu.
12. Întins-a viţele ei până la mare şi până la râu lăstarele ei.
13. Pentru ce ai dărâmat gardul ei şi o culeg pe ea toţi cei ce trec pe cale ?
14. A stricat-o pe ea mistreţul din pădure şi porcul sălbatic a păscut-o pe ea.
15. Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar, caută din cer şi vezi şi cercetează via aceasta,
16. Şi o desăvârşeşte pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta, şi pe fiul omului pe care l-ai întărit ţie.
17. Arsă a fost în foc şi smulsă, dar de cercetarea feţei Tale ei vor pieri.
18. Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale şi peste fiul omului pe care l-ai întărit ţie.
19. Şi nu ne vom depărta de Tine ; ne vei da viaţă şi numele Tău vom chema.
20. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta şi ne vom mântui.

Psalmul 80:

Un psalm al lui Asaf, mai-marelui cântăreţilor. Pentru ghitith.

1. Bucuraţi-vă de Dumnezeu, ajutorul nostru ; strigaţi Dumnezeului lui Iacob !
2. Cântaţi psalmi şi bateţi din timpane ; cântaţi dulce din psaltire şi din alăută !
3. Sunaţi din trâmbiţă, la lună nouă, în ziua cea binevestită a sărbătorii noastre !
4. Că poruncă pentru Israel este şi orânduire a Dumnezeului lui Iacob. Mărturie a pus în Iosif, când a ieşit din pământul Egiptului, şi a auzit limba pe care n-o ştia :
5. «Luat-am sarcina de pe umerii lui, că mâinile lui au robit la coşuri.
6. Întru necaz M-ai chemat şi te-am izbăvit, te-am auzit în mijlocul furtunii şi te-am cercat la apa certării.
7. Ascultă, poporul Meu, şi-ţi voi mărturisi ţie, Israele : De Mă vei asculta pe Mine,
8. Nu vei avea alt Dumnezeu, nici nu te vei închina la dumnezeu străin,
9. Că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului. Deschide gura şi o voi umple pe ea.
10. Dar n-a ascultat poporul Meu glasul Meu şi Israel n-a căutat la Mine.
11. Şi i-am lăsat să umble după dorinţele inimilor lor şi au mers după cugetele lor.
12. De M-ar fi ascultat poporul Meu, de ar fi umblat Israel în căile Mele,
13. I-aş fi supus de tot pe vrăjmaşii lor şi aş fi pus mâna Mea pe asupritorii lor.
14. Vrăjmaşii Domnului L-au minţit pe El, dar le va veni timpul lor, în veac.
15. Că Domnul i-a hrănit pe ei din grâul cel mai ales şi cu miere din stâncă i-a săturat pe ei».

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 81:

Al lui Asaf.

1. Dumnezeu a stat în dumnezeiască adunare şi în mijlocul dumnezeilor va judeca.
2. Până când veţi judeca cu nedreptate şi la feţele păcătoşilor veţi căuta ?
3. Judecaţi drept pe orfan şi pe sărac şi faceţi dreptate celui smerit, celui sărman.
4. Mântuiţi pe cel sărman şi pe cel sărac ; din mâna păcătosului, izbăviţi-i.
5. Dar ei n-au cunoscut, nici n-au priceput, ci în întuneric umblă ; stricase-vor toate rânduielile pământului.
6. Eu am zis : «Dumnezei sunteţi şi toţi fii ai Celui Preaînalt».
7. Dar voi ca nişte oameni muriţi şi ca unul din căpetenii cădeţi.
8. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale.

Psalmul 82:

Al lui Asaf.

1. Dumnezeule, cine se va asemăna ţie ? Să nu taci, nici să Te liniştesti, Dumnezeule !

2. Că iată, vrăjmaşii Tăi s-au întărâtat şi cei ce Te urăsc au ridicat capul.
3. Împotriva poporului Tău au lucrat cu vicleşug şi s-au sfătuit împotriva sfinţilor Tăi.
4. Zis-au : «Veniţi să-i pierdem pe ei dintre neamuri şi să nu se mai pomenească numele lui Israel».
5. Că s-au sfătuit într-un gând împotriva lui. Împotriva Ta legământ au făcut :
6. Locaşurile Idumeilor şi Ismaelitenii, Moabul şi Agarenii,
7. Gheval şi Amon şi Amalic şi cei de alt neam, cu cei ce locuiesc în Tir.
8. Că şi Asur a venit împreună cu ei, ajutat-au fiilor lui Lot.
9. Fă-le lor ca lui Madian şi lui Sisara şi ca lui Iavin, la râul Chişon.
10. Pierit-au în Endor ; făcutu-s-au ca gunoiul pe pământ.
11. Pune pe căpeteniile lor ca pe Oriv şi Zev şi Zevel şi Salmana, pe toate căpeteniile lor, care au zis : «Să moştenim noi jertfelnicul lui Dumnezeu».
12. Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia în faţa vântului,
13. Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munţii,
14. Aşa alungă-i pe ei, în viforul Tău şi în urgia Ta.
15. Umple feţele lor de ocară şi vor căuta faţa Ta, Doamne.
16. Să se ruşineze şi să se tulbure în veacul veacului şi să fie înfruntaţi şi să piară.
17. Şi să cunoască ei că numele Tău este Domnul. Tu singur eşti Cel Preaînalt peste tot pământul.

Psalmul 83:

Mai-marelui cântăreţilor, pentru ghitith, fiilor lui Core.

1. Cât de iubite sunt locaşurile Tale, Doamne al puterilor !
2. Doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu după curţile Domnului ; inima mea şi trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.

3. Că pasărea şi-a aflat casă şi turtureaua cuib, unde-şi va pune puii săi :
4. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu şi Dumnezeul meu.
5. Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta ; în vecii vecilor Te vor lăuda.
6. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne ; suişuri în inima sa a pus,
7. În valea plângerii, în locul care i-a fost pus. Că binecuvântare va da Cel ce pune lege,
8. Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.
9. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea ! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob !
10. Apărătorul nostru, vezi Dumnezeule şi caută spre faţa unsului Tău !
11. Că mai bună este o zi în curţile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai bine, decât a locui în locaşurile păcătoşilor.
12. Că mila şi adevărul iubeşte Domnul ; Dumnezeu har şi slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăţi pe cei ce umblă întru nerăutate.
13. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduieşte întru Tine.

Psalmul 84:

Mai-marelui cântăreţilor, fiilor lui Core.

1. Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacob.
2. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.
3. Potolit-ai toată mânia Ta ; întorsu-Te-ai de către iuţimea mâniei Tale.
4. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirii noastre şi-ţi întoarce mânia Ta de la noi.

5. Oare, în veci Te vei mânia pe noi ? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam ?
6. Dumnezeule, Tu întorcându-Te, ne vei dărui viaţă şi poporul Tău se va veseli de Tine.
7. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta şi mântuirea Ta dă-ne-o nouă.
8. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu ; că va grăi pace peste poporul Său
9. Şi peste cuvioşii Săi şi peste cei ce îşi întorc inima spre Dânsul.
10. Dar mântuirea Lui aproape este de cei ce se tem de Dânsul, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru.
11. Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat.
12. Adevărul din pământ a răsărit şi dreptatea din cer a privit.
13. Că Domnul va da bunătate şi pământul nostru îşi va da rodul său ;
14. Dreptatea înaintea Lui va merge şi va pune pe cale paşii Săi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a unsprezecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne

miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Având doctoria pocăinţei, suflete al meu, apropie-te, lăcrămînd cu suspine şi strigând către Doctorul sufletelor şi al trupurilor: Scapă-mă, Iubitorule de oameni, de greşelile mele şi mă numără cu păcătoasa, cu tâlharul şi cu cel desfrânat, şi-mi dăruieşte, Dumnezeule, iertare păcatelor mele şi mă mântuieşte!

Slavă...

Pocăinţa vameşului n-am râvnit-o şi lacrimile păcătoasei nu le-am câştigat căci din pricina orbirii sunt lipsit de asemenea îndreptare; dar, cu milostivirea Ta, mântuieşte-mă, Dumnezeule, ca un iubitor de oameni !

Şi acum...

Preacurată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, roagă pe Fiul Tău împreună cu Puterile cele de sus, ca să ne dăruiască iertare de păcate, mai înainte de sfârşit, şi mare milă!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Străluceşte în inimile noastre, Iubitorule de oameni, Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoştinţei Dumnezeirii Tale şi deschide ochii sufletului nostru spre cunoaşterea evangheliceştilor Tale propovăduiri; pune întru noi şi frica fericitelor Tale porunci, că astfel călcând cu totul poftele trupeşti, viaţă duhovnicească să petrecem, cugetând şi făcând toate cele ce sunt plăcute Ţie. Că Tu eşti luminarea şi sfinţirea şi mântuirea sufletelor noastre şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Catisma a douăsprezecea

Psalmul 85:

O rugăciune a lui David.

1. Pleacă, Doamne, urechea Ta şi mă auzi, că sărac şi necăjit sunt eu.
2. Păzeşte sufletul meu, căci cuvios sunt ; mântuieşte, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduieşte în Tine.
3. Miluieşte-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu.
4. Că Tu, Doamne, bun şi blând eşti şi mult-milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.
5. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte la glasul cererii mele.
6. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit.
7. Nu este asemenea ţie între dumnezei, Doamne şi nici fapte nu sunt ca faptele Tale.
8. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut şi se vor închina înaintea Ta, Doamne şi vor slăvi numele Tău.
9. Că mare eşti Tu, Cel ce faci minuni, Tu eşti singurul Dumnezeu.
10. Povăţuieşte-mă, Doamne, pe calea Ta şi voi merge întru adevărul Tău ; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău.
11. Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea şi voi slăvi numele Tău în veac.
12. Că mare este mila Ta spre mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.
13. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu şi nu Te-au pus

pe Tine înaintea lor.
14. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu îndurat şi milostiv eşti ; îndelung-răbdător şi mult-milostiv şi adevărat.
15. Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale.
16. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mângâiat.

Psalmul 86:

O cântare fiilor lui Core.

1. Temelia Sionului pe munţii cei sfinţi. Domnul iubeşte porţile Sionului, mai mult decât toate locaşurile lui Iacob.
2. Lucruri mărite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.
3. Îmi voi aduce aminte de Raav şi de Babilon, între cei ce mă cunosc pe mine ; şi iată cei de alt neam şi Tirul şi poporul etiopienilor, aceştia acolo s-au născut.
4. Mamă va zice Sionului omul şi om s-a născut în el şi Însuşi Cel Preaînalt l-a întemeiat pe el.
5. Domnul va povesti în cartea popoarelor şi a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el.
6. Că în Tine este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

Psalmul 87:

Un psalm fiilor lui Core, mai-marelui cântăreţilor, pentru maelet. Ca să răspundă; spre pricepere, lui Etam Ezrahitul.

1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea Ta.
2. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea ; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne,
3. Că s-a umplut de rele sufletul meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă ; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morţi slobod.
5. Ca nişte oameni răniţi ce dorm în mormânt, de care nu ţi-ai mai adus aminte şi care au fost lepădaţi de la mâna Ta.
6. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate şi în umbra morţii.
7. Asupra mea s-a întărâtat mânia Ta şi toate valurile Tale le-ai adus spre mine.
8. Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine, ajuns-am urâciune lor.
9. Închis am fost şi n-am putut ieşi. Ochii mei au slăbit de suferinţă.
10. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.
11. Oare, morţilor vei face minuni ? Sau cei morţi se vor scula şi Te vor lăuda pe Tine ?
12. Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta şi adevărul Tău în locul pierzării ?
13. Oare, se vor cunoaşte întru întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta în pământ uitat ?
14. Iar eu către Tine, Doamne, am strigat şi dimineaţa rugăciunea mea Te va întâmpina.
15. Pentru ce Doamne, lepezi sufletul meu şi întorci faţa Ta de la mine ?
16. Sărac sunt eu şi în osteneli din tinereţile mele, înălţat am fost, dar m-am smerit şi m-am mâhnit.
17. Peste mine au trecut mâniile Tale şi înfricoşările Tale m-au tulburat.
18. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua şi m-au cuprins deodată.
19. Depărtat-ai de la mine pe prieten şi pe vecin, iar pe cunoscuţii mei de ticăloşia mea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 88:

O învăţătură a lui Etam Ezrahitul.

1. Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta.
2. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea,
3. Că ai zis : «În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.
4. Făcut-am legământ cu aleşii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu :
5. Până în veac voi întări seminţia ta şi voi zidi din neam în neam scaunul tău».
6. Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne şi adevărul Tău, în adunarea sfinţilor.
7. Că cine va fi asemenea Domnului în nori şi cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu ?
8. Dumnezeul Cel Preamărit în sfatul sfinţilor, mare şi înfricoşător este peste cei dimprejurul Lui.
9. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea ţie ? Tare eşti, Doamne, şi adevărul Tău împrejurul Tău.
10. Tu stăpâneşti puterea mării şi mişcarea valurilor ei Tu o potoleşti.
11. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru ; cu braţul puterii Tale ai risipit pe vrăjmaşii Tăi.
12. Ale Tale sunt cerurile şi al Tău este pământul ; lumea şi plinirea ei Tu le-ai întemeiat.
13. Miazănoapte şi miazăzi Tu ai zidit ; Taborul şi Ermonul în numele Tău se vor bucura. Braţul Tău este cu putere.

14. Să se întărească mâna Ta, să se înalţe dreapta Ta. Dreptatea şi judecata sunt temelia scaunului Tău.
15. Mila şi adevărul vor merge înaintea feţei Tale. Fericit este poporul care cunoaşte strigăt de bucurie ;
16. Doamne, în lumina feţei Tale vor merge şi în numele Tău se vor bucura toată ziua şi întru dreptatea Ta se vor înălţa.
17. Că lauda puterii lor Tu eşti şi întru bună vrerea Ta se va înălţa puterea noastră.
18. Că al Domnului este sprijinul şi al Sfântului lui Israel, Împăratului nostru.
19. Atunci ai grăit în vedenii cuvioşilor Tăi şi ai zis : Dat-am ajutor celui puternic, înălţat-am pe cel ales din poporul Meu.
20. Aflat-am pe David, robul Meu ; cu untdelemnul cel sfânt al Meu l-am uns pe el ;
21. Pentru că mâna Mea îl va ajuta şi braţul Meu îl va întări.
22. Nici un vrăjmaş nu va izbuti împotriva lui şi fiul fărădelegii nu-i va mai face rău.
23. Şi voi tăia pe vrăjmaşii săi de la faţa lui şi pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrânge.
24. Şi adevărul Meu şi mila Mea cu el vor fi şi în numele Meu se va înălţa puterea lui.
25. Şi voi pune peste mare mâna lui şi peste râuri dreapta lui ;
26. Acesta Mă va chema : Tatăl meu eşti Tu, Dumnezeul meu şi sprijinitorul mântuirii mele.
27. Şi îl voi face pe el întâi-născut, mai înalt decât împăraţii pământului ;
28. În veac îi voi păstra mila Mea şi legământul Meu credincios îi va fi.
29. Şi voi pune în veacul veacului seminţia lui şi scaunul lui ca zilele cerului ;
30. De vor părăsi fiii lui legea Mea şi după rânduielile Mele nu vor umbla,

31. De vor nesocoti dreptăţile Mele şi poruncile Mele nu vor păzi,
32. Cerceta-voi cu toiag fărădelegile lor şi cu bătăi păcatele lor.
33. Iar mila Mea nu o voi depărta de la el, nici nu voi face strâmbătate întru adevărul Meu,
34. Nici nu voi rupe legământul Meu şi cele ce ies din buzele Mele nu le voi schimba.
35. O dată m-am jurat pe sfinţenia Mea : Oare, voi minţi pe David ? Seminţia lui în veac va rămâne
36. Şi scaunul lui ca soarele înaintea Mea şi ca luna întocmită în veac şi martor credincios în cer.
37. Dar Tu ai lepădat, ai defăimat şi ai aruncat pe unsul Tău.
38. Stricat-ai legământul robului Tău, batjocorit-ai pe pământ sfinţenia lui.
39. Doborât-ai toate gardurile lui, făcut-ai întăriturile lui ruină.
40. Jefuitu-l-au pe el toţi cei ce treceau pe cale, ajuns-a ocară vecinilor săi.
41. Înălţat-ai dreapta vrăjmaşilor lui, veselit-ai pe toţi duşmanii lui.
42. Luat-ai puterea sabiei lui şi nu l-ai ajutat în vreme de război.
43. Nimicit-ai curăţenia lui şi scaunul lui la pământ l-ai doborât.
44. Micşorat-ai zilele vieţii lui, umplutu-l-ai de ruşine.
45. Până când, Doamne, Te vei întoarce ? Până când se va aprinde ca focul mânia Ta ?
46. Adu-Ţi aminte de mine ; oare, în deşert ai zidit pe toţi fiii oamenilor ?
47. Cine este omul ca să trăiască şi să nu vadă moartea şi să-şi izbăvească sufletul său din mâna iadului ?
48. Unde sunt milele Tale cele de demult, Doamne, pe care le-ai jurat lui David, întru adevărul Tău ?

49. Adu-Ţi aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care o port în sânul meu, de la multe neamuri.
50. Adu-Ţi aminte, Doamne, de ocara cu care m-au ocărât vrăjmaşii Tăi, cu care au ocărât paşii unsului Tău.
51. Binecuvântat este Domnul în veci. Amin. Amin.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 89:

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu.

1. Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam.
2. Mai înainte de ce s-au făcut munţii şi s-a zidit pământul şi lumea, din veac şi până în veac eşti Tu.
3. Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, care ai zis : «Întoarceţi-vă, fii ai oamenilor»,
4. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut şi ca straja nopţii.
5. Nimicnicie vor fi anii lor ; dimineaţa ca iarba va trece.
6. Dimineaţa va înflori şi va trece, seara va cădea, se va întări şi se va usca.
7. Că ne-am sfârşit de urgia Ta şi de mânia Ta ne-am tulburat.
8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, greşelile noastre ascunse, la lumina feţei Tale.

9. Că toate zilele noastre s-au împuţinat şi în mânia Ta ne-am stins.
10. Anii noştri s-au socotit ca pânza unui păianjen ; zilele anilor noştri sunt şaptezeci de ani ;
11. Iar de vor fi în putere optzeci de ani şi ce este mai mult decât aceştia osteneală şi durere ;
12. Că trece viaţa noastră şi ne vom duce.
13. Cine cunoaşte puterea urgiei Tale şi cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine ?
14. Învaţă-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înţelepciune.
15. Întoarce-Te, Doamne ! Până când vei sta departe ? Mângâie pe robii Tăi !
16. Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele vieţii noastre.
17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele.
18. Caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor.
19. Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Psalmul 90:

O cântare de laudă a lui David

1. Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui.
2. Va zice Domnului : «Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea ; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul».
3. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător.
4. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui ; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.
5. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,

6. De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază.
7. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.
8. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea.
9. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie.
10. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău.
11. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.
12. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.
13. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur.
14. «Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul ; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.
15. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el ; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi.
16. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a douăsprezecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Doamne, Cel ce ai primit lacrimile păcătoasei şi ale lui Petru şi pe vameşul, care dintru adânc a strigat, l-ai îndreptat, şi pe mine, cel ce cu umilinţă cad înaintea Ta, îndură-Te Mântuitorule, şi mă mântuieşte!

Slavă...

Milostiveşte-Te spre mine ca şi spre vameşul, Doamne, şi ca pe păcătoasa mă curăţeşte, Stăpâne, şi ca pe canaaneanca mă miluieşte, după mare mila Ta.

Şi acum...

Maica Luminii, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne răsară dimineaţă şi mare mila sufletelor noastre.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, Cel ce eşti singur bun şi de oameni iubitor, singur bun şi blând, singur adevărat şi drept, singur îndurat şi milostiv, să vină puterea Ta peste mine netrebnicul robul Tău şi să mă întărească cu bunăvestirea dumnezeieştii Tale învăţături! Aşa, Stăpâne, Iubitorule de bine şi Iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinăuntru ale mele şi toate mădularele, cu voinţa Ta! Curăteşte-mă de toată răutatea şi păcatul! Păzeşte-mă neîntinat şi curat de toată spurcăciunea şi lucrarea diavolească! Dăruieşte-mi după bunătatea Ta: lucrurile Tale să cuget, poruncile Tale să gândesc, în voile Tale să umblu, de frica Ta să mă tem şi cele plăcute Ţie să fac, până la suflarea mea cea mai de pe urmă. Că după mila Ta cea negrăită să-mi păzeşti împreună trupul şi sufletul, mintea şi cugetul meu, biserica nespurcată

de orice cursă a potrivnicului. Doamne, Doamne al meu, acoperă-mă cu milostivirea Ta şi nu mă părăsi pe mine, păcătosul, necuratul şi nevrednicul robul Tău! Că Tu, Doamne, eşti sprijinitorul meu şi întru Tine este lauda mea totdeauna şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Catisma a treisprezecea

Psalmul 91:

Alcătuit pe vremea lui Iezechia. Un psalm pentru ziua sâmbetei.

1. Bine este a lăuda pe Domnul şi a cânta numele Tău, Preaînalte,
2. A vesti dimineaţa mila Ta şi adevărul Tău în toată noaptea,
3. În psaltire cu zece strune, cu cântece din alăută.
4. Că m-ai veselit, Doamne, întru făpturile Tale şi întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura.
5. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, adânci cu totul sunt gândurile Tale !
6. Bărbatul nepriceput nu va cunoaşte şi cel neînţelegător nu va înţelege acestea,
7. Când răsar păcătoşii ca iarba şi se ivesc toţi cei ce fac fărădelegea,
8. Ca să piară în veacul veacului. Iar Tu, Preaînalt eşti în veac, Doamne.
9. Că iată vrăjmaşii Tăi, Doamne, vor pieri şi se vor risipi toţi cei ce lucrează fărădelegea.
10. Şi se va înălţa puterea mea ca a inorogului şi bătrâneţile mele unse din belşug.
11. Şi a privit ochiul meu către vrăjmaşii mei şi pe cei vicleni, ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea mea.
12. Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.
13. Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.
14. Încă întru bătrâneţe unse se vor înmulţi şi bine vieţuind vor fi, ca să vestească :
15. Drept este Domnul Dumnezeul nostru şi nu este nedreptate întru Dânsul.

Psalmul 92:

O cântare de lauda a lui David. Pentru ziua dinaintea sâmbetei, când s-a locuit pământul.

1. Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat ; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins,
2. Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.
3. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac eşti Tu.
4. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor,
5. Ridicat-au râurile valurile lor ; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare,
6. Mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul.
7. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Psalmul 93:

Un psalm al lui David. Pentru ziua a patra a sâmbetei.

1. Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit.
2. Înalţă-Te Cel ce judeci pământul, răsplăteşte răsplătirea celor mândri.
3. Până când păcătoşii, Doamne, până când păcătoşii se vor făli ?
4. Până când vor spune şi vor grăi nedreptate ; grăi-vor toţi cei ce lucrează fărădelegea ?
5. Pe poporul Tău, Doamne, l-au asuprit şi moştenirea Ta au apăsat-o.
6. Pe văduvă şi pe sărac au ucis şi pe orfani i-au omorât.
7. Şi au zis : «Nu va vedea Domnul, nici nu va pricepe Dumnezeul lui Iacob».
8. Înţelegeţi, dar, cei neînţelepţi din popor, şi cei nebuni, înţelepţiţi-vă odată !

9. Cel ce a sădit urechea, oare, nu aude ? Cel ce a zidit ochiul, oare, nu priveşte ?
10. Cel ce pedepseşte neamurile, oare, nu va certa ? Cel ce învaţă pe om cunoştinţa,
11. Domnul, cunoaşte gândurile oamenilor, că sunt deşarte.
12. Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, şi din legea Ta îl vei învăţa pe el,
13. Ca să-l linişteşti pe el în zile rele, până ce se va săpa groapă păcătosului.
14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul Său şi moştenirea Sa nu o va părăsi,
15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată şi toţi cei cu inima curată, care se ţin de dânsa.
16. Cine se va ridica cu mine împotriva celor ce viclenesc şi cine va sta împreună cu mine împotriva celor ce lucrează fărădelegea ?
17. Că de nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puţin de nu s-ar fi sălăşluit în iad sufletul meu.
18. Când am zis : «S-a clătinat piciorul meu», mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.
19. Doamne, când s-au înmulţit durerile mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu.
20. Nu va sta împreună cu Tine scaunul fărădelegii, cel ce face asuprire împotriva legii.
21. Ei vor prinde în cursă sufletul dreptului şi sânge nevinovat vor osândi.
22. Dar Domnul mi-a fost mie scăpare şi Dumnezeul meu ajutorul nădejdii mele ;
23. Le va răsplăti lor Domnul după fărădelegea lor şi după răutatea lor îi va pierde pe ei Domnul Dumnezeul nostru.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 94:

O cântare de lauda a lui David.

1. Veniţi să ne bucurăm de Domnul şi să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.
2. Să întâmpinăm faţa Lui întru laudă şi în psalmi să-I strigăm Lui,
3. Că Dumnezeu mare este Domnul şi Împărat mare peste tot pământul.
4. Că în mâna Lui sunt marginile pământului şi înălţimile munţilor ale Lui sunt.
5. Că a Lui este marea şi El a făcut-o pe ea, şi uscatul mâinile Lui l-au zidit.
6. Veniţi să ne închinăm şi să cădem înaintea Lui şi să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.
7. Că El este Dumnezeul nostru şi noi poporul păşunii Lui şi oile mâinii Lui.
8. O, de I-aţi auzi glasul care zice : «Să nu vă învârtoşaţi inimile voastre,
9. Ca în timpul cercetării, ca în ziua ispitirii în pustiu,
10. Unde M-au ispitit părinţii voştri, M-au ispitit şi au văzut lucrurile Mele.
11. Patruzeci de ani am urât neamul acesta şi am zis : «Pururea rătăcesc cu inima».
12. Şi ei n-au cunoscut căile Mele, că M-am jurat întru mânia Mea : «Nu vor intra întru odihna Mea».

Psalmul 95:

O cântare a lui David, când s-a zidit casa, după robie.

1. Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi Domnului tot pământul.
2. Cântaţi Domnului, binecuvântaţi numele Lui, binevestiţi din zi în zi mântuirea Lui.
3. Vestiţi între neamuri slava Lui, între toate popoarele minunile Lui ;
4. Că mare este Domnul şi lăudat foarte, înfricoşător este ; mai presus decât toţi dumnezeii.
5. Că toţi dumnezeii neamurilor sunt idoli ; iar Domnul cerurile a făcut.
6. Laudă şi frumuseţe este înaintea Lui, sfinţenie şi măreţie în locaşul cel sfânt al Lui.
7. Aduceţi Domnului, seminţiile popoarelor, aduceţi Domnului slavă şi cinste ; aduceţi Domnului slavă numelui Lui.
8. Aduceţi jertfe şi intraţi în curţile Lui. Închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.
9. Să tremure de faţa Lui tot pământul. Spuneţi între neamuri că Domnul a împărăţit,
10. Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti ; judeca-va popoare întru dreptate.
11. Să se veselească cerurile şi să se bucure pământul, să se zguduie marea şi toate cele ce sunt întru ea ; să se bucure câmpiile şi toate cele ce sunt pe ele.
12. Atunci se vor bucura toţi copacii pădurii, de faţa Domnului, că vine, vine să judece pământul.
13. Judeca-va lumea întru dreptate şi popoarele întru adevărul Său.

Psalmul 96:

Un psalm al lui David, când s-a întărit domnia lui.

1. Domnul împărăţeşte ! Să se bucure pământul, să se veselească insule multe.

2. Nor şi negură împrejurul Lui, dreptatea şi judecata este temelia neamului Lui.
3. Foc înaintea Lui va merge şi va arde împrejur pe vrăjmaşii Lui.
4. Luminat-au fulgerele Lui lumea ; văzut-a şi s-a cutremurat pământul.
5. Munţii ca ceara s-au topit de faţa Domnului, de faţa Domnului a tot pământul.
6. Vestit-au cerurile dreptatea Lui şi au văzut toate popoarele slava Lui.
7. Să se ruşineze toţi cei ce se închină chipurilor cioplite şi se laudă cu idolii lor.
8. Închinaţi-vă Lui toţi îngerii Lui ; auzit-a şi s-a veselit Sionul
9. Şi s-au bucurat fiicele Iudeii, pentru judecăţile Tale, Doamne.
10. Că Tu eşti Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul ; înălţatu-Te-ai foarte, mai presus decât toţi dumnezeii.
11. Cei ce iubiţi pe Domnul, urâţi răul ; Domnul păzeşte sufletele cuvioşilor Lui ; din mâna păcătosului îi va izbăvi pe ei.
12. Lumină a răsărit dreptului şi celor drepţi cu inima, veselie.
13. Veseliţi-vă, drepţilor, în Domnul şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 97:

Al lui David.

1. Cântaţi Domnului cântare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul.
2. Mântuitu-l-a pe el dreapta Lui şi braţul cel sfânt al Lui.
3. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa ; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.
4. Pomenit-a mila Sa lui Iacob şi adevărul Său casei lui Israel ;
5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.
6. Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul ; cântaţi şi vă bucuraţi şi cântaţi.
7. Cântaţi Domnului cu alăută, cu alăută şi în sunet de psaltire ;
8. Cu trâmbiţe şi în sunet de corn, strigaţi înaintea Împăratului şi Domnului.
9. Să se zguduie marea şi plinirea ei, lumea şi cei ce locuiesc în ea.
10. Râurile vor bate din palme, deodată, munţii se vor bucura de faţa Domnului, că vine, vine să judece pământul.
11. Judeca-va lumea cu dreptate şi popoarele cu nepărtinire.

Psalmul 98:

Al lui David.

1. Domnul împărăţeşte : să tremure popoarele ; şade pe heruvimi : să se cutremure pământul.
2. Domnul în Sion este mare şi înalt peste toate popoarele.
3. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoşător şi sfânt este. Şi cinstea împăratului iubeşte dreptatea.

4. Tu ai întemeiat dreptatea ; judecată şi dreptate în Iacob, Tu ai făcut.
5. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că sfânt este !
6. Moise şi Aaron, între preoţii Lui şi Samuel între cei ce cheamă numele Lui.
7. Chemat-au pe Domnul şi El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei ;
8. Căci păzeau mărturiile Lui şi poruncile pe care le-a dat lor.
9. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei ; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei şi ai răsplătit toate faptele lor.
10. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi în Muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru !

Psalmul 99:

Un psalm al Iul David, spre laudă.

1. Strigaţi Domnului tot pământul, slujiţi Domnului cu veselie, intraţi înaintea Lui cu bucurie.
2. Cunoaşteţi că Domnul, El este Dumnezeul nostru ; El ne-a făcut pe noi şi nu noi.
3. Iar noi poporul Lui şi oile păşunii Lui. Intraţi pe porţile Lui cu laudă şi în curţile Lui cu cântări lăudaţi-L pe El.
4. Cântaţi numele Lui ! Că bun este Domnul ; în veac este mila Lui şi din neam în neam adevărul Lui.

Psalmul 100:

Al lui David.

1. Mila şi judecata Ta voi cânta ţie, Doamne.
2. Cânta-voi şi voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine ?
3. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea.

4. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit ; pe călcătorii de lege i-am urât.
5. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică ; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut.
6. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit.
7. Cu cel mândru cu ochiul şi nesăţios cu inima, cu acela n-am mâncat.
8. Ochii mei sunt peste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea.
9. Nu va locui în casa mea cel mândru ; cel ce grăieşte nedreptăţi nu va sta înaintea ochilor mei.
10. În dimineţi voi judeca pe toţi păcătoşii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toţi cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a treisprezecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Cu ochi milostiv, vezi Doamne, smerenia mea: căci câte puţin viaţa mea se cheltuieşte şi din fapte nu-mi pot aştepta mântuirea. Pentru aceasta mă rog: vezi Doamne, cu ochi milostiv, smerenia mea şi mă mântuieşte.

Slavă...

Ca şi cum ar fi de faţă Judecătorul, grijeşte-te, suflete, şi-ţi adu aminte de ceasul zilei celei înfricoşătoare, că judecata e fără de milă celor ce n-au făcut milă. De aceea strig către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Ci, înainte de a mă osândi, mântuieşte-mă.

Şi acum...

Luând aminte, Hristoase, la ziua şi ceasul judecăţii Tale celei înfricoşătoare, groaznice şi nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de ruşine, şi fapte rele, pe care eu singur le-am lucrat cu sârguinţă. Pentru aceasta cad înaintea Ta cu frică, strigând cu durere : Pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, mult-Milostive, mântuieşte-mă !

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, Cel ce locuieşti întru cele înalte şi cu ochiul Tău cel a toate văzător priveşti spre toată zidirea, înaintea Ta am plecat grumazul sufletului şi trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: întinde-Ţi mâna Ta cea nevăzută din sfânt locaşul Tău şi ne binecuvântează pe noi, pe toţi şi orice Ţi-am greşit cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne şi bunătăţile Tale cele din lume! Că Ţie se cuvine a ne milui şi a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Catisma a paisprezecea

Psalmul 101:

Rugăciunea unui sărac mâhnit, care-şi îndreptează înaintea Domnului ruga sa.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea la Tine să ajungă !
2. Să nu întorci faţa Ta de la mine ; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta !
3. În orice zi Te voi chema, degrabă auzi-mă !
4. Că s-au stins ca fumul zilele mele şi oasele mele ca uscăciunea s-au făcut.
5. Rănită este inima mea şi s-a uscat ca iarba ; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea.
6. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea.
7. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustiu ; ajuns-am ca bufniţa din dărâmături.
8. Privegheat-am şi am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiş.
9. Toată ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei şi cei ce mă lăudau, împotriva mea se jurau.
10. Că cenuşă am mâncat, în loc de pâine, şi băutura mea cu plângere am amestecat-o,
11. Din pricina urgiei Tale şi a mâniei Tale ; că ridicându-mă eu, m-ai surpat.
12. Zilele mele ca umbra s-au plecat şi eu ca iarba m-am uscat.
13. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi şi pomenirea Ta din neam în neam.
14. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluieşti pe el, că a venit vremea.
15. Că au iubit robii Tăi pietrele lui şi de ţărâna lui le va fi milă.

16. Şi se vor teme neamurile de numele Domnului şi toţi împăraţii pământului de slava Ta.
17. Că va zidi Domnul Sionul şi se va arăta întru slava Sa.
18. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriţi şi n-a dispreţuit cererea lor.
19. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină şi poporul ce se zideşte va lăuda pe Domnul ;
20. Că a privit din înălţimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit,
21. Ca să audă suspinul celor ferecaţi, să dezlege pe fiii celor omorâţi,
22. Să vestească în Sion numele Domnului şi lauda Lui în Ierusalim,
23. Când se vor aduna popoarele împreună şi împărăţiile ca să slujească Domnului.
24. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui : Vesteşte-mi puţinătatea zilelor mele.
25. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam.
26. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat şi lucrul mâinilor Tale, sunt cerurile.
27. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne şi toţi ca o haină se vor învechi şi ca un veşmânt îi vei schimba şi se vor schimba.
28. Dar Tu acelaşi eşti şi anii Tăi nu se vor împuţina.
29. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor şi seminţia lor în veac va propăşi.

Psalmul 102:

Al lui David.

1. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.
2. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi nu uita toate răsplătirile Lui.

3. Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale ;
4. Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări ;
5. Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta ; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale.
6. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.
7. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.
8. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-răbdător şi mult-milostiv.
9. Nu până în sfârşit se va iuţi, nici în veac se va mânia.
10. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă,
11. Ci cât este departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui, spre cei ce se tem de El.
12. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.
13. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El ;
14. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-şi-a aminte că ţărână suntem.
15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului ; aşa va înflori.
16. Că vânt a trecut peste el şi nu va mai fi şi nu se va mai cunoaşte încă locul său.
17. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul,
18. Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui
19. Şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său şi împărăţia Lui peste toţi stăpâneşte.
20. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei tari la vârtute, care faceţi cuvântul Lui şi auziţi glasul cuvintelor

Lui.
21. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui.
22. Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui ; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 103:

Al lui David.

1. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul ! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.
2. Întru strălucire şi în mare podoabă Te-ai îmbrăcat ; Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină ;
3. Cel ce întinzi cerul ca un cort ; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui ;
4. Cel ce pui norii suirea Ta ; Cel ce umbli peste aripile vânturilor ;
5. Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc ;
6. Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui şi nu se va clătina în veacul veacului.
7. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui ; peste munţi vor sta ape.

8. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa.
9. Se suie munţi şi se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.
10. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece şi nici nu se vor întoarce să acopere pământul.
11. Cel ce trimiţi izvoare în văi, prin mijlocul munţilor vor trece ape ;
12. Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea îşi vor potoli.
13. Peste acelea păsările cerului vor locui ; din mijlocul stâncilor vor da glas.
14. Cel ce adăpi munţii din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.
15. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor şi verdeaţă spre slujba oamenilor ;
16. Ca să scoată pâine din pământ şi vinul veseleşte inima omului ;
17. Ca să veselească faţa cu untdelemn şi pâinea inima omului o întăreşte.
18. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit ; acolo păsările îşi vor face cuib.
19. Locaşul cocostârcului în chiparoşi. Munţii cei înalţi adăpost cerbilor stâncile scăpare iepurilor.
20. Făcut-ai luna spre vremi, soarele şi-a cunoscut apusul său.
21. Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte, când vor ieşi toate fiarele pădurii ;
22. Puii leilor mugesc ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor.
23. Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile lor se vor culca.
24. Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara.
25. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut ! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta.

26. Marea aceasta este mare şi largă ; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăţi mici şi mari.
27. Acolo corăbiile umblă ; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea.
28. Toate către Tine aşteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme.
29. Dându-le Tu lor, vor aduna, deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi ;
30. Dar întorcându-ţi Tu faţa Ta, se vor tulbura ; lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi şi în ţărână se vor întoarce.
31. Trimite-vei duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa pământului.
32. Fie slava Domnului în veac ! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.
33. Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se cutremură ; Cel ce se atinge de munţi şi fumegă.
34. Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi.
35. Plăcute să-I fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul.
36. Piară păcătoşii de pe pământ şi cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 104:

Aliluia.

1. Lăudaţi pe Domnul şi chemaţi numele Lui ; vestiţi între neamuri lucrurile Lui.
2. Cântaţi-I şi-L lăudaţi pe El ; spuneţi toate minunile Lui.
3. Lăudaţi-vă cu numele cel sfânt al Lui ; veselească-se inima celor ce caută pe Domnul.
4. Căutaţi pe Domnul şi vă întăriţi ; căutaţi faţa Lui, pururea.
5. Aduceţi-vă aminte de minunile Lui, pe care le-a făcut ; de minunile Lui şi de judecăţile gurii Lui.
6. Seminţia lui Avraam, robii Lui, fiii lui Iacob, aleşii Lui.
7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pământul judecăţile Lui.
8. Adusu-şi-a aminte în veac de legământul Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit într-o mie de neamuri,
9. Pe care l-a încheiat cu Avraam şi de jurământul Său lui Isaac.
10. Şi l-a pus pe el lui Iacob, spre poruncă, şi lui Israel legătură veşnică,
11. Zicând : «Ţie îţi voi da pământul Canaan, partea moştenirii tale».
12. Atunci când erau ei puţini la număr şi străini în pământul lor
13. Şi au trecut de la un neam la altul, de la o împărăţie la un alt popor,
14. N-a lăsat om să le facă strâmbătate şi a certat pentru ei pe împăraţi, zicându-le :
15. «Nu vă atingeţi de unşii Mei şi nu vicleniţi împotriva profeţilor Mei».
16. Şi a chemat foamete pe pământ şi a sfărâmat paiul de grâu.
17. Trimis-a înaintea lor om ; rob a fost rânduit Iosif.
18. Smeritu-l-au, punând în obezi picioarele lui ; prin fier a trecut sufletul lui, până ce a venit cuvântul Lui.

19. Cuvântul Domnului l-a aprins pe el ; trimis-a împăratul şi l-a slobozit, căpetenia poporului şi l-a liberat pe el.
20. Pusu-l-a pe el domn casei lui şi căpetenie peste toată avuţia lui,
21. Ca să înveţe pe căpeteniile lui, ca pe sine însuşi şi pe bătrânii lui să-i înţelepţească.
22. Şi a intrat Israel în Egipt şi Iacob a locuit ca străin, în pământul lui Ham.
23. Şi a înmulţit pe poporul lui foarte şi l-a întărit pe el mai mult decât pe vrăjmaşii lui.
24. Întors-a inima lor, ca să urască pe poporul Său, ca să viclenească împotriva robilor Săi.
25. Trimis-a pe Moise robul Său, pe Aaron, pe care l-a ales.
26. Pus-a în ei cuvintele semnelor şi minunilor Lui în pământul lui Ham.
27. Trimis-a întuneric şi i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui ;
28. Prefăcut-a apele lor în sânge şi a omorât peştii lor ;
29. Scos-a pământul lor broaşte în cămările împăraţilor lor.
30. Zis-a şi a venit muscă câinească şi mulţime de muşte în toate hotarele lor.
31. Pus-a în ploile lor grindină, foc arzător în pământul lor ;
32. Şi a bătut viile lor şi smochinii lor şi a sfărâmat pomii hotarelor lor.
33. Zis-a şi a venit lăcustă şi omidă fără număr.
34. Şi a mâncat toată iarba în pământul lor şi a mâncat rodul pământului lor,
35. Şi a bătut pe toţi întâi-născuţii din pământul lor, pârga întregii lor osteneli.
36. Şi i-a scos pe ei cu argint şi cu aur şi nu era în seminţiile lor bolnav.
37. Veselitu-s-a Egiptul la ieşirea lor, că frica de ei îi cuprinsese.
38. Întins-a nor spre acoperirea lor şi foc ca să le lumineze noaptea.

39. Cerut-au şi au venit prepeliţe şi cu pâine cerească i-a săturat pe ei.

40. Despicat-a piatră şi au curs ape şi au curs râuri în pământ fără de apă.

41. Că şi-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Lui, spus lui Avraam, robul Lui.

42. Şi a scos pe poporul Său, întru bucurie şi pe cei aleşi ai Săi, întru veselie.

43. Şi le-a dat lor ţările neamurilor şi ostenelile popoarelor au moştenit,

44. Ca să păzească dreptăţile Lui şi legea Lui s-o ţină.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a paisprezecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Ca păcătoasa cad înaintea Ta, ca să dobândesc iertare şi, în loc de mir, Iţi aduc lacrimi din inimă, ca să mă miluieşti ca pe aceea, Mântuitorule, şi să-mi dai iertare păcatelor, căci şi eu, ca şi dânsa, strig către Tine : izbăveşte-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă...

De ce nu-ţi aduci aminte de moarte, suflete al meu? De ce nu te întorci de acum la îndreptare, mai înainte până ce nu sună trimbiţa de judecată ? Căci atunci nu va mai fi vreme de pocăinţă. Adu-ţi aminte de vameşul şi de femeia cea păcătoasă, care strigau : greşit-am, Doamne ! Miluieşte-mă !

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară, ceea ce cu adevărat ai întrecut cu naşterea ta şi puterile cereşti, neîncetat te mărim pe tine, cei ce prin tine ne imbogăţim în Dumnezeu.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Îţi mulţumim, Doamne, Dumnezeul mântuirii noastre, căci toate le faci pentru binele vieţii noastre. Că ne-ai odihnit în partea de noapte ce a trecut şi ne-ai pus la închinarea cinstitului şi slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm, Doamne, dă-ne dar şi putere să ne învrednicim a-Ţi cânta Ţie cu înţelegere, a ne ruga de-a pururea şi totdeauna a căuta la Tine, Mântuitorule şi Făcătorule de bine al sufletelor noastre, lucrând cu frică şi cu cutremur la mântuirea noastră. Ascultă-ne, dar, Îndurate şi ne miluieşte pe noi! Zdrobeşte sub picioarele noastre pe vrăjmaşii noştri nevăzuţi şi războinici ! Primeşte mulţumirile noastre cele după putere! Dă-ne dar şi putere să ne deschidem gurile noastre şi ne învaţă îndreptările Tale, că nu ştim ce să cerem, nici să ne rugăm cum se cuvine, de nu ne vei povăţui Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Şi orice am greşit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, lasă, curăţă şi iartă, Doamne, că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că numai Tu singur eşti sfânt, ajutător puternic şi sprijinitorul vieţii noastre, şi pe Tine Te binecuvântăm întru toţi vecii. Amin!

Catisma a cincisprezecea

Psalmul 105:

Aliluia.

1. Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.
2. Cine va grăi puterile Domnului şi cine va face auzite toate laudele Lui ?
3. Fericiţi cei ce păzesc judecata şi fac dreptate în toată vremea.
4. Adu-Ţi aminte de noi, Doamne, întru bunăvoinţa Ta faţă de poporul Tău ; cercetează-ne pe noi cu mântuirea Ta,
5. Ca să vedem întru bunătăţi pe aleşii Tăi, să ne bucurăm de veselia poporului Tău şi să ne lăudăm cu moştenirea Ta.
6. Păcătuit-am ca şi părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.
7. Părinţii noştri în Egipt n-au înţeles minunile Tale, nu şi-au adus aminte de mulţimea milei Tale şi Te-au amărât când s-au suit la Marea Roşie.
8. Dar i-a mântuit pe ei pentru numele Său, ca să facă cunoscută puterea Lui.
9. El a certat Marea Roşie şi a secat-o şi i-a condus pe ei prin adâncul mării ca prin pustiu ;
10. El i-a scos pe ei din mâna celor ce-i urau şi i-a izbăvit pe ei din mâna vrăjmaşului ;
11. Şi a acoperit apa pe cei ce-i asupreau pe ei, nici unul din ei n-a rămas.
12. Şi au crezut în cuvintele Lui şi au cântat laudă Lui ;
13. Dar degrab au uitat lucrurile Lui şi n-au suferit sfatul Lui ;
14. Ci au fost cuprinşi de mare poftă, în pustiu, şi au ispitit pe Dumnezeu, în loc fără de apă.
15. Şi le-a împlinit cererea lor şi a săturat sufletele lor.

16. Şi au mâniat pe Moise în tabără şi pe Aaron, sfântul Domnului.
17. S-a deschis pământul şi a înghiţit pe Datan şi a acoperit adunarea lui Abiron.
18. Şi s-a aprins foc în adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoşi.
19. Şi au făcut viţei în Horeb şi s-au închinat idolului.
20. Şi au schimbat slava Lui întru asemănare de viţel, care mănâncă iarbă.
21. Au uitat pe Dumnezeu, Care i-a izbăvit pe ei, Care a făcut lucruri mari în Egipt,
22. Lucruri minunate în pământul lui Ham şi înfricoşătoare în Marea Roşie.
23. Atunci a zis să-i piardă pe dânşii, şi i-ar fi pierdut, dacă Moise, alesul Lui, n-ar fi stat înaintea feţei Lui ca să întoarcă mânia Lui şi să nu-i piardă.
24. Apoi ei au dispreţuit pământul cel dorit şi n-au crezut în cuvântul Lui,
25. Ci au cârtit în corturile lor şi n-au ascultat glasul Domnului.
26. Atunci El a ridicat mâna Sa asupra lor, ca să-i doboare pe ei în pustiu
27. Şi să doboare sămânţa lor întru neamuri şi să-i risipească pe ei în toate părţile.
28. Au jertfit lui Baal-Peor şi au mâncat jertfele morţilor
29. Şi L-au întărâtat pe El cu faptele lor şi au murit mulţi dintre ei.
30. Dar a stat Finees şi L-a îmblânzit şi a încetat bătaia
31. Şi i s-a socotit lui întru dreptate, din neam în neam până în veac.
32. Apoi L-au mâniat pe El la apa certării şi Moise a suferit pentru ei,
33. Că au amărât duhul lui şi a grăit nesocotit cu buzele lui.
34. N-au nimicit neamurile de care le-a pomenit Domnul ;

35. Ci s-au amestecat cu neamurile şi au deprins lucrurile lor
36. Şi au slujit idolilor lor şi s-au smintit.
37. Şi-au jertfit pe fiii lor şi pe fetele lor idolilor,
38. Au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor şi al fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan şi s-a spurcat pământul de sânge.
39. S-au pângărit de lucrurile lor şi s-au desfrânat cu faptele lor.
40. Atunci S-a aprins de mânie Domnul împotriva poporului Său şi a urât moştenirea Sa
41. Şi i-a dat pe ei în mâinile neamurilor şi i-au stăpânit pe ei cei ce-i urau pe ei.
42. Vrăjmaşii lor i-au asuprit pe ei şi au fost nefericiţi sub mâinile lor.
43. De multe ori Domnul i-a izbăvit pe ei, dar ei L-au amărât pe El cu sfatul lor şi i-a umilit pentru fărădelegile lor.
44. Dar Domnul i-a văzut când se necăjeau ei, a auzit rugăciunea lor,
45. Şi şi-a adus aminte de legământul Lui şi S-a căit după mulţimea milei Sale ;
46. Şi le-a dat să găsească milă înaintea celor ce i-au robit pe ei.
47. Izbăveşte-ne, Doamne Dumnezeul nostru, şi ne adună din neamuri, ca să lăudăm numele cel sfânt al Tău şi să ne fălim cu lauda Ta.
48. Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israel, din veac şi până în veac. Tot poporul să zică : Amin. Amin.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 106:

Aliluia.

1. Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.
2. Să spună cei izbăviţi de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmaşului.
3. Din ţări i-a adunat pe ei, de la răsărit şi de la apus, de la miazănoapte şi de la miazăzi.
4. Rătăcit-au în pustie, în pământ fără de apă şi cale spre cetatea de locuit n-au găsit.
5. Erau flămânzi şi însetaţi ; sufletul lor într-înşii se sfârşea ;
6. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a izbăvit pe ei
7. Şi i-a povăţuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit.
8. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor.
9. Că a săturat suflet însetat şi suflet flămând a umplut de bunătăţi.
10. Şedeau în întuneric şi în umbra morţii ; erau ferecaţi de sărăcie şi de fier,
11. Pentru că au amărât cuvintele Domnului şi sfatul Celui Preaînalt au întărâtat.
12. El a umilit întru osteneli inima lor ; slăbit-au şi nu era cine să le ajute ;
13. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a izbăvit pe ei.
14. Şi i-a scos pe ei din întuneric şi din umbra morţii şi legăturile lor le-a rupt.

15. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor !
16. Că a sfărâmat porţi de aramă şi zăvoare de fier a frânt
17. Şi i-a ajutat să iasă din calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost umiliţi.
18. Urât-a sufletul lor orice mâncare şi s-au apropiat de porţile morţii.
19. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a izbăvit.
20. Trimis-a cuvântul Său şi i-a vindecat pe ei şi i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor.
21. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor !
22. Şi să-I jertfească Lui jertfă de laudă şi să vestească lucrurile Lui, în bucurie.
23. Cei ce se coboară la mare în corăbii, cei ce-şi fac lucrarea lor în ape multe,
24. Aceia au văzut lucrurile Domnului şi minunile Lui întru adânc.
25. El a zis şi s-a pornit vânt furtunos şi s-au înălţat valurile mării.
26. Se urcau până la ceruri şi se coborau până în adâncuri, iar sufletul lor întru primejdii încremenea.
27. Se tulburau şi se clătinau ca un om beat şi toată priceperea lor a pierit.
28. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a izbăvit
29. Şi i-a poruncit furtunii şi s-a liniştit şi au tăcut valurile mării.
30. Şi s-au veselit ei, că s-au liniştit valurile şi Domnul i-a povăţuit pe ei la limanul dorit de ei.
31. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor !
32. Înălţaţi-L pe El în adunarea poporului şi în scaunul bătrânilor lăudaţi-L pe El,

33. Prefăcut-a râurile în pământ pustiu, izvoarele de apă în pământ însetat
34. Şi pământul cel roditor în pământ sărat, din pricina celor ce locuiesc pe el.
35. Prefăcut-a pustiul în iezer de ape, iar pământul cel fără de apă în izvoare de ape,
36. Şi a aşezat acolo pe cei flămânzi şi au zidit cetate de locuit
37. Şi au semănat ţarine şi au sădit vii şi au strâns belşug de roade
38. Şi i-a binecuvântat pe ei şi s-au înmulţit foarte şi vitele lor nu le-a împuţinat.
39. Şi iarăşi au fost împuţinaţi şi chinuiţi de apăsarea necazurilor şi a durerii.
40. Aruncat-a dispreţ asupra căpeteniilor lor şi i-a rătăcit pe ei în loc neumblat şi fără de cale.
41. Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie şi i-a pus pe ei ca pe nişte oi de moştenire.
42. Vedea-vor drepţii şi se vor veseli şi toată fărădelegea îşi va astupa gura ei.
43. Cine este înţelept va păzi acestea şi va pricepe milele Domnului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 107:

Al lui David.

1. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea ; cânta-voi şi voi lăuda întru inima mea.
2. Deşteaptă-te slava mea ! Deşteaptă-te psaltire şi alăută ! Deştepta-mă-voi dimineaţa.
3. Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi ţie între neamuri,
4. Că mai mare decât cerurile este mila Ta şi până la nori adevărul Tău.
5. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta, ca să se izbăvească cei plăcuţi ai Tăi.
6. Mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi. Dumnezeu a grăit în locul cel sfânt al Lui :
7. Înălţa-Mă-voi şi voi împărţi Sichemul şi Valea Sucot o voi măsura.
8. Al Meu este Galaad şi al Meu este Manase şi Efraim sprijinul capului Meu,
9. Iuda, legiuitorul Meu ; Moab, vas al spălării Mele ;
10. Spre Idumeea voi arunca încălţămintea Mea. Mie cei de alt neam Mi s-au supus».
11. Cine mă va duce la cetatea întărită ? Cine mă va povăţui până în Idumeea ?
12. Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi ? Oare, nu vei ieşi, Dumnezeule, cu oştirile noastre ?
13. Dă-ne nouă ajutor, ca să ieşim din necaz, că deşartă este izbăvirea cea de la oameni.
14. Cu Dumnezeu vom birui şi El va nimici pe vrăjmaşii noştri.

Psalmul 108:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. Dumnezeule, lauda mea n-o ţine sub tăcere. Că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s-au deschis.

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană şi cu cuvinte de ură m-au înconjurat şi s-au luptat cu mine în zadar.
3. În loc să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam.
4. Pus-au împotriva mea rele în loc de bune şi ură în locul iubirii mele.
5. Pune peste dânsul pe cel păcătos şi diavolul să stea de-a dreapta lui.
6. Când se va judeca să iasă osândit, iar rugăciunea lui să se prefacă în păcat.
7. Să fie zilele lui puţine şi dregătoria lui să o ia altul ;
8. Să ajungă copiii lui orfani şi femeia lui văduvă ;
9. Să fie strămutaţi copiii lui şi să cerşească ; să fie scoşi din curţile caselor lor ;
10. Să smulgă cămătarul toată averea lui ; să răpească străinii ostenelile lui ;
11. Să nu aibă sprijinitor şi nici orfanii lui miluitor ;
12. Să piară copiii lui şi într-un neam să se stingă numele lui ;
13. Să se pomenească fărădelegea părinţilor lui înaintea Domnului şi păcatul maicii lui să nu se şteargă ;
14. Să fie înaintea Domnului pururea şi să piară de pe pământ pomenirea lui, pentru că nu şi-a adus aminte să facă milă.
15. Şi a prigonit pe cel sărman, pe cel sărac şi pe cel smerit cu inima, ca să-l omoare.
16. Şi a iubit blestemul şi va veni asupra lui ; şi n-a voit binecuvântarea şi se va îndepărta de la el.
17. Şi s-a îmbrăcat cu blestemul ca şi cu o haină şi a intrat ca apa înlăuntrul lui şi ca untdelemnul în oasele lui.
18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă şi ca un brâu cu care pururea se încinge.
19. Aceasta să fie răsplata celor ce mă clevetesc pe mine înaintea Domnului şi grăiesc rele împotriva sufletului meu.
20. Dar Tu, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele Tău, că bună este mila Ta.

21. Izbăveşte-mă, că sărac şi sărman sunt eu şi inima mea s-a tulburat înlăuntrul meu.
22. Ca umbra ce se înclină m-am trecut ; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.
23. Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului
24. Şi eu am ajuns lor ocară. M-au văzut şi au clătinat cu capetele lor.
25. Ajută-mă, Doamne Dumnezeul meu, mântuieşte-mă, după mila Ta,
26. Şi să cunoască ei că mâna Ta este aceasta şi Tu, Doamne, ai făcut-o pe ea.
27. Ei vor blestema şi Tu vei binecuvânta. Cei ce se scoală împotriva mea să se ruşineze, iar robul Tău să se veselească.
28. Să se îmbrace cei ce mă clevetesc pe mine cu ocară şi cu ruşinea lor ca şi cu un veşmânt să se învelească.
29. Lăuda-voi pe Domnul foarte cu gura mea şi în mijlocul multora Îl voi preaslăvi pe El,
30. Că a stat de-a dreapta săracului, ca să izbăvească sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a cincisprezecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne

miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Cât de mare e noianul greşelilor mele, Mântuitorule, şi mă afund cumplit în păcatele mele. Dă-mi mâna, ca lui Petru, Doamne, şi mă mântuieşte!

Slavă...

Pentru gânduri şi fapte rele am fost osândit, Mântuitorule! Dăruieşte-mi gând de pocăinţă, Dumnezeule, ca să strig: Miluieşte-mă, Bunule şi Făcătorule de bine, şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Fecioară de Dumnezeu fericită şi cu totul nevinovată, curăţeşte-mă pe mine, ticălosul, care sunt întinat şi pângărit de faptele mele cele rele şi de gândurile spurcate, Maică preacurată, preacinstită şi cu totul sfîntă şi pururea fecioară!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Tu eşti ajutorul meu şi în mânile Tale sunt; ajută-mi şi nu mă lăsa să-Ţi greşesc, că sunt rătăcit! Nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu şi nu mă trece cu vederea, că sunt bolnav, Doamne! Tu cunoşti ce-mi este de folos. Nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele! Nu mă părăsi, Doamne, nici nu Te depărta de la mine, că spre Tine am nădăjduit! Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu! Vindecă-mi sufletul, că am greşit Ţie! Mântuieşte-mă pentru mila Ta, că înaintea Ta sunt toţi cei ce au necaz pe mine! Altă scăpare n-am, Doamne, fără numai pe Tine! Să se ruşineze dar, toţi cei ce se scoală asupra mea şi cei ce caută sufletul meu ca să-l piardă! Că numai Tu singur eşti puternic, Doamne, întru toate, şi a Ta este slava, în vecii vecilor. Amin!

Catisma a şaisprezecea

Psalmul 109:

Al lui David.

1. Zis-a Domnul Domnului Meu : «Şezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale».
2. Toiagul puterii Tale ţi-l va trimite Domnul din Sion, zicând : «Stăpâneşte în mijlocul vrăjmaşilor Tăi.
3. Cu Tine este poporul Tău în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinţilor Tăi. Din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut».
4. Juratu-S-a Domnul şi nu-I va părea rău : «Tu eşti preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec».
5. Domnul este de-a dreapta Ta ; sfărâmat-a în ziua mâniei Sale împăraţi.
6. Judeca-va între neamuri ; va umple totul de ruini ; va zdrobi capetele multora pe pământ.
7. Din pârâu pe cale va bea ; pentru aceasta va înălţa capul.

Psalmul 110:

Scris pe vremea lui Neemia.

1. Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepţi şi în adunare.
2. Mari sunt lucrurile Domnului şi potrivite tuturor voilor Lui.
3. Laudă şi măreţie este lucrul Lui şi dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.
4. Pomenire a făcut de minunile Sale. Milostiv şi îndurat este Domnul.
5. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul ; aduceţi-vă aminte în veac de legământul Lui.

6. Tăria lucrurilor Sale a vestit-o poporului Său, ca să le dea lor moştenirea neamurilor.
7. Lucrurile mâinilor Lui adevăr şi judecată. Adevărate sunt toate poruncile Lui,
8. Întărite în veacul veacului, făcute în adevăr şi dreptate.
9. Izbăvire a trimis poporului Său ; poruncit-a în veac legământul Său ; sfânt şi înfricoşător este numele Lui.
10. Începutul înţelepciunii este frica de Domnul ; înţelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Psalmul 111:

Scris pe vremea lui Neemia.

1. Fericit bărbatul care se teme de Domnul ; întru poruncile Lui va voi foarte.
2. Puternică va fi pe pământ seminţia Lui ; neamul drepţilor se va binecuvânta.
3. Slavă şi bogăţie în casa lui şi dreptatea lui rămâne în veacul veacului.
4. Răsărit-a în întuneric lumină drepţilor, Cel milostiv, îndurat şi drept.
5. Bun este bărbatul care se îndură şi împrumută ; îşi rânduieşte vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clinti.
6. Întru pomenire veşnică va fi dreptul ; de vorbire de rău nu se va teme.
7. Gata este inima lui a nădăjdui în Domnul ; întărită este inima lui, nu se va teme, până ce va ajunge să dispreţuiască pe vrăjmaşii săi.
8. Risipit-a, dat-a săracilor ; dreptatea lui rămâne în veacul veacului.
9. Puterea lui se va înălţa întru slavă.
10. Păcătosul va vedea şi se va mânia, va scrâşni din dinţi şi se va topi. Pofta păcătoşilor va pieri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 112:

Aliluia.

1. Lăudaţi, tineri, pe Domnul, lăudaţi numele Domnului.
2. Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac.
3. De la răsăritul soarelui până la apus, lăudat este numele Domnului.
4. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui.
5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru, Cel ce locuieşte întru cele înalte
6. Şi spre cele smerite priveşte, În cer şi pe pământ ?
7. Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac şi ridică din gunoi pe cel sărman,
8. Ca să-l aşeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului Său.
9. Cel ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

Psalmul 113:

Aliluia.

1. La ieşirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob dintr-un popor barbar,

2. Ajuns-a Iuda sfinţirea Lui, Israel stăpânirea Lui.
3. Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.
4. Munţii au săltat ca berbecii şi dealurile ca mieii oilor.
5. Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit ? Şi ţie Iordane, că te-ai întors înapoi ?
6. Munţilor, că aţi săltat ca berbecii şi dealurilor, ca mieii oilor ?
7. De faţa Domnului s-a cutremurat pământul, de faţa Dumnezeului lui Iacob,
8. Care a prefăcut stânca în iezer, iar piatra în izvoare de apă.
9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău se cuvine slavă, pentru mila Ta şi pentru adevărul Tău,
10. Ca nu cumva să zică neamurile : «Unde este Dumnezeul lor ?»
11. Dar Dumnezeul nostru e în cer ; în cer şi pe pământ toate câte a voit a făcut.
12. Idolii neamurilor sunt argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti :
13. Gură au şi nu vor grăi ; ochi au şi nu vor vedea ;
14. Urechi au şi nu vor auzi ; nări au şi nu vor mirosi ;
15. Mâini au şi nu vor pipăi ; picioare au şi nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.
16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei şi toţi cei ce se încred în ei.
17. Casa lui Israel a nădăjduit în Domnul ; ajutorul lor şi apărătorul lor este.
18. Casa lui Aaron a nădăjduit în Domnul ; ajutorul lor şi apărătorul lor este.
19. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit în Domnul ; ajutorul lor şi apărătorul lor este.
20. Domnul şi-a adus aminte de noi şi ne-a binecuvântat pe noi ; a binecuvântat casa lui Israel, a binecuvântat casa lui Aaron,
21. A binecuvântat pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici împreună cu cei mari.

22. Sporească-vă Domnul pe voi, pe voi şi pe copiii voştri !
23. Binecuvântaţi să fiţi de Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.
24. Cerul cerului este al Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.
25. Nu morţii Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici toţi cei ce se coboară în iad,
26. Ci noi, cei vii, vom binecuvânta pe Domnul de acum şi până în veac.

Psalmul 114:

Aliluia.

1. Iubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele,
2. Că a plecat urechea Lui spre mine şi în zilele mele Îl voi chema.
3. Cuprinsu-m-au durerile morţii, primejdiile iadului m-au găsit ; necaz şi durere am aflat
4. Şi numele Domnului am chemat : «O, Doamne, izbăveşte sufletul meu !»
5. Milostiv este Domnul şi drept şi Dumnezeul nostru miluieşte.
6. Cel ce păzeşte pe prunci este Domnul ; umilit am fost şi m-am izbăvit.
7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ţi-a făcut ţie bine ;
8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi şi picioarele mele de la cădere.
9. Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pământul celor vii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 115:

Aliluia.

1. Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte.
2. Eu am zis întru uimirea mea : «Tot omul este mincinos !»
3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie ?
4. Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.
5. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Său.
6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.
7. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale ; rupt-ai legăturile mele.
8. Ţie-ţi voi aduce jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema.
9. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui,
10. În curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Psalmul 116:

Aliluia.

1. Lăudaţi pe Domnul toate neamurile ; lăudaţi-L pe El toate popoarele ;
2. Că s-a întărit mila Lui peste noi şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Psalmul 117:

Aliluia.

1. Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.
2. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui.
3. Să zică, dar, casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila Lui.
4. Să zică, dar, toţi cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui.
5. În necaz am chemat pe Domnul şi m-a auzit şi m-a scos întru desfătare.
6. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.
7. Domnul este ajutorul meu şi eu voi privi cu bucurie pe vrăjmaşii mei.
8. Mai bine este a Te încrede în Domnul, decât a Te încrede în om.
9. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii.
10. Toate neamurile m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.
11. Înconjurând m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.
12. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.
13. Împingându-mă m-au împins să cad, dar Domnul m-a sprijinit.
14. Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre izbăvire.
15. Glas de bucurie şi de izbăvire în corturile drepţilor : «Dreapta Domnului a făcut putere,
16. Dreapta Domnului m-a înălţat, dreapta Domnului a făcut putere !»

17. Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi povesti lucrurile Domnului.
18. Certând m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat.
19. Deschideţi-mi mie porţile dreptăţii, intrând în ele voi lăuda pe Domnul.
20. Aceasta este poarta Domnului ; drepţii vor intra prin ea.
21. Te voi lăuda, că m-ai auzit şi ai fost mie spre izbăvire.
22. Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.
23. De la Domnul s-a făcut aceasta şi minunată este în ochii noştri.
24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea.
25. O, Doamne, mântuieşte ! O, Doamne, sporeşte !
26. Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului ; binecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului.
27. Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Tocmiţi sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului.
28. Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi lăuda ; Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi înălţa. Te voi lăuda că m-ai auzit şi ai fost mie spre mântuire.
29. Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a şaisprezecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Altă lume te aşteaptă, suflete, şi Judecătorul, Care va să vădească cele ascunse şi rele ale tale. Deci nu rămâne în acestea de aici, ci apucă mai înainte şi strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte !

Slavă...

Pentru că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitorule, şi de rănile greşelilor fără de număr, rogu-mă Ţie, Milostive Hristoase, Doctorul celor bolnavi, cercetează-mă, tămăduieşte-mă şi mă mântuieşte!

Şi acum...

Suflete al meu, pentru ce zaci în lene şi fără de grijă? De ce nu porţi grija de relele ce ai făcut în această viaţă? Sileşte-te şi te îndreptează până nu-ţi închide Domnul uşa. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Preacurată Stăpână, nădejdea deznădăjduiţilor, mântuieşte-mă pe mine, cel ce am greşit mult!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, Cel ce întru cele de sus locuieşti şi spre cele smerite priveşti şi cu ochiul Tău cel a toate văzător cauţi spre toată zidirea, înaintea Ta am plecat grumazul sufletului şi al trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor : întinde mâna Ta cea nevăzută din sfânt locaşul Tău şi ne binecuvintează pe noi toţi ! Iartă-ne greşeala cea de voie şi cea fără de voie, cea cu cuvântul sau cu fapta. Dăruieşte-ne nouă, Doamne, umilinţă, dăruieşte-ne lacrimi duhovniceşti din tot sufletul, pentru spălarea păcatelor noastre cele

multe ! Dăruieşte mila Ta cea mare peste toată lumea Ta şi peste noi, nevrednicii robii Tăi ! Că binecuvântat şi preaslăvit este numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Catisma a şaptesprezecea

Psalmul 118:

Aliluia.

1. Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.
2. Fericiţi cei ce păzesc poruncile Lui şi-L caută cu toată inima lor,
3. Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.
4. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.
5. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale !
6. Atunci nu mă voi ruşina când voi căuta spre toate poruncile Tale.
7. Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăţ judecăţile dreptăţii Tale.
8. Îndreptările Tale voi păzi ; nu mă părăsi până în sfârşit.
9. Prin ce îşi va îndrepta tânărul calea sa ? Prin păzirea cuvintelor Tale.
10. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine ; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.
11. În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc ţie.
12. Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.
13. Cu buzele am rostit toate judecăţile gurii Tale.
14. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat ca de toată bogăţia.
15. La poruncile Tale voi cugeta şi voi cunoaşte căile Tale.
16. La îndreptările Tale voi cugeta şi nu voi uita cuvintele Tale.
17. Răsplăteşte robului Tău ! Voi trăi şi voi păzi poruncile Tale.

18. Deschide ochii mei şi voi cunoaşte minunile din legea Ta.
19. Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.
20. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăţilor Tale, în toată vremea.
21. Certat-ai pe cai mândri ; blestemaţi sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.
22. Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.
23. Pentru că au şezut căpeteniile şi pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.
24. Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.
25. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu ; viază-mă, după cuvântul Tău.
26. Vestit-am căile mele şi m-ai auzit ; învaţă-mă îndreptările Tale.
27. Fă să înţeleg calea îndreptărilor Tale şi voi cugeta la minunile Tale.
28. Istovitu-s-a sufletul meu de supărare ; întăreşte-mă întru cuvintele Tale.
29. Depărtează de la mine calea nedreptăţii şi cu legea Ta mă miluieşte.
30. Calea adevărului am ales şi judecăţile Tale nu le-am uitat.
31. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă ruşinezi.
32. Pe calea poruncilor Tale am alergat când ai lărgit inima mea.
33. Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale şi o voi păzi pururea.
34. Înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi cu toată inima mea.
35. Povăţuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile Tale şi nu la lăcomie.
37. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciunea ; în calea Ta viază-mă.
38. Împlineşte robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.
39. Îndepărtează ocara, de care mă tem, căci judecăţile Tale sunt bune.
40. Iată, am dorit poruncile Tale ; întru dreptatea Ta viază-mă.
41. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău,
42. Şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.
43. Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit,
44. Şi voi păzi legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului.
45. Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.
46. Am vorbit despre mărturiile Tale, înaintea împăraţilor, şi nu m-am ruşinat.
47. Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.
48. Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit şi am cugetat la îndreptările Tale.
49. Adu-Ţi aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.
50. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat.
51. Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.
52. Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m-am mângâiat.
53. Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoşilor, care părăsesc legea Ta.
54. Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

55. Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta.
56. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.
57. Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.
58. Rugatu-m-am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântul Tău.
59. Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.
60. Gata am fost şi nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.
61. Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.
62. La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecăţile dreptăţii Tale.
63. Părtaş sunt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc poruncile Tale.
64. De mila Ta, Doamne, este plin pământul ; îndreptările Tale mă învaţă.
65. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.
66. Învaţă-mă bunătatea, învăţătura şi cunoştinţa, că în poruncile Tale am crezut.
67. Mai înainte de a fi umilit, am greşit ; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.
68. Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta, învaţă-mă îndreptările Tale.
69. Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.
70. Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.
71. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăţ îndreptările Tale.
72. Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur şi argint.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

73. Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi voi învăţa poruncile Tale.

74. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

75. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecăţile Tale şi întru adevăr m-ai smerit.

76. Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

77. Să vină peste mine îndurările Tale şi voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

78. Să se ruşineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptăţit ; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

79. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine şi cei ce cunosc mărturiile Tale.

80. Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă ruşinez.

81. Se topeşte sufletul meu după mântuirea Ta ; în cuvântul Tău am nădăjduit.

82. Sfârşitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând : «Când mă vei mângâia ?»

83. Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt zilele robului Tău ? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc ?

85. Spusu-mi-au călcătorii de lege deşertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.
86. Toate poruncile Tale sunt adevăr ; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă !
87. Puţin a fost de nu m-am sfârşit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.
88. După mila Ta viază-mă şi voi păzi mărturiile gurii mele.
89. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer ;
90. În neam şi în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul şi rămâne.
91. După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare ţie.
92. De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit întru necazul meu.
93. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.
94. Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat.
95. Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.
96. La tot lucrul desăvârşit am văzut sfârşit, dar porunca Ta este fără de sfârşit.
97. Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.
98. Mai mult decât pe vrăjmaşii mei m-ai înţelepţit cu porunca Ta, că în veac a mea este.
99. Mai mult decât învăţătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.
100. Mai mult decât bătrânii am înţeles, că poruncile Tale am căutat.
101. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.
102. De la judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.
103. Cât sunt de dulci limbii mele, cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea !

104. Din poruncile Tale m-am făcut priceput ; pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii.
105. Făclie picioarelor mele este legea Ta şi lumină cărărilor mele.
106. Juratu-m-am şi m-am hotărât să păzesc judecăţile dreptăţii Tale.
107. Umilit am fost până în sfârşit : Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.
108. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoieşte-le Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă.
109. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea şi legea Ta n-am uitat.
110. Pusu-mi-au păcătoşii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.
111. Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.
112. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac spre răsplătire.
113. Pe călcătorii de lege am urât şi legea Ta am iubit.
114. Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.
115. Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi şi voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.
116. Apără-mă, după cuvântul Tău, şi mă viază şi să nu-mi dai de ruşine aşteptarea mea.
117. Ajută-mă şi mă voi mântui şi voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.
118. Defăimat-ai pe toţi cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.
119. Socotit-am călcători de lege pe toţi păcătoşii pământului ; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.
120. Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecăţile Tale m-am temut.
121. Făcut-am judecată şi dreptate ; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

122. Primeşte pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.
123. Sfârşitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta şi după cuvântul dreptăţii Tale.
124. Fă cu robul Tău, după mila Ta, şi îndreptările Tale mă învaţă.
125. Robul Tău sunt eu ; înţelepţeşte-mă şi voi cunoaşte mărturiile Tale.
126. Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.
127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul şi topazul.
128. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.
129. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.
130. Arătarea cuvintelor Tale luminează şi înţelepţeşte pe prunci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
131. Gura mea am deschis şi am aflat, că de poruncile Tale am dorit.
132. Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata Ta, faţă de cei ce iubesc numele Tău.
133. Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, şi să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

134. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale.
135. Faţa Ta arat-o robului Tău şi mă învaţă poruncile Tale.
136. Izvoare de apă s-au coborât din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.
137. Drept eşti, Doamne, şi drepte sunt judecăţile Tale.
138. Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale şi cu tot adevărul.
139. Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmaşii mei.
140. Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte şi robul Tău l-a iubit pe el.
141. Tânăr sunt eu şi defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.
142. Dreptatea Ta este dreptate în veac şi legea Ta adevărul.
143. Necazuri şi nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.
144. Drepte sunt mărturiile Tale, în veac ; înţelepţeşte-mă şi voi fi viu.
145. Strigat-am cu toată inima mea : Auzi-mă, Doamne ! Îndreptările Tale voi căuta.
146. Strigat-am către Tine, mântuieşte-mă, şi voi păzi mărturiile Tale.
147. Din zori m-am sculat şi am strigat ; întru cuvintele Tale am nădăjduit.
148. Deschis-am ochii mei dis-de-dimineaţă, ca să cuget la cuvintele Tale.
149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta ; după judecata Ta mă viază.
150. Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.
151. Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate poruncile Tale sunt adevărul.
152. Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

153. Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea Ta n-am uitat.
154. Judecă pricina mea şi mă izbăveşte ; după cuvântul Tău, fă-mă viu.
155. Departe de păcătoşi este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.
156. Îndurările Tale multe sunt Doamne ; după judecata Ta mă viază.
157. Mulţi sunt cei ce mă prigonesc şi mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.
158. Văzut-am pe cei nepricepuţi şi mă sfârşeam, că n-au păzit cuvintele Tale.
159. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne ; întru mila Ta mă viază.
160. Începutul cuvintelor Tale este adevărul şi veşnice toate judecăţile dreptăţii Tale.
161. Căpeteniile m-au prigonit în zadar ; iar de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea.
162. Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.
163. Nedreptatea am urât şi am dispreţuit, iar legea Ta am iubit.
164. De şapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecăţile dreptăţii Tale.
165. Pace multă au cei ce iubesc legea Ta şi nu se smintesc.
166. Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit.
167. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale şi le-a iubit foarte.
168. Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.
169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne ; după cuvântul Tău mă înţelepţeşte.
170. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne ; după cuvântul Tău mă izbăveşte.

171. Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învăţat îndreptările Tale.

172. Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

173. Mâna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales.

174. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale îmi vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută ; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a saptesprezecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Greşit-am Ţie, Mântuitorule, ca şi fiul cel pierdut! Dar primeşte-mă, Părinte, pe mine, cel ce mă pocăiesc, şi mă miluieşte, Dumnezeule!

Slavă...

Ca glasul vameşului strig Ţie, Mântuitorule: milostiv fii mie, ca şi aceluia, şi mă miluieşte, Dumnezeule !

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu, să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce am trebuinţă de ajutorul Tău, că spre tine a nădăjduit sufletul meu, miluieşte-mă !

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Atotputernice şi Făcătorule a toate, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul milei, Cel ce ai zidit pe om din pământ şi l-ai arătat după chipul şi asemănarea Ta, ca şi prin el să se slăvească pe pământ marea cuviinţă a numelui Tău şi care fiind căzut prin călcarea poruncii Tale, l-ai zidit iarăşi a doua oară, spre mai bine, prin Hristosul Tău, şi l-ai suit la ceruri, îţi mulţumesc, că ai înmulţit spre mine slava Ta. Şi nu m-ai dat vrăjmaşilor mei, care caută să mă tragă cu totul în jos, în prăpastia iadului, nici nu m-ai lăsat să pier întru fărădelegile mele.

Deci acum, mult-Milostive şi Iubitorule de bine, Doamne, Cel ce nu voieşti moartea păcătosului, ci aştepţi întoarcerea lui, ca să-l primeşti, Cel ce ridici pe oamenii cei căzuţi şi tămăduieşti pe cei zdrobiţi, întoarce-mă şi pe mine la pocăinţă şi căzut fiind, mă ridică, şi zdrobit fiind, mă vindecă. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale şi de bunătatea Ta cea veşnică şi nemărginită şi uită fărădelegile mele cele nenumărate pe care le-am săvârşit cu cuvântul şi cu fapta şi cu gândul; dezleagă împietrirea inimii mele şi-mi dă lacrimi de umilinţă pentru curăţirea întinăciunii cugetului meu! Ascultă, Doamne! Ia aminte, Iubitorule de oameni! Milostiveşte-Te, îndură-Te, şi izbăveşte ticălosul meu suflet de tirania patimilor ce domnesc în mine! Să nu mă mai bântuiască păcatul şi diavolul cel vrăjmaş să nu mă mai vatăme, nici să mă mai ducă la voile lui, ci răpeşte-mă cu mâna Ta cea tare de sub stăpânirea lui şi împărăţeşte Tu întru mine, Bunule şi Iubitorule de oameni, Doamne. Să fiu

cu totul al Tău, binevoind să vieţuiesc de acum după voia Ta !

Prin negrăita Ta bunătate dă-mi curăţire inimii, pază gurii, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, linişte puterilor mele sufleteşti, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă-răbdare, bunătate, blândeţe, credinţă nefăţarnică şi înfrânare prea cuprinzătoare, şi mă umple de roadele tuturor bunătăţilor cu darul Preasfântului Tău Duh. Să nu mă iei la jumătatea zilelor mele, nici să-mi răpeşti sufletul neindreptat şi nepregătit; ci fă-mă desăvârşit cu desăvârşirea Ta şi aşa mă scoate din viaţa aceasta, că trecând cu darul Tău fără de opreală începătoriile şi stăpânirile întunericului, să văd şi eu frumuseţea cea negrăită a slavei Tale celei neapropiate, împreună cu toţi sfinţii Tăi, întru care s-a preaslăvit şi s-a cinstit, întru tot cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, în veci. Amin.

Catisma a optsprezecea

Psalmul 119:

O cântare a treptelor.

1. Către Domnul am strigat când m-am necăjit şi m-a auzit.
2. Doamne, izbăveşte sufletul meu de buzele nedrepte şi de limba vicleană.
3. Ce se va da ţie şi ce vei câştiga de la limba vicleană ?
4. Săgeţi ascuţite cu cărbuni aprinşi trase de Cel puternic.
5. Vai mie, că pribegia mea s-a prelungit, că locuiesc în corturile lui Chedar !
6. Mult a pribegit sufletul meu.
7. Cu cei ce urau pacea, făcător de pace eram ; când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

Psalmul 120:

O cântare a treptelor

1. Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.
2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.
3. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce păzeşte.
4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzeşte pe Israel.
5. Domnul te va păzi pe tine, Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta.
6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul ; păzi-va sufletul tău.
8. Domnul va păzi intrarea ta ieşirea ta de acum şi până în veac.

Psalmul 121:

O cântare a treptelor.

1. Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie : «În casa Domnului vom merge !»
2. Stăteau picioarele noastre în curţile tale, Ierusalime !
3. Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porţi sunt strâns-unite.
4. Că acolo s-au suit seminţiile, seminţiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.
5. Că acolo s-au aşezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David.
6. Rugaţi-vă pentru pacea Ierusalimului şi pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine.
7. Să fie pace în întăriturile tale şi îndestulare în turnurile tale.
8. Pentru fraţii mei şi pentru vecinii mei grăiam despre tine pace.
9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune ţie.

Psalmul 122:

O cântare a treptelor.

1. Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei.
2. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se va milostivi spre noi.
3. Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare,
4. Că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.

Psalmul 123:

O cântare a treptelor.

1. De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel !
2. De n-ar fi fost Domnul cu noi, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,
3. De vii ne-ar fi înghiţit pe noi, când s-a aprins mânia lor împotriva noastră.
4. Apa ne-ar fi înecat pe noi, şuvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.
5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri înspăimântătoare.
6. Binecuvântat este Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vânare dinţilor lor.
7. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din cursa vânătorilor ; cursa s-a sfărâmat şi noi ne-am izbăvit.
8. Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 124:

O cântare a treptelor.

1. Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului ; nu se va clătina în veac cel ce locuieşte în Ierusalim.
2. Munţi sunt împrejurul lui şi Domnul împrejurul poporului Său, de acum şi până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor peste soarta drepţilor, ca să nu-şi întindă drepţii întru fărădelegi mâinile lor.
4. Fă bine, Doamne, celor buni şi celor drepţi cu inima ;
5. Iar pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace peste Israel !

Psalmul 125:

O cântare a treptelor.

1. Când a întors Domnul robia Sionului ne-am umplut de mângâiere.
2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră şi limba noastră de veselie ; atunci se zicea între neamuri : «Mari lucruri a făcut Domnul cu ei !»
3. Mari lucruri a făcut Domnul cu noi : ne-a umplut de bucurie.
4. Întoarce, Doamne, robia noastră, cum întorci pâraiele spre miazăzi.
5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.
6. Mergând mergeau şi plângeau, aruncând seminţele lor, dar venind vor veni cu bucurie, ridicând snopii lor.

Psalmul 126:

O cântare a treptelor.

1. De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc ; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzeşte.
2. În zadar vă sculaţi dis-de-dimineaţă, în zadar vă culcaţi târziu, voi care mâncaţi pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiţi ai Săi.
3. Iată, fiii sunt moştenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui.
4. Precum sunt săgeţile în mâna celui viteaz, aşa sunt copiii părinţilor tineri.

5. Fericit este omul care-şi va umple casa de copii ; nu se va ruşina când va grăi cu vrăjmaşii săi în poartă.

Psalmul 127:

O cântare a treptelor.

1. Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.
2. Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit eşti ; bine-ţi va fi !
3. Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale ; fiii tăi ca nişte vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.
4. Iată, aşa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.
5. «Te va binecuvânta Domnul din Sion şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.
6. Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel !

Psalmul 128:

O cântare a treptelor

1. De multe ori s-au luptat cu mine din tinereţile mele, să spună Israel !
2. De multe ori s-au luptat cu mine, din tinereţile mele şi nu m-au biruit.
3. Spatele mi-au lovit păcătoşii, întins-au nelegiuirea lor ;
4. Dar Domnul Cel drept a tăiat grumajii păcătoşilor.
5. Să se ruşineze şi să se întoarcă înapoi toţi cei ce urăsc Sionul.
6. Facă-se ca iarba de pe acoperişuri, care, mai înainte de a fi smulsă, s-a uscat,
7. Din care nu şi-a umplut mâna lui secerătorul şi sânul său, cel ce adună snopii,
8. Şi trecătorii nu vor zice : «Binecuvântarea Domnului fie peste voi !» sau : «Vă binecuvântăm în numele Domnului !»

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 129:

O cântare a treptelor.

1. Dintru adâncuri am strigat către Tine ; Doamne ! Doamne, auzi glasul meu !
2. Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.
3. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi ?
4. Că la Tine este milostivirea.
5. Pentru numele Tău, Te-am aşteptat, Doamne ; aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău,
6. Nădăjduit-a sufletul meu în Domnul, din straja dimineţii până în noapte. Din straja dimineţii să nădăjduiască Israel spre Domnul.
7. Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El
8. Şi El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Psalmul 130:

O cântare a treptelor.

1. Doamne, nu s-a mândrit inima mea, nici nu s-au înălţat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri mari, nici după lucruri mai presus de mine,

2. Dimpotrivă, mi-am smerit şi mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc înţărcat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu.
3. Să nădăjduiască Israel în Domnul, de acum şi până în veac !

Psalmul 131:

O cântare a treptelor.

1. Adu-ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţile lui.
2. Cum s-a jurat Domnului şi a făgăduit Dumnezeului lui Iacob :
3. Nu voi intra în locaşul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă,
4. Nu voi da somn ochilor mei şi genelor mele dormitare şi odihnă tâmplelor mele,
5. Până ce nu voi afla loc Domnului, locaş Dumnezeului lui Iacob.
6. Iată am auzit de chivotul legii ; în Efrata l-am găsit, în ţarina lui Iaar.
7. Intra-vom în locaşurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui.
8. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii Tale.
9. Preoţii Tăi se vor îmbrăca cu dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.
10. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci faţa unsului Tău.
11. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul şi nu-l va lepăda : «Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău,
12. De vor păzi fiii tăi legământul Meu şi mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăţa pe ei şi fiii lor vor şedea până în veac pe scaunul tău».
13. Că a ales Domnul Sionul şi l-a ales ca locuinţă Lui.

14. «Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el.
15. Roadele lui le voi binecuvânta foarte ; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine.
16. Pe preoţii lui îi voi îmbrăca cu izbăvire şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura.
17. Acolo voi face să răsară puterea lui David, gătit-am făclie unsului Meu.
18. Pe vrăjmaşii lui îi voi îmbrăca cu ruşine, iar pe dânsul va înflori sfinţenia Mea».

Psalmul 132:

Un psalm al lui David. O cântare a treptelor.

1. Iată acum ce este bun şi ce este frumos, decât numai a locui fraţii împreună !
2. Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veşmintelor lui.
3. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munţii Sionului, că unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvântarea şi viaţa până în veac.

Psalmul 133:

O cântare a treptelor.

1. Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.
2. Noaptea ridicaţi mâinile voastre spre cele sfinte şi binecuvântaţi pe Domnul.
3. Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a optsprezecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Mai înainte de a mă osândi, Doamne, Doamne al meu, dă-mi întoarcere şi îndreptare de păcatele mele cele multe ! Dă-mi umilinţă duhovnicească, ca să strig către Tine: Dumnezeul meu cel milostiv şi iubitor de oameni, miluieşte-mă!

Slavă...

Dobitoacelor celor fără de minte asemănându-mă eu, păcătosul, m-am făcut deopotrivă cu ele; dăruieşte-mi întoarcere Hristoase, ca să iau de la Tine mare milă!

Şi acum...

Nu-ţi întoarce, stăpână, faţa ta de la mine, cel ce mă rog ţie, ci ca o Maică milostivă a înduratului Dumnezeu, sârguieşte de-mi dăruieşte să mă pocăiesc, mai înainte de sfârşit, ca să mă mântuiesc prin tine. Că tu, Doamna mea, eşti mântuirea mea şi nădejdea mea cea neînfruntată.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, nu mă mustra cu mânia Ta, şi cu urgia Ta nu mă certa! Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu celui viu, miluieşte-mă pe mine păcătosul, săracul, golul, leneşul, nepăsătorul, lipsitul, ticălosul, desfrânatul şi preadesfrânatul, care mă tăvălesc în păcate împotriva firii; întinatul, nerecunoscătorul, nemilostivul, împietritul, beţivul, aprinsul, obraznicul, îndrăzneţul, cel fără de răspuns şi nevrednic de iubirea Ta de oameni, dar vrednic de tot chinul şi de gheenă şi de pedeapsă. Deci, pentru atâta mulţime de greşeli ale mele, izbăvitorule, nu mă pune sub mulţimea chinurilor, ci mă miluieşte, că sunt neputincios şi cu sufletul şi cu trupul, cu judecata şi cu gândul, şi mă mântuieşte pe mine nevrednicul robul Tău, cu judecăţile care ştii, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu, şi ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie. Că binecuvântat eşti în vecii veciior. Amin!

Catisma a nouăsprezecea

Psalmul 134:

Aliluia.

1. Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi slugi pe Domnul,
2. Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru.
3. Lăudaţi pe Domnul, că este bun Domnul ; cântaţi numele Lui, că este bun.
4. Că pe Iacob şi l-a ales Domnul, pe Israel spre moştenire Lui.
5. Că eu am cunoscut că este mare Domnul şi Domnul nostru peste toţi dumnezeii.
6. Toate câte a vrut Domnul a făcut în cer şi pe pământ, în mări şi în toate adâncurile.
7. A ridicat nori de la marginea pământului ; fulgerele spre ploaie le-a făcut ; El scoate vânturile din vistieriile Sale.
8. El a bătut pe cei întâi-născuţi ai Egiptului, de la om până la dobitoc.
9. Trimis-a semne şi minuni în mijlocul tău, Egipte, lui Faraon şi tuturor robilor lui.
10. El a bătut neamuri multe şi a ucis împăraţi puternici :
11. Pe Sihon împăratul Amoreilor şi pe Og împăratul Vasanului şi toate stăpânirile Canaanului.
12. Şi a dat pământul lor moştenire, moştenire lui Israel, poporului Său.
13. Doamne, numele Tău este în veac şi, pomenirea Ta în neam şi în neam.
14. Că va judeca Domnul pe poporul Său şi de slugile Sale se va milostivi.
15. Idolii neamurilor sunt argint şi aur, lucruri făcute de mâini omeneşti.
16. Gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea.

17. Urechi au şi nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.
18. Asemenea lor să fie toţi cei care îi fac pe ei şi toţi cei ce se încred în ei.
19. Casa lui Israel, binecuvântaţi pe Domnul ; casa lui Aaron, binecuvântaţi pe Domnul ;
20. Casa lui Levi, binecuvântaţi pe Domnul ; cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pe Domnul.
21. Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuieşte în Ierusalim.

Psalmul 135:

Aliluia.

1. Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.
2. Lăudaţi pe Dumnezeul dumnezeilor, că în veac este mila Lui.
3. Lăudaţi pe Domnul domnilor, că în veac este mila Lui.
4. Singurul Care face minuni mari, că în veac este mila Lui.
5. Cel ce a făcut cerul cu pricepere, că în veac este mila Lui.
6. Cel ce a întărit pământul pe ape, că în veac este mila Lui.
7. Cel ce a făcut luminătorii cei mari, că în veac este mila Lui.
8. Soarele, spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui.
9. Luna şi stelele spre stăpânirea nopţii, că în veac este mila Lui.
10. Cel ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuţi ai lor, că în veac este mila Lui.
11. Şi a scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac este mila Lui.
12. Cu mână tare şi cu braţ înalt, că în veac este mila Lui.
13. Cel ce a despărţit Marea Roşie în două ; că în veac este mila Lui.
14. Şi a trecut pe Israel prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui.

15. Şi a răsturnat pe Faraon şi oştirea lui în Marea Roşie, că în veac este mila Lui.
16. Cel ce a trecut pe poporul Lui prin pustiu, că în veac este mila Lui.
17. Cel ce a bătut împăraţi mari, că în veac este mila Lui.
18. Cel ce a omorât împăraţi tari, că în veac este mila Lui.
19. Pe Sihon împăratul Amoreilor, că în veac este mila Lui.
20. Şi pe Og împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui.
21. Şi le-a dat pământul lor moştenire, că în veac este mila Lui.
22. Moştenire lui Israel, robul Lui, că în veac este mila Lui.
23. Că în smerenia noastră şi-a adus aminte de noi Domnul, că în veac este mila Lui.
24. Şi ne-a izbăvit pe noi de vrăjmaşii noştri, că în veac este mila Lui.
25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui.
26. Lăudaţi pe Dumnezeul cerului, că în veac este mila Lui.

Psalmul 136:

Aliluia.

1. La râul Babilonului, acolo am şezut şi am plâns, când ne-am adus aminte de Sion.
2. În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat harpele noastre.
3. Că acolo cei ce ne-au robit pe noi ne-au cerut nouă cântare, zicând : «Cântaţi-ne nouă din cântările Sionului !»
4. Cum să cântăm cântarea Domnului în pământ străin ?
5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea !
6. Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înainte Ierusalimul, ca început al bucuriei mele.
7. Adu-ţi aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua dărâmării Ierusalimului, când ziceau : «Stricaţi-l, stricaţi-l până la temeliile lui !»
8. Fiica Babilonului, ticăloasa ! Fericit este cel ce-ţi va răsplăti ţie fapta ta pe care ai făcut-o nouă.

9. Fericit este cel ce va apuca şi va lovi pruncii tăi de piatră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 137:

Al lui David.

1. Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele şi înaintea îngerilor Îţi voi cânta.
2. Închina-mă-voi în locaşul Tău cel sfânt şi voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta şi adevărul Tău ; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.
3. În orice zi Te voi chema, degrabă mă auzi ! Sporeşte în sufletul meu puterea.
4. Să Te laude pe Tine, Doamne, toţi împăraţii pământului, când vor auzi toate graiurile gurii Tale,
5. Şi să cânte în căile Domnului, că mare este slava Domnului.
6. Că înalt este Domnul şi spre cele smerite priveşte şi pe cele înalte de departe le cunoaşte.
7. De ajung la necaz, viază-mă ! Împotriva vrăjmaşilor mei ai întins mâna Ta şi m-a izbăvit dreapta Ta.
8. Domnul le va plăti lor pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac ; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Psalmul 138:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. Doamne, cercetatu-m-ai şi m-ai cunoscut.
2. Tu ai cunoscut şederea mea şi scularea mea ; Tu ai priceput gândurile mele de departe.
3. Cărarea mea şi firul vieţii mele Tu le-ai cercetat şi toate căile mele mai dinainte le-ai văzut.
4. Că încă nu este cuvânt pe limba mea
5. Şi iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate şi pe cele din urmă şi pe cele de demult ; Tu m-ai zidit şi ai pus peste mine mâna Ta.
6. Minunată este ştiinţa Ta, mai presus de mine ; este înaltă şi n-o pot ajunge.
7. Unde mă voi duce de la Duhul Tău şi de la faţa Ta unde voi fugi ?
8. De mă voi sui în cer, Tu acolo eşti. De mă voi coborî în iad, de faţă eşti.
9. De voi lua aripile mele de dimineaţă şi de mă voi aşeza la marginile mării
10. Şi acolo mâna Ta mă va povăţui şi mă va ţine dreapta Ta.
11. Şi am zis : «Poate întunericul mă va acoperi şi se va face noapte lumina dimprejurul meu».
12. Dar întunericul nu este întuneric la Tine şi noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, aşa este şi lumina ei.
13. Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecele maicii mele.
14. Te voi lăuda, că sunt o făptură aşa de minunată. Minunate sunt lucrurile Tale şi sufletul meu le cunoaşte foarte.
15. Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici fiinţa mea pe care ai urzit-o ca în cele mai de jos ale pământului.
16. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta toate se vor scrie ; zi de zi se vor săvârşi şi nici una

din ele nu va fi nescrisă.
17. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, şi foarte s-a întărit stăpânirea lor.
18. Şi-i voi număra pe ei, şi mai mult decât nisipul se vor înmulţi. M-am sculat şi încă sunt cu Tine.
19. O, de ai ucide pe păcătoşi, Dumnezeule ! Bărbaţi vărsători de sânge, depărtaţi-vă de la mine !
20. Aceştia Te grăiesc de rău, Doamne, şi vrăjmaşii Îţi hulesc numele.
21. Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât şi asupra vrăjmaşilor Tăi m-am mâhnit ?
22. Cu ură desăvârşită i-am urât pe ei şi mi s-au făcut duşmani.
23. Cercetează-mă, Doamne, şi cunoaşte inima mea ; încearcă-mă şi cunoaşte cărările mele
24. Şi vezi de este calea fărădelegii în mine şi mă îndreptează pe calea cea veşnică.

Psalmul 139:

Un psalm al lui David, mai-marelui cântăreţilor.

1. Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean şi de omul nedrept mă izbăveşte,
2. Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război.
3. Ascuţit-au limba lor ca a şarpelui ; venin de aspidă sub buzele lor.
4. Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului ; scoate-mă de la oamenii nedrepţi, care au gândit să împiedice paşii mei.
5. Pusu-mi-au cei mândri cursă mie şi funii ; curse au întins picioarelor mele ; pe cărare mi-au pus pietre de poticneală.
6. Zis-am Domnului : «Dumnezeul meu eşti Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele».
7. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război.

8. Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftei mele, pe mâna păcătosului ; viclenit-au împotriva mea ; să nu mă părăseşti, ca să nu se trufească.

9. Vârful laţului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei !

10. Să cadă peste ei cărbuni aprinşi ; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri, pe care să nu le poată răbda.

11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ ; pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire.

12. Ştiu că Domnul va face judecată celui sărac şi dreptate celor sărmani ;

13. Iar drepţii vor lăuda numele Tău şi vor locui cei drepţi în faţa Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 140:

Al lui David.

1. Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă ; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta ; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

3. Pune Doamne, strajă gurii mele şi uşă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să-mi dezvinovăţesc păcatele mele ; iar cu oamenii cei care fac fărădelege nu mă voi însoţi cu aleşii lor.
5. Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iar untdelemnul păcătoşilor să nu ungă capul meu ; că încă şi rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor.
6. Prăbuşească-se de pe stâncă judecătorii lor. Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit,
7. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.
8. Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.
9. Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie şi de smintelile celor ce fac fărădelege.
10. Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141:

Un psalm al lui David: al priceperii, când era el în peşteră. O rugăciune.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.
2. Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.
3. Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.
4. Luat-am seama de-a dreapta şi am privit şi nu era cine să mă cunoască. Pierit-a fuga de la mine şi nu este cel ce caută sufletul meu.
5. Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am : «Tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii».
6. Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte. Izbăveşte-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

7. Scoate din temniţă sufletul meu, ca să laude numele Tău, Doamne. Pe mine mă aşteaptă drepţii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Psalmul 142:

Un psalm al lui David: al priceperii, când îi prigonea pe el fiul lui.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare ; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult ; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a nouăsprezecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Mulţumindu-Ţi Ţie, Te slăvesc, Dumnezeul meu, că tuturor păcătoşilor le-ai pus la îndemână pocăinţa. Să nu mă ruşinezi, Mântuitorule, când vei veni să judeci toată lumea, nici pe mine, cel ce am făcut lucruri de ruşine !

Slavă...

Fără de număr greşindu-Ţi, pedepse nenumărate aştept, dar Tu, Dumnezeul meu, îndură-Te şi mă mântuieşte!

Şi acum...

La mulţimea milei tale alerg acum, Născătoare de Dumnezeu: dezleagă-mi lanţurile greşelilor mele!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Cel ce cu patimile Tale ai vindecat patimile mele şi cu rănile Tale ai tămăduit rănile mele, dăruieşte-mi lacrimi de umilinţă mie, celui ce mult Ţi-

am greşit! Împrumută trupului meu din mireasma trupului Tău celui de viaţa făcător şi îndulceşte sufletul meu cu cinstit Sângele Tău, de amărăciunea cu care m-a adăpat protivnicul. înalţă către Tine mintea mea cea târâtă în jos şi mă ridică din prăpastia pieirii! Că nu am pocăinţă, nu am umilinţă, nu am lacrimi de mângâiere, care întorc pe fii la moştenirea lor. Întunecat sunt la minte de patimile lumeşti, nu pot căuta spre Tine la durere, nici nu mă pot înfierbânta cu lacrimile dragostei celei către Tine. Dar, Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Vistieria bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţa desăvârşită şi înnoieşte iarăşi în mine întipărirea chipului Tău! Deşi eu Te-am părăsit, Tu însă nu mă părăsi! Ieşi de mă caută şi mă întoarce iarăşi la păşunea Ta, numărându-mă iarăşi cu oile cele alese ale turmei Tale! Hrăneşte-mă şi pe mine împreună cu dânsele, cu verdeaţa dumnezeieştilor Tale Taine, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin!

Catisma a douăzecea

Psalmul 143:

Un psalm al lui David împotriva lui Goliat.

1. Binecuvântat este Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învaţă mâinile mele la luptă şi degetele mele la război.
2. Mila mea şi Scăparea mea, Sprijinitorul meu şi Izbăvitorul meu, Apărătorul meu, şi în El am nădăjduit, Cel ce supune pe poporul meu sub mine.
3. Doamne, ce este omul că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului că-l socoteşti pe el ?
4. Omul cu deşertăciunea se aseamănă ; zilele lui ca umbra trec.
5. Doamne, pleacă cerurile şi Te pogoară, atinge-Te de munţi şi fă-i să fumege.
6. Cu fulger fulgeră-i şi-i risipeşte ! Trimite săgeţile Tale şi tulbură-i !
7. Trimite mâna Ta dintru înălţime ; scoate-mă şi mă izbăveşte de ape multe, din mâna străinilor,
8. A căror gură a grăit deşertăciune şi dreapta lor e dreapta nedreptăţii.
9. Dumnezeule, cântare nouă Îţi voi cânta ţie ; în psaltire cu zece strune Îţi voi cânta ţie,
10. Celui ce dai mântuire împăraţilor, Celui ce izbăveşti pe David, robul Tău, din robia cea cumplită.
11. Izbăveşte-mă şi mă scoate din mâna străinilor, a căror gură a grăit deşertăciune şi dreapta lor e dreapta nedreptăţii,
12. Ai căror fii sunt ca nişte odrasle tinere, crescute în tinereţile lor ; fiicele lor înfrumuseţate şi împodobite ca chipurile templului.
13. Cămările lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor cu mulţi miei, umplând drumurile când ies ;

14. Boii lor sunt graşi. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în uliţele lor.
15. Au fericit pe poporul care are aceste bunătăţi. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

Psalmul 144:

Un psalm de laudă al lui David.

1. Înălţa-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu şi voi binecuvânta numele Tău în veac şi în veacul veacului.
2. În toate zilele Te voi binecuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.
3. Mare este Domnul şi lăudat foarte şi măreţia Lui nu are sfârşit.
4. Neam şi neam vor lăuda lucrurile Tale şi puterea Ta o vor vesti.
5. Măreţia slavei sfinţeniei Tale vor grăi şi minunile Tale vor istorisi
6. Şi puterea lucrurilor Tale înfricoşătoare vor spune şi slava Ta vor povesti.
7. Pomenirea mulţimii bunătăţii Tale vor vesti şi de dreptatea Ta se vor bucura.
8. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-răbdător şi mult-milostiv.
9. Bun este Domnul cu toţi şi îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.
10. Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale şi cuvioşii Tăi să Te binecuvânteze.
11. Slava împărăţiei Tale vor spune şi de puterea Ta vor grăi.
12. Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta şi slava măreţiei împărăţiei Tale.
13. Împărăţia Ta este împărăţia tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta din neam în neam. Credincios este Domnul întru cuvintele Sale şi cuvios întru toate lucrurile Sale.

14. Domnul sprijină pe toţi cei ce cad şi îndreaptă pe toţi cei gârboviţi.
15. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc şi Tu le dai lor hrană la bună vreme.
16. Deschizi Tu mâna Ta şi de bunăvoinţă saturi pe toţi cei vii.
17. Drept este Domnul în toate căile Lui şi cuvios în toate lucrurile Lui.
18. Aproape este Domnul de toţi cei ce-L cheamă pe El, de toţi cei ce-L cheamă pe El întru adevăr.
19. Voia celor ce se tem de El o va face şi rugăciunea lor o va auzi şi-i va mântui pe dânşii.
20. Domnul păzeşte pe toţi cei ce-L iubesc pe El şi pe toţi păcătoşii îi va pierde.
21. Lauda Domnului va grăi gura mea şi să binecuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac şi în veacul veacului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 145:

Al lui Agheu şi al lui Zaharia.

1. Laudă, suflete al meu, pe Domnul.
2. Lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi.

3. Nu vă încredeţi în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este izbăvire.
4. Ieşi-va duhul lor şi se vor întoarce în pământ. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor.
5. Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nădejdea lui, în Domnul Dumnezeul lui,
6. Cel ce a făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele din ele ; Cel ce păzeşte adevărul în veac ;
7. Cel ce face judecată celor năpăstuiţi, Cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi ;
8. Domnul îndreaptă pe cei gârboviţi, Domnul înţelepţeşte orbii, Domnul iubeşte pe cei drepţi ;
9. Domnul păzeşte pe cei străini ; pe orfani şi pe văduvă va sprijini şi calea păcătoşilor o va pierde.
10. Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam şi în neam.

Psalmul 146:

Al lui Agheu şi al lui Zaharia.

1. Lăudaţi pe Domnul, că bine este a cânta ; Dumnezeului nostru plăcută Îi este cântarea.
2. Când va zidi Ierusalimul, Domnul va aduna şi pe cei risipiţi ai lui Israel ;
3. Cel ce vindecă pe cei zdrobiţi cu inima şi leagă rănile lor
4. Cel ce numără mulţimea stelelor şi dă tuturor numele lor.
5. Mare este Domnul nostru şi mare este tăria Lui şi priceperea Lui nu are hotar.
6. Domnul înalţă pe cei blânzi şi smereşte pe cei păcătoşi până la pământ.
7. Cântaţi Domnului cu cântare de laudă ; cântaţi Dumnezeului nostru în alăută ;
8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce găteşte pământului ploaie, Celui ce răsare în munţi iarbă şi verdeaţă spre slujba oamenilor ;

9. Celui ce dă animalelor hrana lor şi puilor de corb, care Îl cheamă pe El.
10. Nu în puterea calului este voia Lui, nici în cel iute la picior bunăvoinţa Lui.
11. Bunăvoinţa Domnului este în cei ce se tem de El şi în cei ce nădăjduiesc în mila Lui.

Psalmul 147:

Al lui Agheu şi al lui Zaharia.

1. Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane,
2. Că a întărit stâlpii porţilor tale, a binecuvântat pe fiii tăi, în tine.
3. Cel ce pune la hotarele tale pace şi cu fruntea grâului te-a săturat,
4. Cel ce trimite cuvântul Său pământului ; repede aleargă cuvântul Lui ;
5. Cel ce dă zăpada ca lâna, Cel ce presară negura ca cenuşa,
6. Cel ce aruncă gheaţa Lui, ca bucăţelele de pâine ; gerul Lui cine-l va suferi ?
7. Va trimite cuvântul Lui şi le va topi ; va sufla Duhul Lui şi vor curge apele.
8. Cel ce vesteşte cuvântul Său lui Iacob, îndreptările şi judecăţile Sale lui Israel.
9. N-a făcut aşa oricărui neam şi judecările Sale nu le-a arătat lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 148:

Al lui Agheu şi al lui Zaharia

1. Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi-L pe El întru cele înalte.
2. Lăudaţi-L pe El toţi îngerii Lui, lăudaţi-L pe El toate puterile Lui.
3. Lăudaţi-L pe El soarele şi luna, lăudaţi-L pe El toate stelele şi lumina.
4. Lăudaţi-L pe El cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri,
5. Să laude numele Domnului, că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit.
6. Pusu-le-ai pe ele în veac şi în veacul veacului ; lege le-a pus şi nu o vor trece.
7. Lăudaţi pe Domnul toţi cei de pe pământ, balaurii şi toate adâncurile ;
8. Focul, grindina, zăpada, gheaţa, viforul, toate îndepliniţi cuvântul Lui ;
9. Munţii şi toate dealurile, pomii cei roditori şi toţi cedrii ;
10. Fiarele şi toate animalele, târâtoarele şi păsările cele zburătoare ;
11. Împăraţii pământului şi toate popoarele, căpeteniile şi toţi judecătorii pământului ;
12. Tinerii şi fecioarele, bătrânii cu tinerii,
13. Să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălţat. Lauda Lui pe pământ şi în cer.
14. Şi va înălţa puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149:

Aliluia.

1. Cântaţi Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioşi.
2. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el şi fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.
3. Să laude numele Lui în horă ; în timpane şi în psaltire să-I cânte Lui.
4. Că iubeşte Domnul poporul Său şi va învăţa pe cei blânzi şi-i va izbăvi.
5. Se vor lăuda cuvioşii întru slavă şi se vor bucura în aşternuturile lor.
6. Laudele Domnului în gura lor şi săbii cu două tăişuri în mâinile lor,
7. Ca să se răzbune pe neamuri şi să pedepsească pe popoare,
8. Ca să lege pe împăraţii lor în obezi şi pe cei slăviţi ai lor în cătuşe de fier,
9. Ca să facă între dânşii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Săi.

Psalmul 150:

Aliluia.

1. Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui ; lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.
2. Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui ; lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.
3. Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă ; lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută.
4. Lăudaţi-L pe El în timpane şi în horă ; lăudaţi-L pe El în strune şi organe.
5. Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare ; lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare.
6. Toată suflarea să laude pe Domnul !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După catisma a douăzecea:

Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă... Şi acum... Tatăl nostru...

Apoi troparele:

Plinirea tuturor bunătăţilor Tu eşti, Hristoase al meu ; umple-mi de bucurie şi de veselie sufletul şi mă mântuieşte, ca un mult-milostiv.

Slavă...

De am şi greşit, Dumnezeule, Mântuitorul meu, înaintea Ta dar alt Dumnezeu afară de Tine nu ştiu şi la milostivirea Ta nădăjduiesc. Primeşte-mă dar pe mine, cel ce mă întorc, Milostive Părinte şi Fiule Unule-Născut şi Duhule Sfânt, ca pe fiul cel pierdut şi mă mântuieşte!

Şi acum...

Altă scăpare şi sprijin tare afară de tine nu ştiu, stăpână! Deci, ca ceea ce ai îndrăzneală către Cel ce S-a născut din tine, ajută-mi şi mă miluieşte pe mine, robul Tău!

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluieşte-mă pe mine păcătosul şi-mi iartă mie, nevrednicului robului Tău, câte Ţi-am greşit în toată vremea vieţii mele până acum şi orice am păcătuit ca un om, cu voie sau fără de voie, cu lucrul sau cu cuvântul, cu mintea sau cu gândul, din nesocotinţă sau din înfumurare, din multă trândăvie sau din lenevie: ori de m-am jurat pe numele Tău cel sfânt, ori de am jurat strâmb, ori de am hulit în gândul meu, ori de am ocărât pe cineva, ori de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat cu ceva, sau am furat, sau m-am desfrânat, sau am minţit, sau am mâncat pe ascuns, sau pe vreun prieten care a năzuit la mine l-am trecut cu vederea, sau pe vreun frate l-am necăjit şi l-am amărât, sau stând la rugăciune şi la cântare, mintea mea cea rea a alunecat spre răutăţi; sau m-am desfătat peste cuviinţă, sau am râs nebuneşte, sau am spus glume, sau m-am trufit, sau la măriri deşarte m-am gândit, sau la frumuseţe deşartă am privit şi m-am biruit de ea, sau am bârfit, sau m-am lenevit la rugăciune, sau porunca duhovnicului nu am păzit, sau vorbe deşarte am grăit, sau altceva rău am făcut, sau acestea toate şi mai mult decât acestea am făcut şi nu le mai ţin minte, miluieşte-mă, Doamne, şi mi le iartă toate, ca un bun şi de oameni iubitor, ca în pace să adorm şi să dorm, cântând, binecuvântând şi slăvindu-Te pe Tine, împreună cu Cel fără de început at Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, Amin.

Psalmul NECANONIC 151:

Acest psalm este scris deosebi de David şi în afără de numarul psalmilor, cand s-a batut cu Goliat.

1. Mic eram între fraţii mei şi tânăr în casa tatălui meu ; păşteam oile tatălui meu.
2. Mâinile mele au făcut harpa şi degetele mele au întocmit psaltirea.
3. Şi cine va vesti Domnului meu ? Însuşi Domnul, Însuşi va auzi.
4. El a trimis pe îngerul Lui şi m-a luat de la oile tatălui meu şi m-a uns cu untdelemnul ungerii Lui.
5. Fraţii mei erau buni şi mari şi nu a binevoit întru dânşii Domnul.
6. Ieşit-am în întâmpinarea celui de alt neam şi m-a blestemat cu idolii lui.
7. Iar eu, smulgându-i sabia, i-am tăiat capul şi am ridicat ocara de pe fiii lui Israel.

Indrumari

POMELNIC

Pe care este dator atat monahul cât şi mireanul sa-l citeasca în fiecare zi, cu umilinta, cu osardie şi cu evlavie.

PENTRU SFANTA BISERICA

Adu-Ţi aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, de mila şi de îndurarile Tale cele din veac, pentru care Te-ai întrupat şi de voie ai rabdat rastignire şi moarte, ai înviat din morţi, Te-ai înaltat la cer şi ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatal, pentru mântuirea tuturor celor ce cred drept în Tine.

Caută spre smerenia şi rugaciunea tuturor celor ce cu toată inima Te cauta pe Tine. Pleaca-Ţi urechea şi auzi smerita mea rugaciune, a nevrednicului robului Tău, întru miros de buna mireasma duhovniceasca, pe care o aduc Ţie pentru poporul Tău.

Mai întai, adu-Ţi aminte de sobornicească şi apostoleasca Ta Biserica, pe care ai castigat-o cu scump sangele Tău ; întemeiaz-o, întareşte-o, lateşte-o, înmulteşte-o, împac-o şi o pazeşte nebiruita de portile iadului în veci, iar întaratarile ce se pornesc asupra ei le potoleşte.

Stinge navala paganilor, pornirile ereticilor degrab le sfărăma, le dezradacineaza şi întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului Tău Duh (O închinaciune).

POMELNIC PENTRU CEI VII

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe dreptcredinciosul Tău popor. Supune sub picioarele lui pe tot vrăjmasul şi potrivnicul şi sadeşte în inima lui cele bune şi de pace pentru sfânta Biserica; ca să vietuim, prin linistea lui, viata lina şi fără de galceava, în dreapta credinta, în deplina crestinatate şi curatie (O închinaciune).

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe prea sfintitii patriarhi ai lumii şi Prea Sfintitul şi îndreptatorul Sinod, pe arhiepiscopul (Său episcopul) nostru (numele), pe toţi prea sfintitii mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi ortodocsi, pe preoţi, diaconi şi pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus să pastoreasca turma Ta cea cuvantatoare si, pentru rugaciunile lor, miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi pe mine pacatosul (O închinaciune).

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe dreptcredincioşii carmultori al tarii, pe mai-marii ostilor, pe capeteniile oraselor şi satelor şi pe toţi binecredincioşii şi de Hristos iubitorii ostasi (O închinaciune).

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe parintele nostru staretul (numele) şi pe fratii nostri cei întru Hristos si, prin rugaciunile lor, mântuieşte-mă şi pe mine pacatosul (Numai pentru calugari; o închinaciune).

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe parintele meu, duhovnicul (numele) şi-mi iarta păcatele prin rugaciunile lui. (O închinaciune).

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi cei ce se ostenesc şi slujesc şi pe cei ce cu osardie au slujit în sfânt locasul acesta, fratii nostri, cu lucrul mainilor ; pe cei pusi în ascultari ; iconomi, ajutori de iconomi şi pe cei împreună cu dansii ostenitori, pe slugile mirenesţi, pe lucratorii de pământ ai aceşte. sfinte manastiri şi pe toţi ortodocsii crestini către Tine (O rostesc numai calugarii; o închinaciune).

Mântuieşte, Doamne, sl miluieşte pe parintii mei (numele) pe fratii, surorile, pe toate rudeniile cele dupa duh şi dupa trup şi pe prieteni ; şi le daruieşte lor pacea Ta, îndestulandu-i cu bunatatile cele lumeşti şi cu cele mal presus de lume (O închinaciune).

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte sfintele manastiri din Sfântul Munte, din Tara Romaneasca şi de pretutindenea şi pe parintii şi fratii mei, care vietuiesc şi petrec într-insele ; şi

mă miluieşte şi pe mine, pacatosul, pentru rugaciunile lor (O închinaciune).

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte, dupa multimea îndurarilor Tale, pe toţi sfintii ieroschimonahi, ieromonahi, ieroschidiaconi, ierodiaconi, schimonahi şi monahi, schimonahii şi monahii, şi pe toţi cei ce cu evlavie şi cu înfranare vietuiesc prin manastiri, prin pustii, prin peste.i, prin munţi, prin închisori, prin crapaturile pietrelor, prin ostroavele marilor, în orice loc şi latura şi care slujesc şi se roaga Ţie cu crestineasca, dreapta şi buna credinta. Usureaza-le povara, mangaie-i în necaz şi-i întareşte în nevointa, cu puterea Ta ; iar prin rugaciunile lor, daruieşte-mi şi mie iertare de păcate (O închinaciune).

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe batrani şi pe tineri, pe saraci şi pe sarmani, pe vaduve şi pe cei ce se afla în neputinte, în griji, în nevoi, în rele patimiri, în robii, în temnite şi în închisori si, mai ales, pe cei izgoniţi pentru Tine şi pentru dreapta credinta ortodoxa, de limbile cele fără de Dumnezeu şi de cumplitii eretici, fiindca sunt robii Tăi. Miluieşte-i pe dansii, cerceteaza-i, întareşte-i, îi mangaie şi degrab, cu puterea Ta, îi slobozeşte şi le da izbăvire de orice fel de greutaţi (O închinaciune).

Mântuieşte, Doamne, miluieşte şi imi iarta tot ce eu, ca un om neputincios, am gresit Ţie, şi m-am smintit şi nebuneşte m-am departat de la calea mântuirii, iar prin desartaciunea mintii mele m-am abatut, ca un ticalos, către fapte necuvioase. Rogu-mă dar : Întoarce-mă iarasi pe calea mântuirii, prin dumnezeiasca Ta iconomie (O închinaciune).

Uneşte cu sfânta, apostoleasca şi sobornicească Ta Biserica pe cei ce s-au departat de la dreapta credinta şi care întunecandu-se cu eresurile, se afla întru pierzare, luminandu-i cu stralucirea cunostintei Tale (O închinaciune).

Mântuieşte, Doamne şi miluieşte pe cel ce mă urasc, mă dosadesc şi mă asupresc şi nu-i lasa pe dansii să piara pentru mine ticalosul (O închinaciune).

PENTRU CEI RAPOSATI

Pomeneşte, Doamne, pe cel ce s-au mutat din viata aceasta : binecredincioşii împăraţi şi domni, împăratese şi doamne, preasfintiţi patriarhi, mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi ortodocsi, preoţi, diaconi, întregul cler bisericesc, cinul monahicesc, ctitori ai sfânt locasului acestuia, şi-i odihneşte împreună cu sfintii Tăi în vesnicele Tale locasuri (O închinaciune).

Pomeneşte, Doamne, sufletele adormitilor robilor Tăi parintilor mei (numele), fratiior, surorilor şi tuturor rudentilor mele dupa duh şi dupa trup, iertandu-le lor toată greseala cea de voie şi cea fără de voie ; daruieşte-le împăraţia şi împartasirea vesnicelor Tale bunataţi, îndulcirea Ta cea fără de sfarsit şi fericita viata (O închinaciune).

Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei ce au adormit întru nadejdea învierii şi a vietii vesnice : parinţi şi fraţi at nostri şi dreptslavitori crestini, care odihnesc aici şi pretutindeni; salasluieşte-i cu sfintii Tăi acolo unde straluceşte lumina fetei Tale, iar pe noi miluieşte-ne ca un bun şi de oameni iubitor (O închinaciune).

Daruieşte, Doamne, iertare de păcate tuturor parintilor şi fratilor nostri, care mai înainte de noi s-au mutat, întru buna credinta şi întru nadejdea învierii, şi le fa lor vesnica pomenire (de trei ori).

PENTRU TINE

Dumnezeule, curateşte-mă pe mine pacatosul (O închinaciune).

Dumnezeule, milostiv fii mie pacatosului (O închinaciune).

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, miluieşte-mă (O închinaciune).

Fara de numar am gresit, Doamne iarta-mă (O închinaciune).

PSALMII CARE SE CITESC IN DIFERITE IMPREJURARI

Impotriva vrăjmasilor, care te asupresc : Psalmii 3, 19, 30 şi 31.

Cand bantuie ciuma Său alte boli, la noi Său în alta parte : Psalmul 90.

Dupa ce ai cazut în pacat : Psalmii 50, 45, 46, 70 şi 72.

Cand mergi să te judeci cu cineva : Psalmii 20 şi 75.

Cand te apuca frica : Psalmii 6, 66 şi 76.

Cand te supara necuratul : Psalmul 37.

In închisoare, în robie Său cand cazi prizonier : Psalmul 69.

La dezlantuirea fulgerelor şi traznetelor, Său cand bate grindina : Psalmul 84.

Cand mergi la razboi : Psalmul 84.

Cand începi să faci paine din recolta noua, să guşti din vinul nou, Său să mananci întai din orice fel de poame : Psalmul 33.

Sf. Arsenie Capadocianul: PSALTIREA BINECUVANTARILOR

PSALTIREA CA O CARTE A TREBUINTELOR, potrivit practicii Sf. Arsenie Capadocianul, asa cum ne este inmanata de Cuviosul Paisie Aghioritul.

tradusa pentru Biblioteca Sf. Pahomie din greaca de Vassilios Kollias
si apoi in romana de Radu Hagiu
editata de Karen Rae Keck

NOTA EDITORULUI: Sfantul Arsenie obisnuia sa foloseasca Psalmii pentru binecuvantari, indeosebi atunci cand nu se afla vreuna prescrisa unei anumite ocazii. In Partea Intai se gaseste corespondenta intre psalmi si diferite ocazii. Lista originala greaca poate fi gasita in „O Geron Paisios", a Ieromonahului Hristodul, Agion Oros, 1994. In Partea a Doua, am prevazut un index (mai degraba sarac); poate altcineva se va ingriji sa intocmeasca unul mai bun.

Dincolo de toate consideratiile religioase, aceasta „Carte a Trebuintelor" este un o portret fascinant al vietii rurale din Anatolia, la inceputul celui de-al douazecilea veac: de reflecta mai mult „indelunga durare"a istoriei bizantine sau dificultatile particulare ale timpului Sf. Arsenie, nu ne simtim indeajuns de informati chiar si sa presupunem. Cu siguranta nu gasim aici o idealizare a conditiilor rurale: este demna de retinut mai ales grija deosebita pentru alinarea ranilor psihologice, cat si a celor fizice, si mentionarea a ceea ce am numi astazi „tulburare tensionala post-traumatica".

Pentru noi, cel putin, motivatia precisa din spatele alegerii de catre sfant a unui anumit psalm pentru o trebuinta data, nu este intotdeauna vadita; aceasta

poate si pentru a incuraja o meditatie mai adanca asupra cuvintelor. Ortodoxia nu este magie, si un document precum acesta nu este o incuviintare a „superstitiilor taranesti”; este mai degraba un canal prin care Dragostea lui Dumnezeu poate intra in fiecare aspect al societatii omenesti.

PARTEA INTAI: O LISTA A PSALMILOR SPRE FOLOSINTA CA BINECUVANTARI, ORANDUITA DUPA ORDINEA DIN PSALTIRE:

[NOTA IMPORTANTA: Primul numar este numarul psalmului in Biblia greaca – Septuaginta. Al doilea numar este numarul psalmului asa cum se gaseste in textul masoretic.]

1 (1) Atunci cand un pom sau o vita-de-vie este plantata, ca sa poata aduce roada.

2 (2) Pentru ca Dumnezeu sa ii lumineze pe cei ce se duc la intalniri si soboare.

3 (3) Pentru ca rautatea sa iasa de la oameni, ca sa nu isi mai chinuiasca cu nedreptate semenii.

4 (4) Pentru ca Dumnezeu sa tamaduiasca pe oamenii cei simtitori, ce se imbolnavesc de deprimare din pricina purtarii oamenilor cu inima impietrita.

5 (5) Pentru ca Dumnezeu sa tamaduiasca ochii cei raniti, ce s-au muscat de catre o persoana rea.

6 (6) Pentru ca Dumnezeu sa dezlege persoana ce se afla sub o vraja.

7 (7) Pentru cei ce s-au pagubit din pricina fricii, a groazei si a amenintarii oamenilor celor rai.

8 (8) Pentru cei ce sunt raniti de diavoli sau de oameni stricati.

9 (9 si 10) Pentru ca diavolii sa inceteze a te chinui in somn, sau cu inchipuiri in timpul zilei.

10 (11) Pentru perechile cu inima impietrita care se cearta si divorteaza (cand barbatul sau femeia impietrita la inima isi chinuiesc sotia sau barbatul simtitor).

11 (12) Pentru oamenii bolnavi cu mintea, care au rautate si ii vatama pe altii.
12 (13) Pentru cei ce sufera din pricina ficatului
13 (14) Pentru un diavol infricosator; repetat de trei ori pe zi, vreme de trei zile.
14 (15) Pentru ca talharii sau hotii sa isi schimbe cugetul si sa plece nefacand vreo vatamare, si pocaindu-se.
15 (16) Pentru ca cheia sa se gaseasca, atunci cand se pierde.
16 (17) Pentru o acuzatie grava si nedreapta, de trei ori pe zi vreme de trei zile.
17 (18) Cand se petrece un cutremur sau alt dezastru al naturii, sau ploaie torentiala cu fulgere.
18 (19) Pentru ca femeile sa nasca cu bine.
19 (20) Pentru ca perechile ce din pricini medicale nu pot avea copii, ca Dumnezeu sa ii tamaduiasca si ca sa nu divorteze.
20 (21) Pentru ca Dumnezeu sa inmoaie inimile celor bogati si ei sa faca milostenie catre cei saraci.
21 (22) Pentru ca Dumnezeu sa opreasca focul, ca sa nu se petreaca vatamare mare.
22 (23) Pentru ca Dumnezeu sa-i imblanzeasca pe copii cei foarte neascultatori, care aduc intristare parintilor lor.
23 (24) Pentru ca sa se deschida usa cand s-a pierdut cheia.
24 (25) Pentru cei a caror ispita ii tulbura foarte si aduce astfel mereu necazuri in vietile lor, facandu-i sa isi piarda linistea si sa se planga.
25 (26) Cand cineva cere ceva bun de la Dumnezeu, ca El sa il daruiasca fara ca acela sa se vateme.
26 (27) Pentru ca Dumnezeu sa ii ocroteasca pe tarani de ostile vrajmase, ca ele sa nu vatame oamenii sau campurile lor.
27 (28) Pentru ca Dumnezeu sa tamaduiasca pe cei ce sufera din pricina bolilor de obarsie nervoasa sau mintala.

28 (29) Pentru cei carora marea le face rau si le este teama de marea aspra.
29 (30) Pentru cei ce se afla in primejdie departe, pe taramul oamenilor salbatici si necredinciosi, ca Dumnezeu sa ii pazeasca si sa ii lumineze pe oamenii de acolo sa devina pasnici si sa vina la cunostiinta lui Dumnezeu.
30 (31) Pentru ca Dumnezeu sa dea grane si roade indeajuns, atunci cand vremea nu este buna pentru agricultura.
31 (32) Pentru ca cei ce calatoresc sa isi gaseasca drumul atunci cand s-au ratacit si sufera din pricina aceasta.
32 (33) Pentru ca Dumnezeu sa descopere adevarul celor ce sunt intemnitati pe nedrept, si ca sa fie eliberati.
33 (34) Pentru cei pe patul de moarte, cand sunt chinuiti de diavoli. Sau, pentru oastea vrajmasa cand aduce primejdie si trece granitele cu scopuri rele.
34 (35) Pentru ca Dumnezeu sa ii libereze pe oamenii buni din cursele oamenilor rai, care profita de norodul lui Dumnezeu.
35 (36) Pentru ca vrajmasia sa piara cu desavarsire dupa certuri si neintelegeri.
36 (37) Pentru oameni raniti grav de ucigasi.
37 (38) Cand falcile dor din pricina dintilor stricati.
38 (39) Pentru ca oamenii ce sunt parasiti si abatuti sa gaseasca de lucru, ca sa inceteze a se mai necaji.
39 (40) Pentru ca dragostea intre patron si lucrator sa se intoarca, atunci cand s-au schimbat vorbe grele.
40 (41) Pentru ca femeile sa nasca cu bine, atunci cand copilul vine inainte de vreme in lume.
41 (42) Pentru cei tineri atunci cand se imbolnavesc din pricina dragostei, si unul este ranit si sufera.
42 (43) Pentru ca oamenii sa se libereze din temnitele unui neam vrajmas.
43 (44) Pentru ca Dumnezeu sa descopere adevarul perechilor, cand s-a petrecut o neintelegere, ca sa vina iarasi la pace si dragoste unul fata de altul.

44 (45) Pentru cei ce sufera din pricina inimii sau a rinichilor.
45 (46) Pentru tinerii ce sunt impiedicati de vrajmas din pricina pizmei sa intemeieze o familie (sa se casatoreasca).
46 (47) Pentru ca patronul sau lucratorul sa gaseasca pace, cand lucratorul pleaca suparat pe patron, si ca lucratorul sa gaseasca de munca.
47 (48) Cand bande de talhari jefuiesc si se petrec mari nenorociri; sa se citesca repetat vreme de 40 de zile.
48 (49) Pentru cei ce au o slujba primejdioasa.
49 (50) Pentru ca oamenii ce sunt departe de Dumnezeu sa se pocaiasca si sa se intoarca la Dumnezeu si sa se mantuiasca.
50 (51) Cand, din pricina pacatelor noastre si spre a ne indrepta, vine pedeapsa de la Dumnezeu (epidemie si moarte pentru oameni sau animale).
51 (52) Pentru ca stapanii cu inima impietrita sa se pocaiasca si sa devina milosi si sa nu chinuiasca oamenii.
52 (53) Pentru ca Dumnezeu sa binecuvinteze plasele si sa se umple de peste.
53 (54) Pentru ca Dumnezeu sa lumineze pe oamenii cei bogati care au cumparat robi, ca sa ii elibereze.
54 (55) Pentru ca numele unei familii care a fost acuzata pe nedrept sa se refaca.
55 (56) Pentru oamenii simtitori, ale caror suflete s-au ranit de catre semenii lor.
56 (57) Pentru acei oameni ce sufera dureri de cap din pricina unei mari suparari.
57 (58) Pentru ca lucrurile sa se aseze pe o cale folositoare celor ce lucreaza cu intentie buna, ca Dumnezeu sa impiedice orice actiune indaratnica a diavolilor sau a oamenilor necinstiti.
58 (59) Pentru cei ce nu pot grai, ca Dumnezeu sa le daruiasca putinta de a grai.
59 (60) Pentru ca Dumnezeu sa descopere adevarul atunci cand un intreg grup de oameni este acuzat pe nedrept.

60 (61) Pentru cei ce au necazuri in lucrarea lor, fie din pricina trandaviei ori din cea a fricii.
61 (62) Pentru ca Dumnezeu sa usureze de necazuri pe cel ce este slab, ca sa nu fie stapanit de nevoia de a se plange.
62 (63) Pentru ca pomii si campurile sa dea roada atunci cand apa este putina.
63 (64) Cand cineva este muscat de un caine sau un lup ce are turbare. (Sfantul le dadea si sa bea apa sfintita).
64 (65) Pentru ca negutatorii sa prospere, ca sa nu vorbeasca prea mult si sa profite de oamenii simpli.
65 (66) Pentru ca cel rau sa nu puna piedici in camine si sa provoace intristare familiilor.
66 (67) Pentru ca locurile unde cresc clostile sa fie binecuvantate.
67 (68) Pentru ca femeile a caror sarcina s-a pierdut sa izbuteasca sa indure si sa fie sanatoase.
68 (69) Cand este ploaie puternica si raurile se revarsa, luand cu ele oameni si case.
69 (70) Pentru oamenii simtitori care se intristeaza din pricina unor lucruri marunte si deznadajduiesc, ca Dumnezeu sa le daruiasca tarie.
70 (71) Pentru oamenii desertati care au ajuns neinteresanti pentru ceilalti [lit. „plictisitori”] din pricina invidiei diavolului si au ajuns la deznadejde, ca sa poate gasi mila si tamaduire de la Dumnezeu.
71 (72) Pentru ca Dumnezeu sa binecuvinteze strangerea noii roade a campului, pe care taranii o aduc acasa.
72 (73) Pentru ca criminalii sa se pocaiasca.
73 (74) Pentru ca Dumnezeu sa ii ocroteasca pe taranii ce isi lucreaza campul, cand vrajmasul a imprejmuit satul.
74 (75) Pentru ca patronul cel salbatic sa devina pasnic si sa nu-si chinuie semenii oameni, lucratorii.
75 (76) Pentru o mama ce este speriata in vreme ce da nastere, ca Dumnezeu sa ii dea neinfricare si sa o ocroteasca.

76 (77) Cand nu exista intelegere reciproca intre parinti si copii, ca Dumnezeu sa-i lumineze, ca astfel copii sa asculte de parinti si parintii sa arate dragoste.
77 (78) Pentru ca Dumnezeu sa ii lumineze pe cei ce imprumuta, ca sa nu ii apese pe semenii lor pentru datorie, si ca sa fie milostivi.
78 (79) Pentru ca Dumnezeu sa ocroteasca satele de pradarea si furaciunea ostirii vrajmase.
79 (80) Pentru ca Dumnezeu sa tamaduiasca pe cel al carui chip se umfla si il doare tot capul.
80 (81) Pentru ca Dumnezeu sa aiba grija de cei saraci ce sunt in nevoie si necaz si sunt abatuti din pricina saraciei.
81 (82) Pentru ca oamenii sa cumpere produsele taranilor, ca taranii sa nu fie tristi si abatuti.
82 (83) Pentru ca Dumnezeu sa ii impiedice pe oamenii cei rai ce vor sa ucida.
83 (84) Pentru ca Dumnezeu sa pastreze tot ce se tine in casa, si animalele, si produsele celor ce le produc.
84 (85) Pentru ca Dumnezeu sa tamaduiasca pe cei ce s-au ranit de catre talhari si pe deasupra s-au vatamat sufleteste din pricina groazei.
85 (86) Pentru ca Dumnezeu sa izbaveasca lumea cand vine epidemia si oamenii mor.
86 (87) Pentru ca Dumnezeu sa lungeasca vietile acelor membri ai familiei de care are inca mare trebuinta restul familiei.
87 (88) Pentru ca Dumnezeu sa ocroteasca pe toti cei ce nu au un ocrotitor si sufera din pricina semenilor lor cu inima impietrita.
88 (89) Pentru ca Dumnezeu sa dea tarie celor ce cad cu usurinta bolnavi si sunt slabi trupeste, ca sa poata lucra fara sa oboseasca si sa se deprime.
89 (90) Pentru ca Dumnezeu sa aduca ploaie cand este seceta, sau ca fantanile sa dea iar apa daca au incetat sa o faca.

90 (91) Pentru ca diavolul sa piara, atunci cand apare in fata unei persoane si o ingrozeste.
91 (92) Pentru ca Dumnezeu sa daruiasca prudenta oamenilor, ca sa sporeasca duhovniceste.
92 (93) Pentru ca Dumnezeu sa ocroteasca corabia cand se afla in mare primejdie pe mare. (Sfantul sfatuia si aruncarea de apa sfintita in cele patru colturi ale corabiei).
93 (94) Pentru ca Dumnezeu sa ii lumineze pe oamenii turbulenti care pricinuiesc probleme neamului si aduc tulburare oamenilor, provocand necaz prin neoranduiala si dezbinare.
94 (95) Pentru ca nici o vraja sa nu pricinuiasca perechilor a incepe sa gaseasca motive de cearta si bataie.
95 (96) Pentru ca Dumnezeu sa daruiasca oamenilor fara de auz, putinta de auzi.
96 (97) Pentru ca vrajile sa plece de la oameni.
97 (98) Pentru ca Dumnezeu sa daruiasca alinare celor ce sunt in necaz, ca sa inceteze a fi abatuti.
98 (99) Ca Dumnezeu sa binecuvinteze si sa dea har acelor tineri ce doresc sa lase toate si sa ii urmeze lui Dumnezeu. [Nu stiu cat de reusita este aici traducerea. In greaca, fraza precisa folosita ma face sa ma gandesc la cei care doresc sa urmeze viata monahala, dar nu sunt sigur. – n. trad. gr.]
99 (100) Pentru ca Dumnezeu sa binecuvinteze si sa faca adevarate dorintele oamenilor, care sunt pe potriva voii Sale.
100 (101) Pentru ca Dumnezeu sa daruiasca haruri si inzestrari oamenilor buni si simpli.
101 (102) Pentru ca Dumnezeu sa binecuvinteze pe oamenii ce au functii de putere, ca sa ii ajute pe oameni, cu bunatate si intelegere.
102 (103) Pentru ca curgerea de sange lunara sa ii vina unei femei cand este intarziata.
103 (104) Pentru ca Dumnezeu sa binecuvinteze avutiile oamenilor, ca sa nu fie tristi si abatutit, ci sa Il slaveasca pe

Dumnezeu.
104 (105) Pentru ca oamenii sa se pocaiasca si sa-si marturiseasca pacatele.
105 (106) Pentru ca Dumnezeu sa ii lumineze pe oameni ca sa nu se indeparteze de la calea mantuirii.
106 (107) Pentru ca Dumnezeu sa ii dea femeii ce nu poate da nastere, putinta sa o faca.
107 (108) Pentru ca Dumnezeu sa ii smereasca pe vrajmasi, ca sa isi schimbe scoprile cele rele.
108 (109) Pentru ca Dumnezeu sa-i tamaduiasca pe cei suferinzi de epilepsie. Sau, pentru ca Dumnezeu sa se milostiveasca de cei ce acuza pe nedrept si sa se pocaiasca.
109 (110) Pentru ca tinerii sa ii cinsteasca pe cei batrani.
110 (111) Pentru ca judecatorii cei nedrepti sa se pocaiasca si sa judece cu dreptate norodul lui Dumnezeu.
111 (112) Pentru ca Dumnezeu sa ii ocroteasca pe ostasii ce merg la lupta.
112 (113) Pentru ca Dumnezeu sa o binecuvinteze pe vaduva cea saraca, ca sa isi poata plati datoriile si sa se izbaveasca de temnita.
113 (114 si 115) Pentru ca Dumnezeu sa tamaduiasca pe copii cei inapoiati cu mintea.
114 (116:1-9) Pentru ca Dumnezue sa binecuvinteze si sa aline pe copilasii cei saraci, ca sa nu fie priviti de sus de copiii celor bogati si astfel sa se deprime.
115 (116:10-19) Pentru ca Dumnezeu sa tamaduiasca groaznica patima a minciunii.
116 (117) Pentru ca familiile sa fie unite si cu dragoste si sa il slaveasca pe Dumnezeu.
117 (118) Pentru ca Dumnezeu sa ii smereasca pe barbari cand imprejmuiesc satul si aduc teama, si ca sa intoarca scopurile lor cele rele.
118 (119) Pentru ca Dumnezeu sa ii zdrobeasca pe barbari si sa smereasca lucrul lor cand ucid femei si copii nevinovati.
119 (120) Pentru ca Dumnezeu sa daruiasca rabdare si stapanire de sine celor ce trebuie sa vietuiasca cu oameni

necinstiti si nedrepti.
120 (121) Pentru ca Dumnezeu sa ocroteasca pe cei robiti de manile vrajmasului, ca sa nu fie schiloditi inainte de a fi liberati.
121 (122) Pentru ca Dumnezeu sa ii tamaduiasca pe cei ce sufera din pricina „ochiului celui rau”.
122 (123) Pentru ca Dumnezeu sa daruiasca vedere orbilor si sa tamaduiasca ochii ce sunt intru durere.
123 (124) Pentru ca Dumnezeu sa ocroteasca oamenii de serpi, ca sa nu muste.
124 (125) Pentru ca Dumnezeu sa ocroteasca campurile celor drepti de oamenii cei rai.
125 (126) Pentru ca Dumnezeu sa tamaduiasca pe oamenii ce sufera din pricina unor dureri de cap fara de sfarsit.
126 (127) Pentru ca Dumnezeu sa aduca pace unei familii cand se petrec certuri.
127 (128) Pentru ca rautatea vrajmasului sa nu se apropie nicicand de camine, si ca sa fie pacea si binecuvantarea lui Dumnezeu in familie.
128 (129) Pentru ca Dumnezeu sa tamaduiasca oamenii suferinzi de migrene, ori, pentru ca Dumnezeu sa se milotiveasca de oamenii nesimtitori si indiscreti ce aduc intristare celor sensibili.
129 (130) Pentru ca Dumnezeu sa daruiasca neinfricare si nadejde celor ce incep o slujba noua si nu o cunosc bine inca, ca sa nu afle mari greutati in lucrul lor.
130 (131) Pentru ca Dumnezeu sa daruiasca pocainta si sa aline cu nadejde oamenii, ca sa se mantuiasca.
131 (132) Pentru ca Dumnezeu sa arate mila lumii cand din pricina pacatelor noastre au loc necontenit razboaie.
132 (133) Pentru ca Dumnezeu sa lumineze neamurile si sa devina prietenoase si oamenii sa afle pace.
133 (134) Pentru ca Dumnezeu sa ii ocoteasca pe oameni de orice primejdie.

134 (135) Pentru ca oamenii sa se concentreze la vremea rugaciunii si cugetul lor sa se uneasca cu Dumnezeu.
135 (136) Pentru ca Dumnezeu sa ii ocroteasca pe emigranti cand isi lasa caminele si pleaca, ca sa fie izbaviti de salbatici.
136 (137) Pentru ca Dumnezeu sa aduca statornicie persoanei cu o fire nestatornica.
137 (138) Pentru ca Dumnezeu sa lumineze pe stapanii locului ca cererile oamenilor sa fie tratate cu intelegere.
138 (139) Pentru ca Dumnezeu sa opreasca ispitirea oamenilor simtitori cu ganduri de hula.
139 (140) Pentru ca Dumnezeu sa il faca pasnic pe capul familiei care are o fire foarte dificila si aduce suferinta intregii familii.
140 (141) Pentru ca Dumnezeu sa il faca pasnic pe stapanul salbatic al unui loc, ce isi chinuie semenii.
141 (142) Pentru ca Dumnezeu sa il faca pasnic pe razvratitul ce face rau; apoi, chiar daca este kurd, devine un miel. [Sf. Arsenie vietuia in Asia Mica. Kurzii, ce erau adesea soldati, aveau o reputatie printre alte grupuri etnice de a fi luptatori violenti. – n. trad. gr.]
142 (143) Pentru ca Dumnezeu sa ocoteasca mama de-a lungul sarcinii, ca sa nu piarda copilul.
143 (144) Pentru ca Dumnezeu sa ii impace pe oameni cand sunt nelinistiti, ca sa nu se petreaca un razboi civil.
144 (145) Pentru ca Dumnezeu sa binecuvinteze lucrul oamenilor, ca sa fie bine primit de catre Dansul.
145 (146) Pentru ca Dumnezeu sa opreasca curgerea sangelui, la oamenii ce sufera de ea.
146 (147:1-11) Pentru ca Dumnezeu sa ii tamaduiasca pe oamenii ce au fost muscati si raniti la falci de oameni rai.
147 (147:12-20) Pentru ca Dumnezeu sa aduca pace animalelor salbatice, ca sa nu vateme oamenii sau roada campului.
148 (148) Pentru ca Dumnezeu sa faca apa potrivita, ca oamenii sa aiba din belsug si sa Ii dea slava lui Dumnezeu.

[Acestea au fost ale Sf. Arsenie. Urmatoarele doua sunt ale cuviosului Paisie Aghioritul.]

149 (149) Din recunostiinta si multumire lui Dumnezeu pentru multele Sale bunatati si pentru prea plinul dragostei Sale, ce nu cunoaste limita si ingaduinta cu noi.

150 (150) Pentru ca Dumnezeu sa daruiasca fericire si alinare celor intristati, frati si surori ale noastre, ce sunt in locuri departate, si acelora dintre fratii si surorile noastre ce sunt adormiti si sunt si mai departe. Amin.

PARTEA A DOUA: INDEX TEMATIC

[NOTA IMPORTANTA: Doar numarul psalmului din Septaginta este dat in acest index.]

AGRICULTURA: 1, 26, 30, 50, 52, 62, 66, 71, 83, 124, 147, 148

ANIMALE, neprietenoase: 63, 123, 147

CALAMITATI: 17, 21, 30, 50, 62, 68, 85, 89

CALATORIE SI EMIGRATIE: 28, 29, 31, 92, 135, 150

COPII: 22, 76, 109, 113, 114

DUHOVNICESTI: 3, 9, 24, 25, 29, 49, 50, 57, 72, 91, 98, 99, 100, 104, 105, 108, 115, 119, 130, 134, 136, 149

LEGE SI GUVERNARE: 14, 16, 32, 36, 47, 51, 59, 72, 82, 84, 93, 101, 108, 110, 137, 140, 141, 143

LUCRU: 2, 38, 39, 46, 48, 51, 52, 57, 60, 64, 74, 81, 83, 100, 101, 103, 129, 137, 140, 144

MOARTE: 33, 150

OCROTIRE: 9, 13, 34, 47, 48, 57, 90, 133

PACE (intre prieteni si in familie): 10, 19, 22, 35, 41, 43, 45, 54, 65, 76, 86, 94, 109, 116, 126, 127, 139

PACE SI RAZBOI: 26, 33, 42, 73, 78, 93, 107, 111, 117, 118, 120, 127, 131, 132, 135, 140, 141, 143

PREOCUPARI SOCIALE: 20, 32, 35, 38, 51, 53, 59, 77, 80, 81, 87, 93, 101, 110, 112, 113, 114, 119, 124, 137, 140

PROPRIETATE: 14, 15, 23, 47, 83, 103, 124

SANATATE, a femeilor: 18, 19, 40, 67, 75, 106, 142, 145
SANATATE, sufleteasca/mintala: 4, 7, 8, 9, 11, 24, 27, 41, 55, 56, 60, 61, 69, 70, 80, 81, 84, 97, 100, 103, 128, 136, 138
SANATATE, trupeasca: 5, 12, 28, 36, 37, 44, 56, 58, 63, 79, 86, 88, 95, 102, 108, 122, 125, 128, 145, 146
VRAJI SI DIAVOLI: 5, 6, 8, 9, 13, 33, 57, 65, 90, 94, 96, 121
++++++++++++++++++++++
Biblioteca Ortodoxa Sf. Pahomie,Nasterea Inaintemergatorului 1995
Doamne, miluieste-i pe slujitorii Tai Ieromonahul Hristodul,traducatorul Vassilios si Karen.
++++++++++++++++++++++
SFARSIT,SI LUI DUMNEZEU SLAVA!
+